

İçerde dışarda direniş sürüyor

İşçi sınıfı ve emekçi halka karşı geliştirilen topyekün saldırı "stratejik güvenlik anlayışı" doğrultusunda emperyalizme kölelik, halka karşı düşmanlık olarak hakim sınıflar tarafından daha da arttırılarak

devam ediyor. Devrimcilere, komünistlere, halka karşı girişilen katliamlarla; devrimci-sosyalist basına, demokratik kurumlara yönelik baskı, gözaltı ve tutuklamalarla hakim sınıflar, emperyalist politikalara

karşı duran direniş mevzilerini yoketmeyi hedefliyor. Halkın haklı davasına hizmet eden bizleri de "stratejik güvenlik anlayışı" doğrultusunda saldırıların hedefine oturtarak etkisizleştirmek istiyor. **Sayfa 6'da**

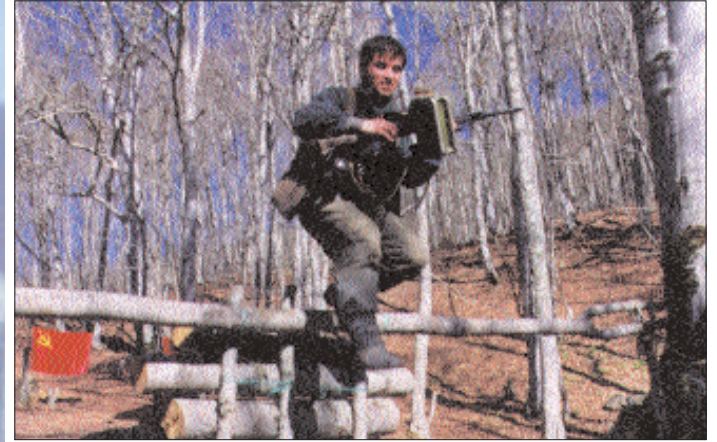
BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR!

Sayı:2001-11 **11** * Yıl:1 *15-29 Eylül 2001 * 15 Günlük Devrimci-Sosyalist Gazete * Fiyatı: 500 000 TL ISSN: 1303-0299

Dünyanın ezilen halklarına yıllarca katliam uygulayan emperyalistler rahat yüzü görmüyor

ABD saldırılarıyla sarsıldı

Sayfa 3'de

Halk Savaşçısı

Sinan Günel şehit düştü

7 Eylül 2001 tarihinde Tokat'ın Almus ilçesine bağlı Kadıvakkı Köyü'nde pusuya düşürülmeye çalışılan TKP/ML TİKKO'ya bağlı bir gerilla birliğiyle devletin kolluk güçleri arasında çıkan çatışmada TİKKO gerillası Sinan Günel şehit düştü. Yaşanan çatışmada bir uzman çavuşta gerillalar tarafından öldürüldü. **Sayfa 3'de**

İşçi-köylü "den

Rüzgar eken fırtına biçiyor

Bugüne kadar ezilen mazlum halkların üzerinde akıl almaz zulümler uygulayan; dünyanın herhangi bir köşesinde yaşanan haksız savaşlarda mutlaka parmağı bulunan dünyanın "efendisi" baş emperyalist haydut ABD saldırılarıyla sarsıldı.

Devamı 30'da

Direnç çiçeklerinin son sağlık durumları

Halen faşist Türk devletinin F tipi tecrit saldırısına karşı Ölüm Orucu eylemini sürdüren devrimci- komünist tutsakların sağlık durumları gittikçe kötüleşmektedir. İçerde ve dışarda sürdürülen bu direniş karşısında acizleşen devlet tehditler savurmaya devam ediyor.

KANDIRA F TİPİ HAPİSHANESİ

Mehmet Ali Eser: 21 Mayıs'ta ÖO'na başladı. Özellikle belden aşağı, bacaklarında ve eklem yerlerinde ağrılar var, başında sürekli elektriklenme var, aşırı kilo kaybı halsizlik ve yorgunluk var.

Vural İlker Düzgün: 20 Mayıs'ta ÖO'na başladı. Aşırı kilo kaybı, vücudunun çeşitli yerlerinde ağrılar var. 10 Eylül'de Adli Tıp'a çıkartıldı.

Hıdır Yeşil ve Eser Ayata da Adli Tıp'a çıkartılanlar arasında.

Abidin Gül: 6 Ağustos günü görüş kabini de düşüp bayıldığı için hastaneye kaldırıldı.

Meriç Solmaz ve Hasan Ali Polat isimli direnişçiler de **31 Ağustos'ta** hastaneye kaldırıldılar.

Kenan Camekan: 3 Haziran'da ÖO'na başladı. Hala devam diyor.

Celal Keleş: 28 Temmuz'da ÖO'na başladı. Devam ediyor.

SİNCAN F TİPİ HAPİSHANESİ

Ali Şahmo: 3 Haziran'da ÖO'na başladı. Kollarında uyuşma ve kas ağrıları var, vücudunu çeşitli yerlerinde ağrılar, aşırı kilo kaybı var.

İlhan Emrah: 3 Haziran'da ÖO'na başladı. Dizlerden aşağı ayaklarda uyuşma, nabız düşüklüğü, çeşitli yerleri de ağrılar var. Yaklaşık 20 kilo kaybetti.

ANKARA NUMUNE HASTANESİ

Ercan Uçuk: 3 Haziran'da ÖO'na başladı. Ankara Numune Hastanesi'ne kaldırıldı. İshal, bulantı ve yürüme problemi var. Daha önceki yıllarda yaptığı ÖO'dan kaynaklı sağ tarafında hissetmeme vardı, bu arttı. Kasılmalar ve uyuşmalar var.

Osman Kaan: ÖO 2. ekibinde yer alıyor. 224. gününde. Ankara Numune Hastanesi'ne kaldırıldı. Yerinden kalkamıyor. Sürekli uyuma hissi var. Fısıltıya dahi tahammül edemiyor. Sürekli bir unutkanlık var. Az önce yaptığı şeyleri hemen unuttuyor. Mide bulantısı, kusma hissi var. Bir ara ishal oldu. Çok ciddi görme sorunu yaşıyor. Sağ tarafında ayaktan başa kadar uyuşma var.

Mehmet Leylek: ÖO'nun 226. gününde, şiddetli baş ağrıları, mide ağrıları var.

EDİRNE F TİPİ HAPİSHANESİ

Arslan Karşlı ve Savaş Dilek: 11 Eylül itibarıyla 157. günündeler. Aşırı kilo kaybı, eklem ağrıları, mide bulantısı, halsizlik var.

TEKİRDAĞ F TİPİ

Taylan Balatacı: 3 Haziran'da ÖO'na başladı. Devam ediyor.

Erol Volkan İldem, İbrahim Gezici: 28 Temmuz'da ÖO'na başladılar Aşırı kilo kaybı, halsizlik var. **Cengiz Kahraman: 28 Tem-**

muz'da ÖO'na başladı. Hemeroid ve kabızlık var. Aşırı kilo kaybetti.

UŞAK HAPİSHANESİ

Mehtap Tayboğa: 11 Eylül tarihi itibarıyla 177. gününde. Yaklaşık 5-6 yılını hatırlamıyor. Her geçen gün hafıza kaybı var. Yürüyemiyor. Çok ciddi görme problemleri yaşıyor. Hala hapishanede ÖO'nu sürdürüyor.

KIRIKLAR F TİPİ HAPİSHANESİ

Cebrail Gündoğdu, 6. ekip ÖO direnişçisi **28 Temmuz'da** başladı. Sayımda ayağa kalkmadığı gerekçeyle gardiyanlar tarafından dövüldü. Kafasında şişlikler meydana geldi.

Tuncay Yıldırım: 6. ekip ÖO direnişçi **28 Temmuz'da** başladı. "Disiplin dışı" davrandığı için havalandırma yasağı getirildi. Mektupları verilmiyor.

ALİBEYKÖY DİRENİŞ EVİ

Tekin Yıldız: Tahliye edilmesinin ardından ÖO'na tekrar başladı. **11 Eylül** itibarıyla 52. gününde. Zorla müdahale sonucu Wernike oldu. Aşırı kilo kaybı, yürümekte ve konuşmakta zorlanma ve ağırlaşma, kulakta uğultular, sese ve ışığa karşı duyarlılık var.

Aydın Hanbayat: 11 Mayıs'ta ÖO'na başladı. Geçmişten kalan nörolojik rahatsızlıkları ağırlaşıyor.

Aşırı kilo kaybı, yürümede zorlanma, idrarda yanma, zorlanma ve tutamama. Uykusuzluk, unutkanlık, görme bozukluğu, kol ve bacaklarda uyuşmalar, vücutta ödem, ishal.

Sabri Diri: 11 Mayıs'ta ÖO'na başladı. Baş dönmesi, mide bulantısı, aşırı kilo kaybı, ishal, bacaklarda uyuşma, böbreklerde ağrı, kas-eklem ağrıları, aşırı uyku hali.

Murat Şahin: 28 Ağustos'ta başladı. Devrimci Demokrasi gazetesi çalışanı.

KÜÇÜKARMUTLU

TAYAD'lı ailelerden **Arzu Güler, Reşit Sarı, Abdülbari Yusufoglu, Serkan Güneş Armutlu'da** direnişlerine devam ediyor. Zorla müdahale saldırısından sonra tahliye edilen **Zeynep Arıkan, Ümüştü Şahingöz, Madımak Özen, Gamze Turan, Alırza Demir, Hüseyin Akpınar, Dursun Ali Pekin, Ferhat Ertürk, Ulaş Bütün, Halil Aksu, Özkan Güzel, Nurgül Kayapınar ve Haydar Bozkurt** da direnişlerini Armutlu'da sürdürüyor

Ankara'da TAYAD'lı ailelerden **Özlem Durakcan** ve zorla müdahale sonrasında tahliye edilen **Ayşe Baştimur; Bursa'da Hakan Yıldırım, Yozgat'ta TAYAD'lı ailelerden Şükran Şahin; Trabzon'da TAYAD'lı ailelerden Cihan Devrim Boyu** direnişlerine dışarda devam ediyorlar.

Direnışçilere bin selam

Faşist patron ağa devletinin ABD emperyalizminin direktifleri doğrultusunda; işçi sınıfı ve emekçilere yönelik stratejik saldırısının genel parçası olan zindan saldırısına karşılık, her zamanki gibi devrimci tutsaklar gereken yanıtı bedenlerini ölüme yatırarak verdiler. İnsanca ve onurluca bir yaşam için bedenini ölüme yatıranlar ölmezler. Devrimci tutsaklar **12 Eylül** anti-faşist saldırısında zindanlarda bir direniş yarattılar. Önder İbrahim KAYPAKKAYA zindan direnişinde geleceğe bir ışık oldu. Şimdi bu ışık 19 Aralık saldırısında yeni direnişçilerle daha da yayılmakta ve büyü-

mektedir. Karanlığın efendileri; böylesi devrimci bir karşı saldırı ile yeni taktiklere başvurmakta, yalan demogojilerle halkımızı kandırmaya çalışmaktadır. Ama nafile, bu boş beyhude bir çabadan öte gitmeyecektir. Kazanan devrimci irade olacaktır. Sınıf mücadelesi içinde şimdiye kadar Ölüm Orucu eyleminin zafere dönüşmediği görülmemiştir. Ülkemizdeki Ölüm Orucu eylemi dünyada eşi benzeri görülmemiş bir direniş abidesidir. Ölüm Orucu direnişimiz, başta işçi sınıfı ve emekçilere direnerek kazanacağını bir kez daha gösterecektir. 19 Aralık F tipi zindan saldırısı ve şanlı Ölüm Orucu direnişinde yer alanlara bin

selam olsun. Spartaküs'den, Pir Sultan'dan, Deniz'den, Mahir'den ve İbrahim Kaypakkaya'dan günümüze aktarılan özgürlük ve isyan ateşi Ölüm Orucu direnişimizle daha da ileriye taşınarak harlanmaktadır.

KAHROLSUN FAŞİZM YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

YAŞASIN ÖLÜM ORUCU DİRENİŞİMİZ!

Kızıldere köyünden İşçi-köylü okuru

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ

Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:23/2
Aksaray-Fatih/İSTANBUL.
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Genel Yayın Yönetmeni: **Memik HOROZ**
Sahibi ve Yazışları Müdürü: **Barış AÇIKEL**
Baskı: Serler Matbaası Genel Dağıtım: YAY-SAT

ISSN. 1303-0299

Hesap Numaraları Sakine Dönmez

Ziraat Bankası Aksaray Şubesi
Yurtdışı DM Hesap no: 301009-389694
Vakıfbank Valide Sultan Şubesi Avusturya Şilini
Hesap No: 345-4018882
Yapı ve Kredi Bankası Aksaray İstanbul Şubesi
Yurtdışı FRF Şube Kod:0020
Hesap No: 3013651,5 Yurtiçi TL Hesap No: 858704

Abone Koşulları:
6 aylık: 10.200.000 1 yıllık: 20.400.000
Not: Posta ücretleri dahildir.

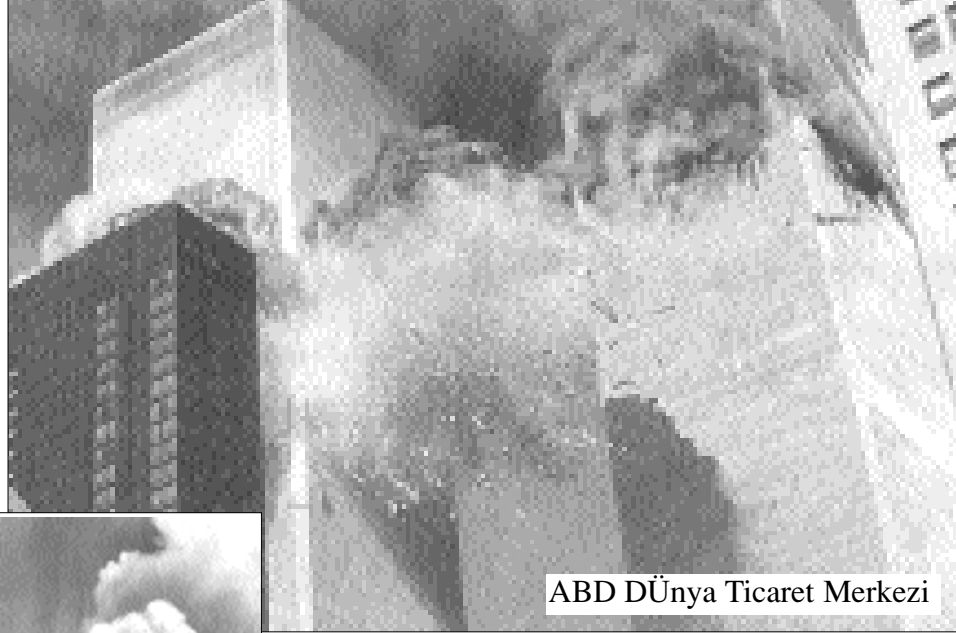
elektronik posta adresimiz:
umutyayimcilik@superonline.com

ABD emperyalizminin merkezlerine saldırı

Dünya halklarının azılı düşmanı ABD 11 Eylül günü tarihinin en ağır saldırısına uğradı. Aynı gün içerisinde kaçırılan 4 adet Boeing 757 tipi yolcu uçaklarından; ikisi kapitalizmin merkezlerinden Dünya Ticaret Merkezi'ne, üçüncüsü dünyadaki birçok katliamın yönlendirildiği ABD Savunma Bakanlığı (Pentagon)'na çarptı. Dördüncü uçak ise yolcularıyla birlikte Pennsylvania bölgesine düştü. Ayrıca ABD Dışişleri Bakanlığı'na bombalı saldırı gerçekleştirildi. 110 katlı iki binadan oluşan New-York'taki Dünya Ticaret Merkezi'nin iki binasına da yerel saatle 01:00'e

ABD Savunma Bakanlığı (Pentagon)

ABD Dünya Ticaret Merkezi

kaz altında kaldı. Saldırılarda binlerce insan yaşamını yitirirken binlerce kişide enkaz altında

yolcularla birlikte, bakanlık binasına intihar dalışı gerçekleştirdi. Bina bir bölümü tamamen yıkılırken onlarca insan enkaz altında kaldı.

Saldırılardan sonra Beyaz Saray dahil ABD'deki tüm resmi binalar boşaltıldı.

ABD'nin kalbi sayılan DTM (Dünya Ticaret Merkezi) ve Pentagon'da yaşanan patlamalar birçok soruyu akla getirirken "terörizme karşı ortak cephe" çağrısı yapan NATO yaşanan bu gelişmeyle bir-

likte varlık nedeninin "gerekliliğini" birkez daha açıkladı. Saldırının Filistinli örgütler tarafından yapıldığı ve FDKC'nin (Filistin Demokratik Kurtuluş Cephesi) yapmış olduğu yönündeki haberlere ise FDKC yaptığı açıklamayla saldırıyı gerçekleştirmediğini dünya kamuoyuna duyurdu. İslami Cihad Örgütü yaptığı açıklamada patlamaların ABD'nin Ortadoğu'daki politikalarının bir sonucu olduğu yorumunu yaparken ABD'nin merkezlerinde yaşanan patlamalar Filistin halkı ve Lübnan'da bulunan mülteci kamplarında sevinç yarattı.

Patlamalardan sonra en çok konuşulan konulardan biri ise, dünya piyasalarında yaşanan ekonomik durgunluğun ne olacağı. Sürekli kriz halinde olan kapitalizmin bu saldırılar ile petrol ve altın fiyatlarında artış ve borsalarda düşüşlerle yeni krizler yaşayacağını habercisi. ABD birçok emperyalist ülkede borsa açıp açmama konusunda tedirginlik yaşarken ekonomik krizin süreklilik kazandığı Türkiye'de ise patlamadan sonra ekonomi "uzmanları" ekonominin nasıl bir seyir izleyeceğini tartışıyor.

aralıklarla iki uçak çarptı. Çarpmalardan sonra 150 bin insanın çalıştığı binalardan güneydeki çöktü. Yarım saat sonra ikinci binada yerle bir oldu. Binaların bulunduğu Manhattan Adası bölgesinin bir kısmı en-

kaldı.

İkinci saldırı ise ABD emperyalizminin birçok savaşı yönlendirdiği ABD Savunma Bakanlığı'na (Pentagon) oldu. Amerikan Havayolları'na ait Boeing 757 tipi yolcu uçağı içinde

Halk Savaşçısı Sinan Günel şehit düştü

"Partimiz önderliğinde savaşan Halk Ordumuz TIKKO şehitler vererek Halk Savaşı'nda ısrarla ilerliyor"

Elimize posta kanalıyla ulaşan açıklamayı haber değeri taşıdığı için yayınlıyoruz

Sinan Günel

E-mekçiler, Yoldaşlar

detiyle sürdüğü Türkiye'de faşist diktatörlük bütün gücüyle her alana saldırmaktadır.

Emperyalist ağababaların ekonomik ve siyasi programları doğrultusunda yönettikleri ülkemizi cehenneme çeviren faşist diktatörlük, en küçük bir toplumsal hareketi ve hak istemini kanlı bir şekilde bastırmaktadır. Emperyalizmin yeniden yapılanma planları temelinde özelleştirmeyle sokağa atılan binlerce emekçi işsizlikle boğuşurken, tarımın öldürülmesi planları çerçevesinde aç kalan köylüler mallarını satacak pazar bulamazken, esnaf iflasın eşğine gelmişken, memurların sendikal haklarının kuşa çevrildiği Türkiye'de bir avuç sömürücü ise ülkenin tüm zenginliklerini ellerinde toplamış bulunuyor.

Vurgun, rüşvet, yolsuzluk almış başını gidiyor. Deprem vurgunu olarak bilinen hırsızlık olayında eli kanlı faşist MHP'li Bayındırlık Bakanı Koray Aydın gibi azılı faşist katiller halkın değerlerini soymaya devam ediyor.

Ülkemizi emperyalizme peşkeş çeken, her yanı kan denizine çeviren bu zalimlerin de elbette bir gün sonu gelecektir. Tarih şaşırmadan yoluna devam ediyor. Tüm haksızlıklara karşı içeride ve dışarıda faşizme karşı savaş sürüyor. **19 Aralık**'ta 28 devrimcinin katledildiği hapisanelerde faşizm tüm devrimcileri F tipi hücrelere koyarak teslim alacağını sandı. Arkasına aldığı boyalı basın da sayesinde zafer çiğlikleri atan faşizmin bu hevesi çok geçmeden kursağında kaldı. Direnişten en küçük bir adım dahi geri atmadan yollarına devam eden devrimci tutsaklar bu görkemli direnişlerini sürdürmeye devam ediyorlar. En son tahliye olduktan sonra Küçükarmutlu'da direnişine devam eden **Gülay Kavak**'la birlikte 33 devrimcinin yaşamını kaybettiği Ölüm Orucu direnişi tarihe notlar düşerek yoluna devam ediyor. Hiç bir güç devrimcileri yolundan alıkoyamaz. Tarih hep ezilenlerin ve onların direnişlerini yazmakla doludur. Türkiye sınıflar mücadelesi de kendi tarihini yazıyor.

Partimiz önderliğinde savaşan TIKKO gerillaları komprador burjuvazi ve toprak ağaları düzenine korku salmaya devam ediyor. Her alanda sınıf mücadelesini kesintisiz yürüten Partimiz faşizme son darbeyi **7 Eylül 2001** tarihinde Tokat'ın Almus ilçesine bağlı **Kadıvakkı köyünde** vurdu. Pusuya düşürülmeye çalışılan gerilla birliğimizi anında fark ettiği düşman pususuna verdiği karşılıkla bir beyaz ordu askerinin öldürüldüğü ve çoğunun ise saf dışı bırakıldığı çatışmada, gerilla birliğimizden **Sinan Günel** yoldaşımız ise şehit düşmüştür. Sınıf mücadelesinin tüm şid-

Türkiye'de Demokratik Halk Devrimi gerçekleştirilmediği müddetçe, ne demokrasiden söz edilebilir, ne açlık ve işsizlik son bulabilir, ne de yolsuzluklar biter. Tek kurtuluş DHD'ndedir. Bu yolun dışında kurtuluş ve medet umanlar yanılmaktadırlar. Faşizmi Halk Savaşı'yla tarihin derinliklerine gömmedikçe Türkiye'de yaşayan her milliyetten halkımızın kendi kaderini tayin etmesi mümkün değildir. Partimiz komprador burjuvazi ve toprak ağalarının düzenini yıkmada savaşın öncüsü olarak Halk Savaşı'nda ısrarlı olmaya devam ediyor. Bu uğurda daha çok şehitlerimizin verileceğini biliyoruz. Sinan yoldaş son şehidimiz de olmayacaktır. Bu savaş binlerce kahramanın fedakar mücadelesiyle kazanılacaktır.

Sinan Günel yoldaş ölümsüzdür!

Yaşasın Halk Savaşı!

Yaşasın Ölüm Orucu direnişimiz!

Yaşasın Partimiz **TKP/ML**, Ordumuz

TIKKO, Gençlik Örgütümüz **TMLGB!**

TKP/ML
Yurt Dışı Bürosu

Oğlumuz mücadeleyi doğruluğu öğrettik, ona layık olacağız

Evlat acısını yüreğine gömen ve devlete olan kini gözlerinden okuduğumuz baba Günel'in ana Günel'le sohbetine tanıklık ediyoruz. Canının bir parçası güzel oğlu, onurlu evladının acısıyla yorgun düşen anaya doğru bakan baba yanına oturup, **"Bak can dostum dert ortağım. Acımız büyük ama utanılacak bir durum da değil. Ne mutlu sana ki Sinan gibi birini doğurmuşsun ne mutlu sana ki insanlık ve onur için savaşan bir militanın annesisin. Senin üzüleceğin tek şey olabilir can dostum o da yavrumuzu bir daha göremeyeceğimiz. Ya diğer anaların üzüleceği şeylere ne demeli. İşkenceci yetiştiren, katil katliamcı doğuran ya da yavrusuna sahip çıkmayan analara. İşte utanacak üzülecek biri varsa o da onlar. Seninle biz bunu biliyorduk çünkü oğlumuzun bunun değişmesi için mücadeleyi, doğruyu öğrettik onun için üzülmecek ve bundan sonra ona layık olacağız".** Baba ile annenin bu sohbeti üzerine bizlere Sinan'ı anlatmalarını istedik.

ÇOCUKLARIMIZA BİZ HER ZAMAN SAHİP ÇIKACAĞIZ

- Ana bize Sinan'ı anlatır mısın?

Döndü Günel: Çocukluğu hep yokluk içinde geçti. Birini bulsak birini bulamazdık. Sinan 5 yaşındayken sığıra giderdi. Çantası yere deşerek gider gelirdi. Çamurlu, yırtık, eski pantolonuyla gider gelirdi. Şu an sağ olsaydı da savaşını sürdürseydi keşke. Önceleri köydeydik. Sinan Turhal'da yengesinin yanında kaldı. Ortaokula orda gitti. Sonra hepimiz birlikte Turhal'da kalmak istedik. Turhal'dan sonra buraya geldik.

- Sinan'ın düşünceleri uğruna şehit düştüğünü biliyorsunuz? Annesi olarak birlikteyken ne gibi sohbetleriniz olurdu ve gidişini nasıl karşıladınız?

Döndü Günel: Bir ana olduğum için gitmesini istemezdim. "Buralarda istediğini yap ama dağa gitme!" derdim. Bunu ana olduğum için söyledim. Onun düşüncelerinin yanlışlığını düşünmezdim hiç düşünmedim de. Çünkü haklılar. Devletin ne olduğunu biliyoruz. Ben çocuğumun doğruyu yaptığını inanıyorum. Onların hepsi benim çocuklarım. Gittiğine sonraları karşı durmamıştım. Canı sağolsun da istediği yerde mücadele etsin diyordum. Görüyorduk her tarafın rezilliğini işte onlara karşı çıktığı için de doğru yaptı.

- Şehit düştüğü haberini nasıl öğrendiniz ve nelerle karşılaştınız?

Döndü Günel: Ben işteydim telefon gelmiş çocuklar beni eve çağırdı o zaman anlamadım birşeyler var. Yoksa çağırılmazlardı dedim. Babamlar köydeydi onları aramışlar kardeşlerimde bizi aradı. Biz hemen yola çıktık. Bizi çatışmanın olduğu yerde jandarma durdurdu.

Eşimle benim dışımda kimsenin merkeze inmesine izin vermediler. İki gazeteci kızla akrabamızı da gözaltına aldılar. Biz oğlumuzu köye gömeceğimizi söyledik, "köye olmaz" dedi komutan mı ne itse... "Tokat dışında nereye götürürseniz götürün" dedi muhtarın ısrarı bile yetmedi. Ben "kendi toprağımıza gömeceğiz neden olmazmış" dediğimde. "O benim askerimi öldürdü olmaz" dedi. Bizi yol boyunca da takip ettiler.

- Bir şehit anası olarak diğer gerilla analarına tutsak ve onurlu çocukları olan analara neler söylemek istersin?

Döndü Günel: Ben isterim ki her ana kendi mücadelesini yapsın. Evladının arkasından gitsin. Aileler çocuklarına sahip çıkmak zorundalar. Çocuklarına biz her zaman sahip çıkacağız. Benim için benim çocuğum ya da diğer çocuklar hiç fark etmiyor.

Döndü ve Muhiddin Günel

Sinan Günel'in babanesi

- Ana son olarak da Sinan'ın yoldaşlarına söylemek istediğin birşey var mı?

Döndü Günel: Yoldaşlarına selamlarımı söyleyin. Hepsini gözlerinden öperim. Kendilerine iyi baksınlar. Onları çok seviyorum.

Cenazeyi köye götüremeyen babaanesi tören için geldiği İstanbul'a, herkeşe isyan ediyordu. Biz de duygu ve düşüncelerini sorduk.

- Sinan çocukluğunda sizinle de kalmış bize Sinan'la ilişkilerinizi anlatır mısın?

Babaannesi: Bana karşı çok yakındı, terbiyeli biri, çok anlayışlı ve acımağı bir çocuktuk. Geçen sene köye yarıma geldi, çok sevdim arkadaşları da vardı onlar da çok iyi çocuklardı. Bir şeyler koydum götürdü. Yine geleceğini söyledi ama gelemedi yavrum. Ben hazırlanmıştım. Evde çok dikkatliydi zaten çocuktuk yanımda kaldığında. Çokta bir arada kalamadık yavrumla. Sinan doğduğunda annesini emmedi çok nazlı yetiştirdi biz onu şışayla büyüttük. İçim yarıyor tek ben öleydim diyorum. Konuştuğumda "ebe ben yolumu buldum" diyordu.

- Siz olaydan nasıl haberdar oldunuz ve neler yaptınız?

Babaannesi: "Askerler bize gelin götürün" dedi. Beni çağırdılar gittim sonra biz köyde mezarını neyini hazırlamıştık. Ama onlar (geceydi) götürün gömün dediler, gece gömdürecek. Kaynım istemedi, annesini babasını aradık. "Torunun günde yanına geliyor besliyordun şimdi yanına geldi işte" dedi askerlerin başı. Bende hayır dedim hiç gelmedi...

- Köyde askerlerin baskısı var mı? Yayıllarınıza gidebiliyor musunuz?

Babaannesi: Böyle bir şey olursa millet evinden çıkmıyor baskı yapıyorlar. Yaylamıza çıkartmıyorlar. Akşam 9'dan sonra dışarı çıkmak yasak. Millelin malı davarı dışarıda kalsa da çıkmak yok. Askerler geziyor, bırakmıyorlar. Gündüz gelmeseler de sürekli köyün çevrelerinde dolaşıyorlar. Köyde korkularından mezar eşmeye giden bile olmadı. İki kişi kazdı Sinan'ın mezarını.

madı. Çünkü arkamızda askeri konvoy panzer sürekli hadi yürüyün yürüyün diyorlardı. Tokat'a geldiğimizde tekrar direnişimiz oldu. Biz köyümüze gitmek istiyoruz dedik. Kabul edilmedi. Zaten konvoy ilden ile devrederek bizi eve kadar getirdiler. Sinan'ı 15-20 dakika misafir ettik.

- Cemevindeki devletin yönelimini ve gerekçesiz gözaltılarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Muhiddin Günel: Mezara ulaşmadan yetersizliğimiz ve önlemsizliğimizden ötürü gözaltına alınan arkadaşlarımız oldu. Bunu bir saldırı ve düşmanca tavır olarak değerlendiriyoruz.

- Bize Sinan'ın ailesiyle ilişkilerini anlatır mısınız?

Muhiddin Günel: Sinan ve kardeşleri de ailemiz zor koşullar içerisinde donanmış bir şekilde buraya kadar geldik. Onlar daha iyi biliyorlar kaç tane okul değiştirdiklerini. Yoksulluk içerisinde Sinan bunun en çok acısını çekti. Bu süreçte ne kadar besleyebildiysek en temel olan insani bilgiler ve dahası sevgiydi. Belki birçok şeyden aç bıraktık ama sevgiyle doyurduğumuz ve beslediğimizden tereddütümüz yok. Böyle büyüdüler. Böyle olduğu için de bu insanlar insanlık suçu işlenen yerde duyarsız kalmayacağı düşünülürse Sinan da buna kayıtsız şartsız kalmadı geri durmadı. Önce küçük adımlarla vardığı son noktaya kadar kendini ilgilendiren tarzda yaşamını bitirdi. **Ama örnek alacağımız şeyler var. Bana da bir takım şeyleri öğretti. Ölümün bu kadar basit, bu kadar kolay, bu kadar korkulacak bir şey olmadığını bana Sinan öğretti.** Bütün yaralarına, onca kurşuna, işkenceye cefaya karşılık direndiyse bravo diyorum ona burdan hayalimde de olsa son bir kez öpüyorum ve onu tebrik ediyorum. Yaşına rağmen Türkiye Devrimci Hareketine verebildiği kadar emek, harcayardığı kadar enerji varsa, bence bütün insanlara aitse bu bende payıma düşeni aldığım için mutluyum.

BÜTÜN ANALAR ÇOCUKLARINI SİNAN GİBİ YETİŞTİRSİNLER

- Sinan okul döneminde sizinle kaldı bize onu anlatır mısınız?

Güldane Günel (yengesi): İki sene bizimle kaldı. Sinan beni annesi gibi görüyordu. İnsanlara karşı sıcaklığı yaklaşımı çok iyiydi. Saygıyı sevmeyi herşeyi bilen biriydi. Okula gider gelirdi sanki kardeşi çocuklarımla. Zeki biriydi, okusa okuyabilirdi, yetenekliydi. Okumak istemedi. Şartları da olmadığı için okuyamadı. Fedakardı. Oraya giderek kötü birşey yapmadı. Bütün analar çocuklarını Sinan gibi yetiştirdiler, çok özverili biriydi. Onu seviyorduk.

Yeğeni: İnsanları severdi ama çok belli etmezdi. Nerde nasıl konuşacağını iyi bilirdi. Çok konuşmayı sevmezdi. İnsanların hatalarına işlere karşı bananeçilik yoktu. Çekingeni biriydi akrabalarına ailesine çok bağlıydı.

İçim yarıyor kızım arkadaşlarının işi rast gelsin. Sinan'ın babaannesini hepimizi öpüyor de olur mu?

"SİNAN BANA ÖLÜMÜN BU KADAR BASİT OLDUĞUNU ÖĞRETTİ"

- Haberi nasıl aldınız ve nelerle karşılaştınız?

Baba (Muhiddin Günel): Saat beş sıralarında haberini aldım ve evden hemen yola çıktık. Herşey normal Almus'a vardık orada karşılaştığımız farklı. Asıl devletin çirkin yüzünü burdan varınca karşılaştığımızı söylemiştik. Herşeyin ahlaksızca olduğunu gittiğimiz yerde çirkin yüzüyle gördük. Toprağımızdan bir kere alikonulduk. Gitmemiz gereken kendi köyümüze alınmadık. Bize "Tokat sınırlarından çıkında nereye giderseniz gidin" deniliyordu.

- Gerekçe neydi? Kişinin kendi doğduğu büyüdüğü yere gömülmesinin istenmemesinin nedeni ne olabilir sizce?

Muhiddin Günel: Gerekçe düşmanca alınan karar. Herşeye rağmen o çirkef yüzleriyle hakaretleriyle karşılaşmak bizi buraya yöneltti. Kararı öyle verdik. Birinde bizi kandırdılar. Bizi Almus'ta yetkililerin beklediğini söylediler. Bizde buna yumuşaklık gösterdik. Yerimizden oynayınca durmamızda ol-

Sinan tercihini Halk Savaşı'ndan yana yaptı

Güneşin sıcaklığına koşuyor bu çocuklar

Karadeniz'i kendi öz sularıyla sulayarak

Kendilerini tohumlaştırıp toprağa kök salacak

Bakış oluyor Mehmet Ümit oluyor Almus'ta Sinan

İstanbul: Dünyanın dört bir yanından yükselen isyan bayrağını Karadeniz dağlarında taşıyanlardan bir yıldız daha yükseldi göklere. Bu yıldızlar ki en karanlık gecelere en ücra köşelere dahi ışık tutar. Ve yeniden doğan güneşten beslenen binlerce yürekte, gözde yankısını bulur ışıltısı. Bu yıldızlar ki ölümü hücre hücre örer, dağların doruklarını mesken tutar ve inancın sınırdığı ince çizgiden güle oynaya geçerler. Bu yıldızlar yaşanan ve yaşatılacak en güzel değerlerin insan olmaktan, kavgaya sarılmaktan ve ölümle sevgili gibi dans etmekten geçtiğini öğretiyorlar. Tokat dağlarının doruklarında yükselen yıldızlar kervanına katılan Sinan Günel; 1979 yılında Tokat'ın Almus ilçesine bağlı Çambulak (Dadukta) köyünde doğdu. İlkokulu kendi köyünde, ortaokulu Turhal'da okuyan Günel, çocuk yaşlarda çobanlık yaparak ailesine destek sundu. 16 yaşında mücadeleyle tanıştı. 1998 yılında 19 yaşındayken İstanbul'da

TKP/ML'ye yönelik bir operasyonda tutuklanarak Ümraniye Hapishanesi'ne konuldu. 7 ay tutsak edilen Sinan Günel tutsaklık sürecinden 3-4 ay kadar sonra TC ordusu tarafından gönderilen askerlik kağıdını yırtarak TKP/ML önderliğinde savaşan TİKKO saflarına katıldı. TİKKO saflarında ölümsüzleştiği güne kadar savaşımını sürdürdü. TKP/ML TİKKO gerillalarının 7 Eylül 2001 tarihinde devletin kolluk güçleriyle girdiği çatışmada Sinan Günel şehit düşerken çatışmada bir uzman çavuş da gerillalar tarafından öldürüldü.

SİNAN GÜNEL'İN CENAZESİ İSTANBUL'A GETİRİLDİ

Çatışmanın yaşandığı gün Sinan Günel'in ailesi Tokat Almus'a gitti. 8 Eylül Cumartesi günü Almus'un girişine ulaşan aile burada Jandarma tarafından durduruldu. Yapılan kimlik kontrolünden sonra Sinan Günel'in annesi ve babasının ilçeye girmesine izin verildi. Bu arada kimlik kontrolü sırasında Sinan Günel'in akrabalarından Salih ve Naciye Günel ile gazetemiz Turhal

9 Eylül 2001 Sinan Günel'in cenaze töreni

muhabirleri Sefagül Kesgin ve Derya Gökmen haber yapma hakları engellenerek keyfi bir şekilde gözaltına alındılar. Gözaltına alınanlar Naciye Günel dışında diğerleri aynı gün serbest bırakıldı. ÖO Şehidi Tuncay Günel'in anası Naciye Günel ise gıyabında tutuklama kararı olduğu gerekçesiyle bir gün gözaltında tutuldu. Çambulak (Dadukta) köyünde mezar için yer kazılmasına rağmen Jandarma Sinan Günel'in köyüne gömülmesine izin vermedi. Jandarmanın bu tutumu egemenlerin gerillaların cansız bedenlerinden bile ne kadar çok korktuğunun bir göstergesidir.

Sinan Günel'in cenazesini alan aile aynı gün yola çıkarak akşam saatlerinde İstanbul'daki evine ulaştı. Yol boyunca ve evin çevresinde yoğun abluka dikkat çekiciydi. Sinan Günel'in işkence edilen ve onlarca kurşun sıkılan naaşı kısa bir süre evde tutulduktan sonra Yenibosna Cemevi morguna kaldırıldı.

ŞEHİTLERİN SAHIPLENİLMESİ ENGELLENEMEYECEK

TİKKO'nun genç savaşçılarından Sinan Günel'in cenazesi için 9 Eylül sabahı ailesi, yoldaşları ve devrimci demokrat insanlar Yenibosna Cemevi önünde toplandı. Bölgeyi tamamen ablukaya alan polis cenaze için bekleyen insanlara saldırarak 25 kişiyi gözaltına aldı. Ailenin tüm çabasına rağmen gözaltına alınanlar gün boyu bırakılmadı. Bu müdahaleden sonra polis kimse'nin cemevine girmesine izin vermedi. Günel'in cenazesi ise yıkandık-

tan sonra alınca yoldaşları tarafından kızıl bant tıktı. Günel buradan omuzlara alınarak sloganlarla cemevi içindeki katafalkına konuldu. Aile dini tören yaptırmazken, Günel'in yoldaşları burada devrim ve komünizm şehitleri için saygı duruşu gerçekleştirdi. "Sinan Günel ölümsüzdür", "Sinan'ın katili patron-ağa devleti" vb sloganlar eşliğinde cenaze katafalkından alınarak cenaze aracına bindirilirken, kitle de otobüslere binerek Altınşehir Mezarlığı'na doğru yola çıkıldı. Mezarlığa ulaşıldığında kitle Sinan'ın kızıl beze sarılı tabutunu omuzlarına alarak gömüleceği yere, yani temmuz ayında şehit düşen TKP/ML üyesi ve TİKKO Komutanlarından Murat Deniz'in mezarının yanına götürüldü. Yürüyüş boyunca "Gerillalar ölmez, yaşasın halk savaşı", "Dersim, Tokat, Erzincan savaşıyor partizan", "Sinan yoldaş ölümsüzdür", "Murat Deniz yoldaş ölümsüzdür" sloganları atıldı. Mezarın başında "Yaşayarak ya da ölümlerimiz kazanacağız/Partizan" pankartı açılırken TUYAB'lı aileler üzerlerine Ölüm Orucu şehitlerinin resimleri olduğu önlükler giydiler.

Sinan Günel kızıl beze sarılı olarak toprağa verilirken kitle sık sık sloganlar ve marşlar söyledi. Daha sonra Sinan Günel'in yoldaşları bir anma programı düzenledi. Anma TİKKO'nun genç savaşçısı Sinan Günel şahsında tüm Proletarya Partisi ve devrim şehitleri için saygı duruşuyla başladı. Daha sonra Grup Güneşe Türkü Sinan Günel'in en çok sevdiği türkülerini seslendirdi.

Günel'in bir yoldaşı Karadeniz şehitlerini anlatan bir şiir okudu. Anma programı Proletarya Partisi'nin andı içilerek "İşçi köylü gençlik halk savaşında birleştik", "Yaşasın devrimci dayanışma", "Yaşasın ÖO direnişimiz", "Sinan yoldaş yaşıyor, Murat yoldaş yaşıyor, Nergiz yoldaş yaşıyor, Muharrem yoldaş yaşıyor, yaşasın halk savaşı", "Yaşasın Partimiz TKP/ML Halk Ordusu TİKKO-TMLGB" sloganlarıyla son buldu.

"KOCASINAN POLİS KARAKOLUNDA SİNAN GÜNEL ANILDI"

Yenibosna Cemevi önünden gözaltına alınan İşçi-köylü, Devrimci Demokrasi, Mücadele Birliği okurları ve Tohum Kültür Merkezi çalışanları götürüldükleri polis karakolunda şehit düşen TİKKO gerillası Sinan Günel'i andı. Anma Sinan Günel şahsında tüm devrim şehitleri için saygı duruşuyla başladı. "Sinan yoldaş ölümsüzdür", "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Yaşasın devrimci dayanışma" vb. sloganların sık sık atıldığı anmada, marşlar da söylendi. Anmadan sonra gözaltında bulunan 25 kişi ÖO ile ilgili sloganlar attı.

Gözaltına alınanlarla ilgili olarak Partizan, İşçi-köylü, Yeni Demokrat Gençlik, Devrimci Mücadele Birliği, Devrimci Demokrasi, DMP- Tohum Kültür Merkezi, Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri yaptıkları yazılı açıklamada Cemevi önünde yaşanan gözaltı terörünü kınayarak gözaltına alınanların derhal serbest bırakılmasını istediler.

Devrimci-komünist tutsaklar sürdürdükleri Ölüm Orucuyla ilgili bir açıklama yaparak faşist TC devletinin İçişleri Bakanı Rüştü Kazım Yücelen'in 11 Eylül 2001 tarihinde yapmış olduğu "bu Ölüm orucundakilere son uyarıdır, biraksınlar, gerekirse müdahale edeceğiz" tehditlerine önceden yanıt oldular.

20 Ekim ve akabinde 9 Aralık 2000 tarihinde haklı, meşru, demokratik taleplerle başlatmış olduğumuz Ölüm Orucu direnişimiz yeni Ölüm Orucu ekiplerimizin katılımıyla kararlılıkla sürmektedir. Direnişimizin başladığı günden bugüne; haklı, meşru, demokratik taleplerimize baskıyla, terörle, katliamla cevap verildi. Yalan ve karalamalarla demagojilerle Ölüm Orucu direnişimiz boğulmak istendi. Ancak başaramadılar. Dördüncü mevsimine giren ölüm orucu direnişimiz onuncu ayını da geride bırakarak devam etmektedir. 19 Aralık katliam operasyonunda 28 devrimci tutsağı kurşunlarla bombalarla yakarak katleden, onlarcasını yaralayan, işkencelerle F tipi işkencehanelerine taşıyan devlet tüm bu vahşete rağmen devrimci tutsaklara boyun eğdirememiş teslim alamamıştır. Devrimci tutsaklar maruz kaldıkları katliam ve işkenceler karşısında sinmek, teslim olmak, boyun eğmek bir yana, daha kararlı ve kitlesel bir biçimde haklı, meşru, demokratik taleplerini sahiplenmişlerdir. Bugüne kadar içeride ve dışarıda 32 devrimci tutsak, yakını ölüm orucu direnişinde yaşamını yitirmiştir. Onlarca direnişçi ise geriye dönüşü olmayan zihinsel ve fiziksel sakatlar haline gelmiştir.

Yaşanan bunca katliam, işkence ve insanlık dışı uygulamalara giderek daha fazla pekiştirilen, tecrit, izolasyon ve tretman hedefli saldırılara karşı ölüm orucu direnişimiz devam etmektedir.

HALKIMIZA

Direnişimiz kamuoyuna açıkladığımız taleplerimiz kabul edilene kadar, somut kazanımlarla sonuçlanana kadar devam edecektir. Devrimci tutsakların karşı karşıya kaldıkları uygulamalar ve koşullar ortadadır. Tecrit, izolasyon, hak gaspı ve tretman eksikli uygulamalar yeni yasal düzenlemelerle pekiştirilerek sürmektedir. Her geçen gün yeni baskı, hak gaspı ve saldırı gerekçeleri yaratılarak işkence süreklileştirilmektedir. Adalet Bakanlığı yaşamsal, haklı, meşru, demokratik taleplerimizi karşılamak noktasında hiçbir olumlu adım atmamıştır. Aksine sürekli Ölüm Orucu eylemimizi ve Ölüm Orucu'nu sürdürme gerekçemiz olan taleplerimizi çarpıtmaya çalışmaktadır. Tecrit ve izolasyona meşruyet kazandırmaya çalışırken taleplerimizi ise 'karşılanamaz talepler' olarak göstermek için yoğun çaba göstermektedir. Adalet Bakanlığı yaşamsal, haklı, meşru, demokratik taleplerimize cevap vermek yerine, Ölüm Orucu direnişimizin kendiliğinden biteceği üzerine hesaplar yapmaktadır. Bunun için Ölüm Orucu eyleminin ileri safhasında ve ölmek üzere olan, ya da fiziksel, zihinsel olarak tedavi edilemez biçimde sakatlanmış, bu durumlarıyla da kamuoyunda bir baskı gücü oluşturan Ölüm Orucu

direnişçilerinin bir kısmını 399. madde kapsamında tahliye etmektedir. Ama bu sorunu çözmemiyor. Koşullar olduğu gibi devam ediyor. Taleplerimiz kabul edilinceye kadar Ölüm Orucu direnişimiz bundan sonra da kararlılıkla sürecektir. **KİMSE MARUZ KALDIĞIMIZ BU İNSANLIK DIŞI AĞIR KOŞULLAR SÜRERKEN TALEPLERİMİZ KABUL EDİLMEYEN DİRENIŞİMİZİN BİTECEĞİNİ, BİTİRİLECEĞİNİ BEKLEMELİDİR.** Ölüm Orucu direnişimiz bir tercihten öte bir zorunluluk olarak kendisini dayatmıştır. Bedenleri ve bilinçlerinden başka hiçbir olanağa sahip olmayan devrimci tutsaklar başka bir yol kalmadığı için böylesine ağır bedeller gerektiren Ölüm Orucu eylemine başvurmuşlardır. Dayatılan tecrit-izolasyon koşullarını, tretman politikalarını kabul etmemiz mümkün değildir. Bunu, biz devrimci tutsaklardan kimse beklememelidir. Taleplerimizin karşılanması temelinde sorunun çözümünden yanayız. Bu doğrultuda sorunun çözümü için her türlü çabaya, girişime açık olduğumuzu tekrar belirtiyoruz. Sorunun çözümü için çeşitli düzeylerde çaba gösteren kesimlerin Ölüm Orucu eylemimize yaklaşımı da bu ekseninde olmalıdır. Ölüm Orucu direniş-

mize farklı yaklaşımları olanlar olabilir. Bunu anlıyoruz. Ama onlar da görmelidir ki, sorun sadece bugünün ve sadece bu direnişin sorunu da değildir. Hapishaneler sorunu genel demokrasi mücadelesinin bir parçasıdır. Bu mücadelenin bir parçası olarak bu yönüyle de olsa soruna tavır alıp üzerine düşeni yerine getirmelidir. Taleplerimiz demokratik taleplerdir. Kendisine demokratım diyen her kişi ve kurumun direnişimizi ve direnişimizin taleplerini sahiplenmesi demokrat kimliğine sahip olmalarının gereğidir. Kendisine demokratım diyen, hak ve özgürlüklerden yana olan, işkenceye, katliamlara karşıym diyen herkes bir sınav içerisinde. Emperyalizme ve faşizme karşı olan herkes ivedilikle somut çaba sarfetmelidir. İnsani, haklı, meşru, demokratik taleplerimizi sahiplenmeli, bu doğrultuda çaba göstermelidir. Ölüm Orucu direnişimizin sona ermesi insani, haklı, meşru, demokratik taleplerimizin kabul edilmesine bağlıdır. Kabul edilinceye kadar da, direnişimiz kararlılıkla devam edecektir.

5 Eylül 2001

DHKP-C, TKP(ML), TKİP, TKP/ML, TİKB, DH, TDP, MLKP, DY, MLSPB, PKK/DÇS Davalarından Tutsaklar Adına **Ercan Kartal, Cemal Çakmak, Sefa Gönültaş, Hacı Demirkaya, Can Ali Türkmen, Ramazan Sadikoğulları, M.Aytunç Altay, Yunus Aydemir, Nizamettin Doğan, Hasan Yüksel, Ziya Büyükişik**

İki Direnç Çiçeği daha ölümsüzleşti

Yaşamın hücreleştirilmesine karşı başlatılan şanlı ölüm orucu direnişinde iki direnç çiçeğinin daha yaşamını yitirmesiyle, direnişte şehit düşenlerin sayısı 33'e yükseldi. Egemenlerin her alandaki topyekün saldırısına karşı devrimci komünist tutsakların direnişi sürüyor.

Ve bu şanlı direnişin son şehitleri dışarıda ÖO'na devam eden Hülya Şimşek ve Gülay Kavak oldu.

HÜLYA ŞİMŞEK ÖLÜMSÜZLÜĞE UĞURLANDI

Bir tutsak yakını olan Hülya Şimşek, 31 Ağustos günü eyleminin 286. gününde Küçükarmutlu'daki direniş evinde şehit düştü. Hülya Şimşek için 1 Eylül günü Küçükarmutlu'da bir uğurlama töreni gerçekleştirildi. Cemevi önünde toplanan kitle cenazeyi buradan alarak mahalledeki direniş evlerini tek tek dolaştı.

Direnç evlerindeki ÖO direnişçileri omuzlar üzerinde tutulan Hülya Şimşek'in üzerine kırmızı karanfiller bıraktı. "Yaşasın Ölüm Orucu direni-

Hülya Şimşek

şimiz", "Hülya Şimşek ölümsüzdür" vb sloganların sıkça atıldığı yürüyüşten sonra cenaze ambulansa bindirilerek Adli Tıp'a sonradan da Elazığ'a gönderildi.

Elazığ'ın Sin köyüne getirilen cenaze yoldaşları, dostları ve ailesi tarafından sloganlarla karşılandı. "**Devrim şehitleri**

ölümsüzdür", "Yaşasın ölüm orucu direnişimiz" vb. slogan atan kitle, jandarma müdahalesiyle karıştı. 2 Eylül Pazar günü yapılan cenaze töreninde jandarmanın köyü ablukaya alması ve müdahalesine rağmen yürüyüşe geçen kitle, sloganlarını ara aratarak mezarlığa girdi. Mezar başında konuşma yapan İHD Elazığ Şube Başkanı Cafer Demir, jandarmanın engellemesine rağmen konuşmasını tamamladı. Şu an hapishanelerde yaşananların dünyada bir benzerinin olmadığına, dayatılan politikaların bir çok ülkede de siyasi tutsaklara uygulandığına dikkat çeken Demir; "**İHD olarak insanlık dışı uygulamaların karşındayız**" dedi. Tören söylenen marşlarla ve saygı duruşuyla bitirildi.

Köy girişinde saatlerce bekletilen insanlar dönüşte de aynı uygulamalara maruz kalırken, İHD yönetiminden bir kişi ile HADEP Elazığ İl Sekreteri **M. Ali Övün** gözaltına alındı. Daha sonra cenaze evine saldıran jandarma İstanbul'dan gelen 8 kişiyi de gözaltına aldı. Evin camlarını ve kapısını kıran jandarma aileye tehditler savurdu. Gözaltına alınanlar gece geç saatlerde bırakılırken bölgedeki abluka bir süre daha devam etti.

DİRENİŞTE BİRCAN DAHA

Şanlı Ölüm Orucu direnişinin ilk ekibinde yer alan Gülay Kavak, 7 Eylül günü Küçükarmutlu'daki direniş evinde şehit düştü. Gülay Kavak'ın ölümsüzleşmesinin üzerine 8 Eylül tarihinde Küçükarmutlu'da bir tören düzenlendi. Ellerinde kızıl bayraklarla ve Ölüm Orucu şehitlerinin fotoğraflarıyla cemevi önünde toplanan kitle, cenazeyi buradan alarak mahalle içerisinde yürüyüş yaptı. "**Gülay Kavak Ölümsüzdür**", "Yaşasın Ölüm Orucu direnişimiz", "**Katil**

Gülay Kavak

devlet hesap verecek" vb sloganların atıldığı yürüyüşte mahalledeki direniş evlerinin önünden geçildi. Yürüyüş sonunda mahallenin dışındaki polis ablukasına ulaşan kitle cenazeyi burada ambulansa bindirerek Adli Tıp'a gönderdi. Adli Tıp önünde toplanan kitle otopsi sonunda sloganlarla Gü-

lay Kavak'ı Bartın'a uğurladı. Gülay Kavak Bartı'nda düzenlenen törenle toprağa verildi. Gülay Kavak 1972 yılında Zonguldak'ta doğdu. 1994 yılında DHKP-C davasından tutaklanan Kavak, Bayrampaşa Hapishanesi'ne konuldu. Daha sonra Ümraniye Hapishanesi'ne sevk edilen Kavak, 19 Aralık katliamından sonra Kartal Özel Tıp Hapishanesine götürüldü. Durumu ağırlaşınca Şişli Etfal Hastanesi'ne kaldırılarak üç defa zorla müdahale edildi. 1 Temmuz 2001 tarihinde şartlı tahliye edilen Kavak, bilinci yerine geldikten sonra Armutlu'da eylemine devam etti. Şehit düştüğünde Armutlu'daki direnişinin 68. günündeydi.

Faşizmin gerçek yüzü Adli Tıp Kurumu'nun açıkladığı yeni raporlarla belgelenmeye devam ediyor

H. Merkezi: "Hayata Dönüş" operasyonu adı altında gerçekleştirilen 19 Aralık katliamı 20 hapisanede birden vahşete dönüştürüldü. Tüm görsel ve yazılı basını aracılığıyla katliamı halkın gözleri önünde gerçekleştiren devlet, halkı sindirmenin de bir aracı olarak bunu yapmıştı. Katliamın üzerinden kısa bir süre geçmesinin ardından yapılan incelemelerle ortaya çıkarılan gerçekler, katliamın nasıl gerçekleştiğine ilişkin bilgilerin kamuoyuna sızması, katliamcılarını bir hayli zor duruma sokmuştu. Katliamın belgeleri raporlar, devletin tüm gizleme ve örtbas etme çabalarına rağmen gerçekliği gözler önüne serdi. Bugün ise yaşanan katliam gerçeğinin yanı sıra katliamı gizlemek amacıyla devletin delilleri ortadan kaldırma sahtekarlığı belgelendi, kamuoyuna deşifre edildi.

19 Aralık'ta devletin saldırdığı 20 hapishaneden biri olan ve diğerlerine göre daha çok tutsağın yaşamını yitirdiği **Bayrampaşa Hapishanesi**'nde özel timlerin açtığı ateş sonucu yaşamını yitiren

Cengiz Çalıkoparan, Mustafa Yılmaz ve **Murat Ördemci**'nin vücutlarından çıkarılan mermi çekirdeklerinin hem eksik olduğu hem de otopsi öncesi yapılan müdahaleyle mermi çekirdeklerinin çıkarıldığı tespit edildi. Adli Tıp kurumu tarafından yapılan otopsi öncesi muayene sırasında; mermi çekirdeklerinin, yaraların kesilip genişletilerek çıkartıldığı ve bunun tutanaklara geçirilmediği belirlendi.

Raporda Cengiz Çalıkoparan'ın vücudunda üç adet mermi girişi olmasına rağmen iki adet mermi çekirdeği çıkarıldığı, otopsi öncesinde kesilmek suretiyle yaraların genişletildiği ve mermi çekirdeğinin çıkarıldığı giysilerinde ise ağır metal yanıkları olduğu tespit edildi. Yine **Murat Ördemci**'nin ateşli silahla öldürüldüğü ancak vücudunda mermi çekirdeğine rasatlanmadığı, daha sonra yapılan incelemelerde ise yaraların kesilerek genişletildiği anlaşıldı. Yine **Mustafa Yılmaz**'ın vücudunda dört mermi yarasının bulunduğu ancak üç mermi çekirdeğinin kayıp olduğu belirtildi.

Devletin katliamı gizleme çabası ve katlettiği tutsakların cesetlerine yaptığı işkenceler Adli Tıp kurumu tarafından tespit edilerek belgelendi.

Raporlarda ortaya çıkan diğer bir gelişme ise Ortadoğu'da Filistin halkına kan kusturan İsrail tarafından geliştirilen ateşli silahların, mermilerin katliam sırasında kullanılmasıdır. ABD yapımı olan ve İsrail tarafından geliştirilen bu silahların özellikleri doğrudan öldürme amaçlı olması faşist devletin, katliam için nasıl ciddi bir hazırlık içerisine girdiğini gösteriyor. Diğer yandan katliamın emperyalist politikaların yaşam bulması için yapıldığı ve emperyalist devletlerin açıktan desteğiyle gerçekleştirildiği katliam silahlarıyla da ayan beyan ortaya çıkıyor.

Devletin katliamcı yüzünün açığa çıktığı bu belgelerle görülmesi gereken önemli bir yan, devrimcilere- komünistlere ve halka düşmanlığın üst boyutlara tırmandırıldığıdır. Katliamlara, F tipi işkencelere rağmen mevsimlere yayılarak

göremini sürdüren ÖO eyleminin haklılığı gölgelenemedi. Adli tıp kurumu, devrimci komünist tutsakların halka yönelik bu saldırıyı geri püskürtmedeki haklılığını, direnişin meşruluğunu raporlarıyla ortaya koydu.

Hapishanelerde son durum

H. Merkezi:Hapishanelerde tüm baskıcı ve keyfi uygulamalar devam ediyor. Tutsakların günlük yaşam ihtiyaçları ve hiçbir insani talepleri karşılanmıyor. Uygulamalar günlük farklılıklar taşıyor. Devrimci - sosyalist basının yanında Cumhuriyet ve Evrensel gazeteleri de verilmiyor. Diğerleri ise akşam veriliyor. F tiplerine gönderilen mektuplar en az 15-20 gün bekletildikten sonra sansüre uğratarak veriliyor. Ziyaretçilerin getirdikleri kırtasiye vb. ihtiyaçlar alınmıyor, parçalanıp kullanılamaz hale getiriliyor. Aramalarda zorla ayakkabı arama dayatmaları sürüyor.

Taksim'de bombalı feda eylemi

H. Merkezi: Taksim Gümüşsuyu'ndaki Çevikkuvvet polis noktasına DHKP/C tarafından 10 Eylül 2001 tarihinde bombalı intihar eylemi gerçekleştirildi. Eylemde DHKP/C savaşçısı 1976 Bartın doğumlu **Uğur Bülbül** şehit olurken; Halil İbrahim Doğan ve Tuncay Karataş isimli polisler yaşamını yitirdi. 20 poliste patlamanın etkisiyle çeşitli yerlerinden yaralanarak hastanelere kaldırıldı.

Eylemden sonra gazetemizi telefonla arayan DHKP/C militanları eylemi üstlendiklerini açıkladılar. Eylemin 19 Aralık'ta diri diri yakılan insanların hesabını sormak ve devam eden şanlı Ölüm Orucu eylemine destek vermek amacıyla gerçekleştirildiğini açıklayan DHKP/C militanları şehit düşen Uğur Bülbül'ün Sincan F Tipi Hapishanesi'nden tahliye olduğunu söylediler.

Direnış evlerine yönelik baskılar devam ediyor

İstanbul: Dört direniş evinin bulunduğu İstanbul'un Küçükarmutlu Semtinde polis ablukası hala devam ediyor. Mahalle girişinde yüzlerce çevikkuvvet, panzerler, iş makineleri sürekli bekletilirken, mahalleye ziyarete gelenlere yönelik keyfi uygulamalar sürüyor.

Mahallede 4 TAYAD'lı ve 13 DHKP-C davasından tahliye edilen toplam 17 kişi Ölüm Orucu direnişini sürdürüyor. **Zeynel Arıkan**, **Ümüş Şahingöz**, **Ali Razi Demir** ÖO direnişinin 1 ekibinde ve **330** günlere ulaştılar. Direnişçilerin durumları her geçen gün daha da ağırlaşırken Ümüş Şahingöz'ün kritik seviyeye geldiği öğrenildi. Alibeyköy direniş evinde ise TKP(ML) davasından tahliye edilen **Tekin Yıldız**, Aydın Hanbayat, **Sabri Diri** ile dışarıdan Ölüm Orucu'na başlayan **Murat Şahin** bulunuyor.

Alibeyköy direniş evinin bahçesinde **9 Eylül** tarihinde düzenlenen etkinlik için Bursa'dan gelen grup Bursa çıkışında durdurularak kimlik kontrolü yapıldı. Kontrolenden sonra yollarına devam eden grup, İstanbul Yeşilpınar'da tekrar durduruldu. Polis direnişçileri ziyarete izin veremeyeceğini açıklasa da, kitlenin kararlı duruşu nedeniyle yolu açmak zorunda kaldı. Ancak otobüsün şoförü ve yardımcısı bir gün gözaltında tutuldu. Olayla ilgili Demokratik Halklar Platformu yaptığı yazılı açıklamada uygulamaları kınadığını belirterek; "hiçbir baskı ve yıldırma politikası direnişçilerle halkın buluşmasını engelleyemeyeceğini bir kez daha yineliyoruz" dedi.

Didar Abla mezarı başında anıldı

İstanbul: Didar Şensoy 1940 yılında Yugoslavya'da Arnavut kökenli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Çocukluğu Hitler faşizminin karanlığı altında geçerken ömrünün diğer kısmı da TC faşizminin copu, dayacağı ve mahkemesi altında geçti.

Didar Şensoy yüksek bir bürokrat ile evlenip 3 çocuğu olduğunda dört duvar arasına kapanmadı. Yugoslavya'da faşizme karşı, devrimci saflarda öğretmenlik ve radyo spikerliği yaptı.

1980'li yıllarda kardeşi Hasan Şensoy MLSPB (Marksist-Leninist Silahlı Propaganda Birliği) davasında tutsak düşünce sadece kardeşine ablalık ve yoldaşlık yapmadı. Bütün tutsaklara sahip çıkan Didar Şensoy yılmıgım, karamsarlığın, bulut bulut çöktüğü ülke top-

rakların da tutsak ailelerinin örgütlenmesinde, alanlara çıkmaların da öncülük etti.

Didar Abla'ya yatak döşek içinde ölüm yakışmazdı. Öyle de oldu. **1 Eylül 1980**'de Ankara'da Meclis önünde tutsaklara yönelik hak ihlallerini protesto ederken kalp krizi geçirerek ölümsüzleşti.

Hem ablalık hem de yoldaşlık kavramlarını yaşamında bütünleştiren Didar Şensoy'u mücadele dostları unutmadılar.

1 Eylül 2001'de Feriköy Mezarlığı'nda Didar Abla'nın mezarı başında yapılan anmada ilk sözü alan İHD İstanbul şubesi adına **Gülseren Yoleri** kısaca Didar Şensoy'u anlattıktan sonra sözü dostlarına bıraktı.

Analar adına konuşan **Gülşah Ana** ile **Cemile Ana** "Didar Şensoy'un önün-

de saygı ile eğildiklerini" belirtirken tutsak yakını olan Ali Armutlu da "Didar Şensoy'un anısı sadece tutsakların yanında olmadığı, emekçilerin yanında olduğunu ifade etti. Didar Abla'nın bir yakını da; Didar Şensoy'un bir eylem kadımı olduğunu, her zaman aramızda olduğunu dile getirdi.

1 Eylül 2001'de Feriköy Mezarlığı'nda gerçekleştirilen anma

Anma programı Didar Şensoy adına yazılan şarkıların söylenmesiyle bitirildi. Anma etkinliğinin ardından kitle, ÖO direnişinin 316. gününde şehit düşen Hülya Şimşek'in cenazesine katıldı.

Aymasan direnişi büyüyor, direnişe sahip çıkalım

Sevgül Oğuz

Kartal: 31 Mayıs'da başlayan direnişlerini her geçen gün daha da büyüten, direnişleri diğer işçilere örnek olan Aymasan işçilerinin direnişi tüm görkemliliğiyle devam ediyor. Direnişleri ne kadar burjuva basın tarafından saklanmaya çalışılsa da Aymasan işçileri seslerini tüm Türkiye'ye duyurmayaya kararlılar. Bir taraftan direnişlerine devam ederlerken diğer taraftan da **22 Eylül'de** yapacakları dayanışma gecesinde çalışmasını yürüten Aymasan işçilerini ziyaret etmek ve son gelişmeleri öğrenmek için direniş çadırına gittik. Oradaki işçilerle sohbetler ederek direnişin gidişatına ilişkin bilgiler aldık. Bu arada Limter-İş Sendikası Genel Başkanı **Kazım Bakış** ve bazı tersane işçileri de direniş çadırına geldiler. **"Yılgınlık yok, direniş var"**, **"Aymasan işçisi yalnız değildir"**, **"Zafer direnen emekçinin olacak"** vb. sloganlarıyla karşılanan ziyaretçiler de sohbetlere katılarak süreçle ilgili değerlendirmelere devam edildi.

Limter-İş Sendikası Genel Başkanı **Kazım Bakış**, işçilere yönelik yaptığı konuşmada; Aymasan işçisinin direni-

şinin kendilerine örnek olduğunu belirterek tersane işçileri adına Aymasan direnişini kutladı.

Bizde son gelişmeleri öğrenmek için Aymasan işyeri temsilcisi **Sevgül Oğuz** ile röportaj yaptık.

"Yaşadığımız süreçle işçiler değişip dönüştüler"

İşçi-köylü: Yaklaşık 4 aydır direniştesiniz? Bize bu direnişi anlatır mısınız?

Sevgül Oğuz: Evet, yaklaşık 4 aydır direnişteyiz. Direnişin başından beri patronla görüşmelerimiz olmasına rağmen olumlu bir cevap alamadık. Biz örgütlü olduğumuz süre içerisinde de daha önceleri de patronun çeşitli saldırılarıyla karşı karşıyaydık. Son süreçte asıl amaçları işten çıkarmalardı. Burası sezonluk çalışan bir işyeri. Sezon bittiğinde işçileri işten çıkarıp, sezon başladığında ise tekrar işe almak gibi bir çabası vardı. Bize iş çıkışını önerdiler, biz kabul etmedik. Patronun kendisi de açıkça itiraz etti, işçi çıkarıp yerine ucuz işçi alıp çalıştırmayı düşünüyordu. Süreç boyunca ödemelerle ilgili sorun yaşıyorduk. Bize krizi bahane etti. Ekonomik kriz içinde olduğunu söyledi, ödemelerde aksamalar yaşanmaya başladı. Soruna çözüm aramak için patronla yaptığımız görüşmede bize **1 Haziran'da** randevu vermesine rağmen 31 Mayıs sabahı kapıları yüzümüze kapattı. Direnişe başlar ken belki ekonomik taleplerle başladık. Ama yaşanan süreç içerisinde işçiler değişip dönüşmeye başladılar. Asıl amacımız işimize geri dönmek. Biliyoruz ki patron eninde sonunda burada üretime başlayacak. Asıl amacı burada örgütlülüğümüzü kırmak. Şu an başka bir yerde fason çalışıp çalışmadığımızı araştırıyoruz. Bu sezon henüz üretime

başlamadı. Ama diğer sezon çalıştıracağına dair duyularımız var. Bu konuda çalışmalarımız var. Henüz somut bir cevap alamadık. Patronun içerdeki stok malları dışarı çıkarma çabaları var. Yine de olumlu bir gelişme yok.

"Bizim sorunumuz genel sorunlardan bağımsız değil"

İ.K: Aymasan işçilerinin güzel bir dayanışması var. Bu diğer kolardaki işçilere de örnek oluyor. Bu konuda neler söylemek istersiniz?

S. Oğuz: Biz örgütlü olduğumuz için diğer işyerlerinden farklı olarak olumlu ilişkilerimiz vardı zaten. Zaman zaman çeşitli faaliyetlere, 8 Mart'a, 1 Mayıs'a vb. gidiyorduk. Böyle olumlu ilişkilerimiz, paylaşımlarımız vardı. Ama direniş bu paylaşımları daha da farklılaştırdı. Daha da olumlulaştırdı. Sonuçta tüm işçiler işten atılmış ve son sürecin her gerçekliğini yaşıyorduk. Bu süre içerisinde direniş çadırı altında birlikte paylaşım, hep birlikte aynı hedefe yönelik çalışmalar insanlar daha da yakınlaştırdı. Kadın-erkek ayrımı, kalifiyeli-kalifiesiz işçi ayrımı yapılmaksızın hepimizin işçi olduğu, dolayısıyla hepimizin sömürüye maruz kaldığına ilişkin düşünceyle birliktelik yaşıyor. İşçileri tamamen bütünleştirdiğine inanıyoruz. Çalışırken insanlara sorunları anlattığımızda çok fazla bilinçlerine yerleşmiyordu. Burada somut olarak yaşanarak bilince yerleşti. İşçiler sorunlarının, diğer sorunlardan, genel sorunlardan bağımsız olmadığını yaşayarak öğrendiler. Bu anlamda olumlu olduğunu düşünüyorum.

İ.K: 22 Eylül'de bir dayanışma gecemiz var. Geceyle ilgili ne tür çalışmalarınız var? Gecedeki beklentileriniz nelerdir?

S. Oğuz: Direnişimizi süreç boyunca biz eylemlerimizle ya da etkinliklerimizle kamuoyuna yansıttık. Herkes Aymasan direnişini biliyor. Biz bu direnişi daha da yaygınlaştırmak, dayanışmayı pekiştirmek amacıyla yapıyoruz geceyi. Ekonomik anlamda da sıkıntımızı biraz rahatlatacağına inanıyoruz. Dediğim gibi 22 Eylül'de yapılacak. Topsyelvi Başak 5 Düğün Salonu'nda olacak. Herkesi dayanışma gecemize bekliyoruz.

İ.K: Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

S. Oğuz: Son olarak, hepimizin bildiği gibi zor bir süreçten geçiyoruz. Her örgütlü güce saldırı yapıldığı gibi Aymasan işçilerine de saldırı yapıldı. Bu saldırının sadece Aymasan işçisine olmadığını düşünüyoruz. Çünkü her sektörde, yaşamın her alanında örgütlü olan her kesime saldırı var. Örgütlülüğü dağıtmak gibi bir çabaları var. Biz bugün burada; **direnişimiz, tüm yaşamın saldırılara bir cevap olsun istiyoruz.** Ve öyle olması gerekiyor. Görüyoruz ki çeşitli yerlerde direnişler yaygınlaşmaya başladı. Kötü giden bu dönemde bu gidişe ciddi anlamda bir karşı duruş yok. Bu yüzden direnişimizin bu anlamda ele alınması gerekir. Ve direnişimize sahip çıkılması gerekiyor. Çünkü bu direniş saldırılara ciddi bir karşı koyuş olabilir. Tabii bunu bütünleştirebilirsek. Kendi içerisinde bir direniş olursa çok fazla umut verici olmaz. Diğer direnişlerle bütünleştirilip, saldırılara karşı koyulursa olumlu bir sonuç çıkacağına inanıyorum. Ve örgütlü bütün güçlerin birleştirilmesi gerekir diyorum.

İ.K: Sorularımızı yanıtladığınız için teşekkür ederiz.

S. Oğuz: Sorularımıza eğildiğiniz için biz teşekkür ederiz.

"Artık kölece yaşamak istemiyoruz"

Kartal: 3 yıldır aynı ücretle kölece çalıştırılan, hiçbir hakları tanınmayan Tuzla Tersane işçileri, bu kölece gidişe dur demek, haklarını almak amacıyla Limter-İş sendikasının öncülüğünde **4 Eylül 2001** tarihinde sabah saat 07:15'de yaklaşık 1500 işçi Tuzla Gemi Tersanesi önünde toplanarak taleplerini haykırdılar. İki buçuk saate yakın yolu trafiğe kapatan Tersane işçilerine yaklaşık dört aydır direnişte olan **Aymasan işçileri de destek** verdi.

"Sigortasız, sendikasız çalışmaya hayır"

DİSK-Limter-İş pankartının açıldığı eylemde "Kölelik ücretine hayır", **"Krizin yükü patronlara"**, "Artık ölmek istemiyoruz" vb. dövizleri de taşıyan işçilere tersane girişin-

den **GİSAB'a** giden (Gemi İnşaat Sanayicileri Birliği) yolu trafiğe kapatan işçilerin yürüyüşü polis barikatıyla engellendi. Çevik Kuvvet'in eylem yerine gelmesiyle polis tersane işçilerine saldırdı. İşçiler saldırıya **"Direne direne kazanacağız"**, "Sendika hakkımız söke söke alırız" vb. sloganlarıyla cevap verdiler. Yürüyüşün engellenmesiyle buldukları yerde basın açıklaması yapma kararı alan işçiler, açıklamadan sonra Limter-İş sendikasına kadar yürüyeceklerini söylediler.

Patronlar işçilerin birleşmesinden korkuyor

Tuzla tersanesi önünde toplanan işçilere, Limter-İş sendikası Genel Başkanı **Kazım Bakış**, Başkan vekili

Hakkı Demiral ile Aymasan işyeri temsilcisi **Sevgül Oğuz** birer konuşma yaptılar.

Genel Başkan Bakış, konuşmasında; patronların işçilerin birleşmesinden korktuklarını belirterek, tersane işçilerinin 3 yıl önceki ücretle hala sigortasız, sendikasız çalıştırıldığını söyledi. Bakış konuşmasının devamında tersane işçilerinin haklarını almakta kararlı olduklarını vurguladı. Genel Başkan Vekili Demiral ise, tersanede onbine yakın işçinin 3 yıl önceki ücretle ve sendikasız çalıştırıldığını söyleyerek, işçi sınıfının haklarını ancak birleşerek ve örgütlü mücadeleyle alacaklarını vurguladı.

Tersane işçilerine destek amacıyla gelen Aymasan işçileri eyleme direniş önlükleriyle katılarak, **"Yaşamın sınıf**

dayanışması", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiç birimiz" sloganlarını tersane işçileriyle beraber haykırdılar. Aymasan işçileri adına bir konuşma yapan işyeri temsilcisi Sevgül Oğuz, Aymasan direnişi hakkında bilgi vererek; saldırının kapsamlı olduğunu, bu saldırının IMF ve DB'den bağımsız olmadığını vurgulayarak; "Bu saldırılara karşı işçilerin tek yumruk olarak hareket etmeleri gerekir" dedi. Basın açıklamasından sonra Limter-İş sendikasına doğru yürüyüşe geçen işçilere ikinci kez saldıran polis 30 kişiyi tartaklayarak gözaltına aldı. Gözaltına alınanlardan 29 kişi akşam saatlerinde savcılık tarafından serbest bırakılırken 1 kişi asker kaçağı olduğu gerekçesiyle askerlik şubesine götürüldü.

Aktif dağıtım işçileri direnişte

İstanbul: Son dönemlerde işçi sınıfının örgütlü sendikal mücadelesinde bir durağanlık yaşadığı gerçeklikten bu durağanlığın içinden çıkan direnişler de işçilere moral olmaya devam etmektedir. **Ayasan, Üçyıldız ve Sümerbankta** süren direnişlerden sonra şimdi de Aktif dağıtım işçileri haklı mücadelelerini yükseltmek için patron-ağaya karşı direnişlerini sürdürüyor.

Sendika hakkı için yaklaşık 2 haftayı aşkındır direnen işçiler karşısında Aktif Dağıtım patronları köşeye sıkışmış durumda. Müdür ve şefleri dağıtım çıkarmaya başlayan patronlar, işçilerin gösterecekleri tepkiden çekindiklerinden kaynaklı sabah erken saatlerde ve akşam dağıtım yaptırıyor. Kararlıklarını sürdüren Aktif Dağıtım işçileri Perpa içinde gerçekleştirdikleri yürüyüşlerde **"Sendika hakkını söke söke alırız"**, "Direne direne kazanacağız" sloganlarını atarak içerde çalışan az sayıdaki işçi arkadaşların örgütlü mü-

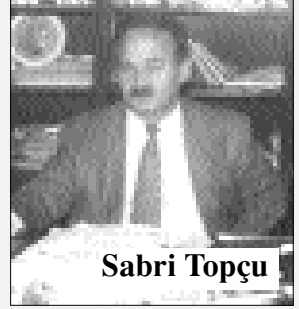
cadeleye işçi saflarına desteğe çağırıyorlar. İki haftayı aşkın bir süredir Sendika hakkını patronlara kabul ettirmek için direne Aktif dağıtım işçileri adına TÜMTİS Genel örgütlenme sekreteri **Şükrü Günsili** yaptığı basın açıklamasında; "Patronun her türlü oyununa karşı coşku ve kararlılıkla mücadele etmeye devam edeceklerini belirtti. İşçilerin kararlılığı karşısında acizleşen patron-devletin kolluk kuvvetlerini arkasına alarak işçilere saldırdı. Şükrü Günsili'yi gözaltına almak isteyen polis, işçilerin dayanışma içerisinde süren direnişi karşısında geri çekilmek zorunda kaldı.

Aktif dağıtım işçilerine Sümerbanktan destek

İzmir'de de, sendikali oldukları için işten atılan ve bir haftadır direnişte olan Aktif dağıtım işçilerini yine 110 gündür direnişlerini sürdüren Sümerbank işçileri ziyaret etti.

TÜMTİS başkanı ve yöneticileri gözaltında

Aktif Dağıtım'da örgütlenme yapan ve sendikalaşma mücadelesi veren sendikacı ve işçiler **8 Eylül** günü polis tarafından gözaltına alındı. Gece yarısı evlerine yapılan baskınla gözaltına alınan TÜMTİS Genel Başkanı **Sabri Topçu**, İstanbul Şubesi Disiplin Kurulu üyesi **Rıza Ballı**, Perpa temsilcisi Tuncay Sarioğlu ve dağıtımda sendikalaşma mücadelesi veren 4 işçi halen gözaltında tutulurken, devlet, sendikalaşma çabası içinde olan diğer işçilere de bu yolla gözdağı vermeye çalışıyor. Emekçilerin her bir direnişini kanla ve baskılarla bitirmeye ve bastırmaya çalışan devletin halkı sinderme amaçlı başvurduğu yeni bir yöntem değil gözaltılar. Aktif Dağıtım'da süren direnişi kırmak isteyen devlete böylesi bir yöntemle başvurarak, sendikalaşmanın önüne geçeceğini zannediyor. Sendikacıların ve işçilerin gözaltına alınmasına yönelik tepkiler ise büyüyor. Birçok sendika yaptığı açıklamalarla yaşananları kınarken, saldırının emekçilere yapıldığını ve gözaltına alınanlara rağmen sendikalaşma mücadelesinin sürecini bildirdi.

Sabri Topçu

Gözaltı terörüne işçilerden yoğun tepki

Tümtis Genel Başkanı Sabri Topçu ve diğer sendika yönetici ve üyelerine yönelik gözaltı terörüne karşı **10 Eylül 2001**'de İstanbul, Ankara, Adana, Bursa, Eskişehir, Mersin, Gaziantep'te protesto eylemleri gerçekleştirildi. İstanbul'da Tümtis Topkapı Ambarlar Temsilciliği önünde yapılan protesto eyleminde işçiler **"Baskılar bizi yıldırılmaz"**, "Direne direne kazanacağız", **"Aktif işçisi yalnız değildir"** vb. sloganları atarak patrona karşı boyun eğmeyeceklerini gösteriyorlardı. Eylemde işçiler adına konuşan Tümtis Genel Sekreteri **Yurdal Şenol** gözaltına alınanların bir an önce serbest bırakılmalarını isteyerek gözaltına alınan arkadaşlarının sendika avukatlarıyla görüşürülmediklerini de belirtti. Ayrıca eyleme destek veren Türk-İş 1. Bölge Temsilciliği adına da **Faruk Büyükkucak** yaptığı açıklamada "Sendikacıların kelepçelenerek gözaltına alınmasının ve arama tutanağı imzalatılmaya çalışılmasının demokrasi adına çirkin bir davranış olduğunu söyledi. Protesto eylemine **Teksif Bakırköy Şubesi**, **Deri-İş Genel Merkezi**, **Belediye-İş**, **İstanbul Şubeleri**, **Tüm Bel-Sen 6 Nolu Şubesi** ve **EMEP İstanbul İl Örgütü**, **Hava-İş** destek verdiler.

Ankara'da TÜMTİS Şube binası önünde sabahtan itibaren toplanan işçiler **"Direne direne kazanacağız!"**, "Yaşasın Aktif direnişimiz" vb. yazılı dövizler taşıdılar. Eylemde, TÜMTİS Şube Başkanı **Nurettin Kılıçdoğan** açıklama yaptı. Kılıçdoğan'ın yaptığı açıklamada, saldırılar karşısında tek yumruk olan bir sendika olduklarını bunu da işçilerle birlikte olmaktan geldiğini belirterek, **saldırıların özelleştirme, tahkim ve çok uluslu yatırım anlaşmaları** olduğu süreçte gözaltılarında olacağını ifade etti.

İzmir'de saat 10:00'da Ambarlar Sitesi'nde toplanan işçiler sendika temsilciliğine kadar sloganlarla yürüyerek gözaltıları protesto ederken G. Antep, Bursa, Eskişehir'de de işçiler basın açıklamalarıyla patron-ağa düzenine karşı öfkelerini gösterdiler.

Mersin TÜMTİS temsilciliği de Eğitim-Sen binasında bir basın açıklamasıyla gözaltıları protesto etti.

Sarı sendikaların 5 Eylül jesti

Krizin aşılması için işçilerden fedakarlık isteyen sendika ağaları

H. Merkezi: 5 Eylül 2001 tarihinde İstanbul Dedeman Oteli'nde patronlar konfederasyonu TİSK'in çağrısıyla TÜRK-İŞ, DİSK ve Hak-İş'e bağlı sendika genel başkanlarının katıldığı bir toplantı düzenlendi.

Yaşanılan krizi atlama için işçi ve emekçilerden fedakarlık istenilen toplantıda işçi hak ve taleplerinden bihaber bazı sendika başkanları (başta TÜRK-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral) patronların sırtlarını sıvazlayarak sarı sendikacılık misyonlarını oynamaya devam etmelerini istediler.

Toplantı konuları "İşsizlik, istihdam ve işyeri sorunları, ekonomik krizden çıkış yolları ve sivil toplum kuruluşlarının katkıları ile Türkiye'de üretilen malların kullanılmasında kampanyası" olarak açıklanırken

toplantı, işçi ve emekçilere yapılan saldırıların meşrulaştırılması için sendikal desteğin sağlanması havasında geçti.

Kriz bahanesiyle son 8 ayda 2 milyon işçinin işten atıldığı, imzalanan toplu sözleşmelerin

yok sayıldığı, ücretsiz izin, fazla mesai gibi uygulamaların yaygınlaştığı bir dönemde tüm bunların sorumluları, IMF destekli patronlardan umut beklemek elbette abes olacaktır. Zira toplantıdan sonra ortaya çıkan tabloda bu eşitsizliği doğrular nitelikte olmuştur.

İşçi sınıfının yararına olacak konuların tartışılacağı vaatleriyle yapılan toplantıda sendikal örgütlenme konusuna hiç değinilmedi. Diğer yandan işsizlik ve işten atmalar konusu ise "zor durumdaki fabrikaların kurtarılması" başlığıyla değerlendirildi. DİSK'e bağlı bazı sendikaların dışında patronlar karşısında tık çıkarmayan sendikalarından TÜRK-İŞ Genel Başkanı Bayram Meral ise toplantıda işçi değil tam bir patron temsilcisi misyonunu oynadı. Meral'in "işçiler iki zeytinden birini vermeye hazır,

krizden etkilenen boynu bükük, üzgün işverenin de yüzünü güldürmek lazım" sözleri onun kimin tarafında olduğunu anlatacak kadar açık ifadelerdir.

Hak-İş Genel Başkanı Salim Uslu'nunda toplantıyı protesto için yapılan eylemleri "fantazi" olarak nitelendirmesi üzerine de sanırız söz söylemeye gerek yok.

TİSK'in toplantıdan bir gün önce "fon" isteğini gündeme getirmesi ve önceden hazırlanmış bir metni sonuç bildirgesi olarak dayatması, toplantının patronlar kafasında önceden bitirildiğini göstermiştir.

Toplantı sonuç bildirgesini imzalamayan DİSK daha sonra yaptığı açıklamada "... Ülkede yaşanan ekonomik ve sosyal çöküntünün gerçek nedenleri, bu sonuca yol açan politikalar ve bunlar karşısında dile getirdiğimiz öneriler yeterince tartışılıp sonuçlandırılmadan ortak çözüm bulmamız mümkün değildir... Oluşturulan bir fona, işsizlere yardım gibi işlevler yükleyerek hoş gösterme çabaları kabul edilmez. Çünkü; bu işlev işsizlik sigortasıdır. Böylesi bir fedakarlığı istemeden önce, uygulanmakta olan IMF ve DB patentli politikalarından vazgeçilmesi sağlanmalıdır" denildi.

Gündemi TİSK tarafından belirlenen **5 Eylül** toplantısı, kırılmaya çalışılan işçi örgütülüğünün, kazanılmış hakların gaspını aşan amaçlar gütmektedir. Bu saldırıyı

parçalayacak sınıf bilinçli sendikal mücadele geliştirilmediği oranda patronlar kol kola girdikleri sarı sendikaların desteğiyle zafer naraları atmaya devam edecektir.

Toplantıya tepkiler

5 Eylül 2001 tarihinde İstanbul Dedeman Oteli'nde yapılan patronların ve sarı sendikaların katıldığı toplantı **5 Eylül 2001** tarihinde İstanbul'da sendika şubelerinin saat 12:00'de Petrol-İş İstanbul Şubesi'nde düzenledikleri basın toplantısıyla protesto edildi.

DİSK'e bağlı **Gıda-İş** İstanbul Şubesi, TÜRK-İş'e bağlı TÜMTİS İstanbul Şubesi, **Deri-İş Tuzla Şubesi**, Haber-İş İstanbul 1 No'lu Şubesi, **Kristal-İş** Topkapı Şubesi Yol-İş İstanbul 1 No'lu Şubesi ve **Basın-İş** İstanbul Şubeleri de bir basın toplantısıyla bu emperyalist eylem planını protesto ettiler.

Teksif Bakırköy Şubesi'nin çağrısıyla Dedeman Oteli önündeki eyleme katılmak isteyen Bakırköy Sümerbank işçileri de polisin engellemelerine karşın sloganlarla Dedeman Oteli önünde toplandı. Yine TEKSİF Bakırköy Şubesi'nde örgütlü oldukları için işten atılan ve günlerdir direnişte olan Ersin Nakış işçileri de bir sınıf dayanışması örneğiyle eyleme katıldılar

Köylüye 'alternatif ürünle' saldırı sürüyor

Egemenler ülke tarımını yok ederek emperyalistlere bu alanda da bağımlılığı dayatıyorlar

Ankara: Pamuğundan buğdayına, mısırdan fındığına kadar tüm tarım ürünleriyle bitirilme noktasına getirilen köylülük, emperyalistlerin istekleri doğrultusunda şekillendirilmeye devam ediyor. Tarımsal üretim bakımından kendine yeten bir ülke iken şimdilerde kotasından taban fiyatlarının belirlenmesine, ürünlerin satışına kadar emperyalistlerin karar verdiği bir yapıya büründürülerek ülke tarımı tamamen dışa bağımlı hale getirilerek çökertildi. Devlet son yıllarda iyice bitme noktasına getirdiği tarımı yeni projelendirmelemlerle "kurtarmaya" çalışıyor. Dünya Bankası'nın

yardımlarıyla uygulamaya koyduğu bu proje "alternatif ürün" olarak kamuoyuna sunulurken kötünün iyisini yaratmanın arayışına girdiler. Köylünün içinde bulunduğu durum, toprağın ne verebileceği... vb. gözönünde tutulmayarak fındık ekilebilecek toprağa elma ağacı, buğday yetişen toprağa ise turuncuğil üretimi öngörülerek tarımın tasfiyesi değişik şekillerde devam ettiriliyor. Peki bu uygulamaların sonucunda ne oldu? Uygulama tam bir fiyasko ile sonuçlanarak, çiftçilerin elleri kelepçeli olarak icralıklar çoğaldı. Bankalardan bin bir umutla alınan kredilerin faizleri astronomik oranda artarken köylünün içinde bulunduğu durum daha da ağırlaştı. DB dayatmalarıyla ya-

Pamuk üreticileri

pılan bu uygulamaların çoğu hemen hemen her bölgede denendi. Özellikle Çukurova ve Ege bölgesinde uygulanan bu proje ile tarımda beyaz altın olarak bilinen pamuk bitirilme noktasına getirildi.

Tarımın narin ürünü pamuk

Çukurova denince ilk akla gelen bembeyaz örtüye bürünmüş haliyle pamuk tarlaları olmuştur her zaman. Sanayisinin büyük bir bölümü pamuğa dayalı Çukurova'da çiftçi ailelerinin yüzde 75'i pamuk tarımı ile uğraşmaktadır. Hemen hemen her üründe olduğu gibi, tekstilin

hammaddesini oluşturan pamukta da bu rafından alınan pamuk, verilen taban fiyatlarının zamanında verilmemesi üzerine yine tefeci-tüccara maliyetinin altında bir fiyata veriliyor. Pamuğunda diğer tarım ürünleri gibi bitirilme noktasına getirildiğini verilen rakamlarla daha iyi anlarken, "tarım reformları" adı altında halkı kandırarak tarım sektöründe özelleştirme iyice gündeme alınmış durumda.

Pamuğa bu yıl için verilen taban fiyatta üreticiyi maliyetinin altında bir rakamla adeta eldeki pamuğu bedavaya vermeye zorluyor.

Fındık üreticilerinin hükümete olan tepkisi dinmiyor

Hükümetin fındık sezonunun neredeyse bittiği günlerde üreticilere açıkladığı taban fiyat tepkilere neden oluyor. Ziraat odaları açıklamaları ve araştırmaları doğrultusunda en az 2.500.000 lira taban fiyat bekleyen üretici verilen fiyat karşısında şaşkınlığını ve tepkisini gizleyemedi.

* **4 Eylül** günü Ordu'nun İkizce ilçesinde fındık taban fiyatını protesto etmek için düzenlenen miting siyasi şova dönüştürülmeye başlanınca halktan destek görmedi. Konuşmasını CHP seçim aracından yapmak isteyen İkizce Ziraat Odası Başkanı **Adem Yılmaz** siyasi şov yapmaya çalıştığı için üreticilerin protestosu ile karşılaştı. Mitinge **Giresun, Ünye, Terme, Çarşamba** Ziraat Odaları da destek sundu. Miting öncesinde jandarmanın pankartları ve dövizleri incelemesi üreticilerin tepkisini aldı.

* **5 Eylül** günü Ünye'de Ünye Ziraat Odası tarafından bir protesto mitingi düzenlendi. **İkizce, Terme, Giresun, Perşembe, Akkuş, Aybastı, Fatsa, Çarşamba** ve **Ünye** Ziraat odalarının katıl-

Fındık üreticileri

dığı mitingde yaklaşık 2000 kişi hükümetin verdiği taban fiyatı protesto etti. **Ünye Cumhuriyet Meydanı**'nda toplanan üreticilere hitaben Ziraat Odası başkanlarının yanısıra iki fındık üreticisi de birer konuşma yaptılar. Terme Ziraat Odası Başkanı **Yetkin Karamollaoğlu** **17 Ağustos** tarihinde açıklanan fındık taban fiyatının ikinci bir Marmara depremi yarattığına değine-

rek "**Hakkımızı yiyenlerin gırtlaklarında kalsın**" dedi. Ünye Ziraat Odası'ndan **Dursun Bulat**'ta fındık üreticilerinin haklarını sonuna kadar arayacaklarını belirterek siyasilerin korkularından alanlara gelemediğini söyledi.

* **6 Eylül** günü Fatsa Kaymakamlığı'ndan izin alamayan fındık üreticisi **İbrahim Gürül** bir protesto eylemini köyünde gerçekleştirdi. **Fatsa'nın Bü-**

yük Koç köyünde köylülerle bir araya gelen **İbrahim Gürül** bir tabutun içine girerek temsili olarak hazırlanan cenaze merasimi ile gömüldü. Nefes alması için ağzına bir hortum takılan Gürül 10 dakika sonra çıkarıldı. İşsizlik ve parasızlık yüzünden eşinin ve 2 çocuğunun kendisini terk ettiğini belirten Gürül "**Diri diri mezara girmeye razıyım. Çünkü başka çarem yok. 400 kilo fındıktan kala kala elimde 5 kilo fındık kaldı. Gerisi borçlarıma gitti**" dedi. Hala 6 milyar lira borcu olduğu öğrenilen Gürül daha sona jandarma tarafından gözaltına alındı.

* Fındık ve pancar taban fiyatlarına ve gübre ile mazot fiyatlarına yapılan zamları protesto amacıyla Akyazı'da yürüyüş ve miting yapacak olan üreticiler **5 Eylül** sabahı tüm ilçelerden yola çıkarak D-100 karayolunun Ormanköy sapağı civarında bir araya geldi. Bir süre yolu trafiğe kapatan köylüler fındık çuvalarını yakarken esnafın büyük bir bölümünün de dükkanlarını açmayarak köylülere destek olduğu görüldü.

1 Eylül devlet terörüyle karşılandı

HADEP'in miting çağrısı üzerine çeşitli illerden miting için harekete geçen kitleye polis vahşice saldırdı. Özellikle T. Kürdistanı'nda günler öncesinden başlayan HA-DEP'e yönelik baskın ve gözaltıları 1 Eylül'de daha da yoğunlaştı. Ankara'da yapılmak istenen mitinge katılmak için bir gün önceden yola çıkacak olan kitle İstanbul başta olmak üzere Diyarbakır, Batman ve Mersin'de polisin saldırısına uğradı. Diğer illerde de yoğun ablukanın olduğu görülürken Ankara'da olağanüstü hal yaşatıldı.

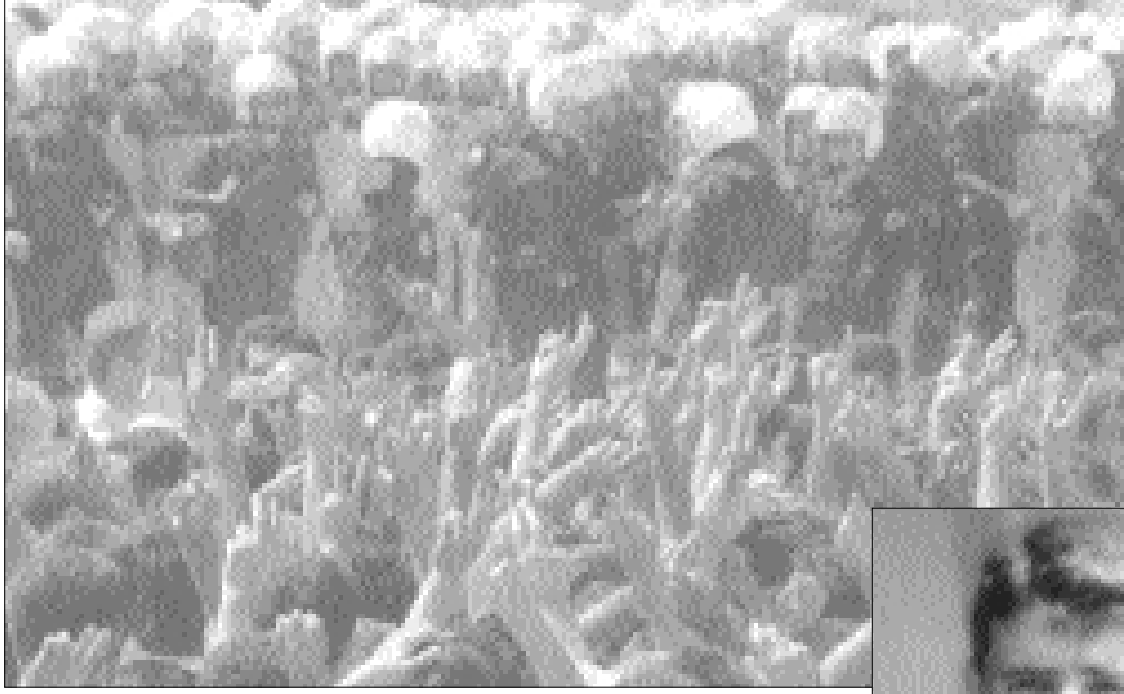
Diyarbakır'da 15 bin kişiye saldıran polis 47 kişiyi yaralarken onlarca kişiyi de gözaltına aldı ve sonrasında 22 kişiyi tutukladı. İstanbul Zeytinburnu'ndaki HADEP ilçe binasında bulunanlara demir çubuklarla saldıran polis **Zeynel Durmuş** isimli bir kişinin apartman boşluğuna düşerek ölmesine neden olurken bir kişiyi de ağır yaraladı.

Faşizm barış gününde insanlara göz yaşartıcı bomba attı

Bir gün öncesinden başlayan devlet terörü 1 Eylül günü Zeynel Durmuş'un cenazesinde de devam etti. Zeytinburnu İlçe Başkanlığı'nın önünde toplanan kitleye tazyikli su sıkılarak göz yaşartıcı gaz bombası atıldı. HADEP ilçe binasına çıkan bütün sokaklar tutularak cenaze törenine katılmak isteyen kitle polisin saldırısına uğradı, yüzlerce kişi gözaltına alındı. Atılan göz yaşartıcı bombalar ve gaz bombaları nedeniyle çevrede bulunan çocuklar dahil birçok insan zehirlenme tehlikesi geçirdi. Polisin semt pazarındaki insanların üzerine gaz bombası atması mahalleliler tarafından tepkiyle karşılandı. Polis, ilçe binasının önüne getirilmesini engellediği cenazeyi Adli Tıp'tan alarak Nusaybin'e gönderdi.

Topkapı'da çatışma yaşandı

1 Eylül Dünya Barış Günü için Ankara'da yapılması planlanan mitingin yasaklanması nedeniyle HADEP İstanbul örgütünün çağrısıyla Topkapı'da eylem gerçekleştirildi. Sabahın erken saatlerinde bölgeyi ablukaya alan polis, yolu trafiğe kapatarak çevrede bulunan insanları gözaltına almaya başladı. Sloganlarla karşılık veren kitle polisin saldırısına uğradı. Kitlenin üzerine birçok gaz bombası atıldı. Yapılan görüşmelerden sonra saldırıya son veren polis, basın açıklaması yapılmasına izin vermek zorunda kaldı. HADEP İstanbul İl Başkanı Doğan Erbaş'ın yaptığı açıklamanın ardından kitle Edirnekapı'ya doğru yürüyüşe geçti. Sayısının 5000'i aştığı kitleye yürüyüşte polis; panzerlerle, göz

yaşartıcı ve gaz bombalarıyla saldırdı. Kitle saldırıya sloganlarla, taşlarla karşı koyarak cevap verdi. Polisin saldırısı sonucu birçok insan yaralanırken, yüzlerce insan gözaltına alındı. Yaşanan toplam gözaltıların sayısı HADEP İstanbul Merkezi tarafından 572 olarak açıklandı.

Ankara'da "OHAL" uygulandı

Mitingin yasaklanmasından sonra HADEP'in Abdi İpekçi Parkı'nda yapmayı planladığı basın açıklaması, devlet terörü nedeniyle gerçekleştirilemedi. Çeşitli illerden Ankara'ya gelmeye çalışanlar şehre sokulmadı. Sabahın erken saatlerinde şehri ablukaya alan polis, yüzlerce insanı gözaltına aldı. Ankara Valisi Yahya Gür başkanlığında, Emniyet Müdürü, 4. Kolordu Komutanı ve İl Jandarma Alay Komutanı tarafından kriz merkezi oluşturularak başkente OHAL uygulandı.

Ablukaya rağmen HADEP Genel Merkezi önünde toplanan kitleye seslenen HADEP Genel Başkanı Murat Bozlak "Provokasyona yol açmamak için" kitlenin sessizce dağılmasını istedi. HADEP Altındağ İlçe Merkezi önünde toplanan kitleye ise polis yine azgınca saldırdı. Yaklaşık 50 kişi gözaltına alınırken çıkan çatışmada polisler dahil olmak üzere birçok insan yaralandı.

"Barış emekçilerle gelecek"

1 Eylül Dünya Barış Günü'nde İzmir'de Konak Sümerbank önünde ve Konak Meydanı'nda basın açıklamaları gerçekleştirildi. HADEP İl Örgütü'nün Sümerbank önünde yaptığı açıklamaya bini aşkın insan katılırken polis çevreyi ablukaya aldı. Basın açıklamasında İstanbul'da Zeynel Durmuş'un öldürülmesi protesto edildi. Açıklamanın sonunda kitle sloganlarla dağıldı. KESK İzmir Şubeler Platformu'nun Konak Meydanı'ndaki eyleminde ise "Barış emekçilerle gelecek", "Dünya Barışı için emperyalizme karşı dur" yazılı dövizler ta-

şınırken sık sık "**Kahrolsun emperyalizm**", "Susma haykır, halklar kardeşler" sloganları atıldı. Basın açıklaması okunduktan sonra daire şeklinde zincir oluşturulup, şiirler okunarak eylem sona erdirildi.

Emekçiler sömürücülerle barış içinde olamaz

1 Eylül Dünya Barış Günü nedeniyle Bursa'da iki ayrı yerde açıklama yapıldı. DİSK, KESK, TÜMTİS, TMMOB, ÇHD, ÖDP, EMEP, SİP gibi kurumlardan oluşan "Barış Platformu" Santral Garajı önünde toplanarak "Militarizme, faşizme, küreselleşmeye karşı emek, özgürlük güçleri birleşin" yazılı pankart açıldı. TMMOB İl Koordinasyonu'ndan Mustafa Özelik'in yaptığı açıklamada, "Sömürü düzeni sürdükçe hem sınıf savaşları hem de emperyalistlerin çıkar savaşları bitmeyecek" dedi. "**Kahrolsun ABD emperyalizmi**", "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganlarıyla eylem son buldu.

HADEP'te Yıldırım İlçe binası önünde ayrı bir basın açıklaması yaptı. Basın açıklaması yapıldıktan sonra kitle sloganlarla dağıldı.

Adana'da da polis saldırdı

HADEP'in Adana'da yapmak istediği basın açıklamasına polis saldırarak kitleyi dağıttı. İnönü Parkı önünde toplanan kitleyi polis çembere alarak basın açıklamasına izin vermedi. Bu arada çembere alınan kitlenin serbest bırakılmasını isteyen bir grupta il binası önünde oturma eylemi yapacağını açıkladı. Polis buna da izin vermeyerek iki yerde de kitleyi dağıttı.

Türkiye Kürdistanı'nda 1 Eylül

1 Eylül günü HADEP'in Diyarbakır'da basın açıklaması yapmak istemesi

üzerine polis yine azgınca saldırdı. Müdahale sırasında 100'den fazla insan gözaltına alınırken polis Ali Emiri Caddesi, Postana Caddesi, Gazi Caddesi, Dalakay çevresi başta olmak üzere birçok bölgeyi ablukaya aldı. Gün boyu gözaltılara devam eden polis birçok sendikacıyı ve HADEP'liyi gözaltına aldı.

Batman ve Siirt'te düzenlenmek istenen basın açıklamasına müdahale edildi. İki şehirde de birçok insan gözaltına alınırken şehirlerde abluka gün boyu kaldırılmadı.

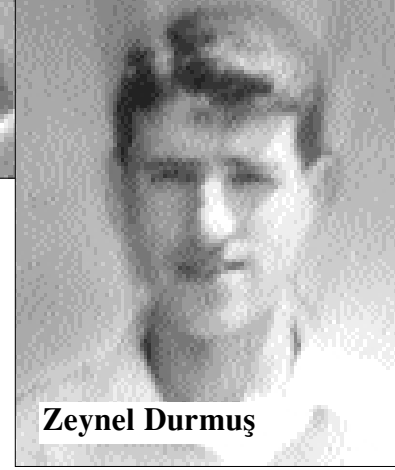
Malatya'da DİSK, KESK ve TMMOB'un biraraya gelerek düzenlediği basın açıklamasında yaşanan gözaltılar ve saldırılar kınandı. 1 Eylül'ün tarihesinin anlatıldığı açıklama PTT önünde yapıldı. Eylem sloganlarla son bulurken, az sayıda kişinin katılımı dikkat çekti.

1 Eylül sonrası devlet terörü sürüyor

Onlarca kişinin tutuklanması ve gözaltına alınmasıyla ilgili HADEP'in çeşitli illerde protesto amaçlı yaptığı basın açıklamalarında da gözaltılar yaşandı. HADEP Tunceli İl Örgütü'nün Zeynel Durmuş'un ölümüyle sonuçlanan ve tüm ülke genelinde yaşanan saldırıları kınamak için **7 Eylül** Cuma günü il binası önünde basın açıklaması yapmak istemesi üzerine yeni gözaltılar yaşandı. Açıklamanın yapıldığı bölgeyi panzerlerle ablukaya alan polis alandaki HADEP'lilere OHAL Valiliği kararınca Dersim'de hiçbir etkinliğe izin veremeyeceğini açıkladı. Eyleme devam edenlere saldıran polis 25 kişiyi döverek gözaltına aldı. Abluka gün boyu devam etti.

8 Eylül günü Ankara HADEP İl binası önünde toplanan il gençlik kollarına üye HADEP'liler ülkede "haklı bir barış" isteyen Zeynel Durmuş'un barıştan korkan, savaşı bir geçim kaynağı olarak görenler tarafından katledildiğine vurgu yaptılar. Sık sık "barış" sloganlarının atıldığı açıklamada 1 Eylül sürecince yaşanan onca vahşete rağmen "barış" dillerinden düşmedi.

Yine HADEP İstanbul Gençlik Kolları'nın Eminönü'nde **9 Eylül** tarihinde yapmak istediği basın açıklamasına saldıran polis, 15 kişiyi gözaltına aldı. Dövizlerle gözaltına alınanları dışardan sloganlarla destekleyen HADEP'lilere ikinci kez saldırının başlaması sonucu Eminönü sokaklarında kovalamacalar yaşandı. Ve 20 kişi gözaltına alındı

Zeynel Durmuş

PKK Devrimci Çizgi Savaşçıları'ndan açıklama

PKK önderliğindeki Kürt Ulusal Hareketi'nin kilitlendiği barış politikaları doğrultusunda girdiği tasfiyeci çizgiye karşı, direnişçi ve savaşçı çizginin sürdürülmesi söylemiyle ortaya çıkan ve pratikte de bu yönde hareket eden PKK Devrimci Çizgi Savaşçıları, PKK'nin ortaya koyduğu politikaları ilişkin açıklamalarını sürdürüyor. PKK Devrimci Çizgi Savaşçıları açıklamada: PKK BK'nın Köln'de organize ettiği festivale ilişkin bir açıklama yaparak Devrimci, demokrat, yurtsever kamuoyunu

bilgilendirdi. Açıklamada; Köln 'barış' festivalinde M. Can Yüce'nin de içinde bulunduğu bazı kişilerin isminin açıklanarak hedef gösterilmesine değinilerek "İmralı parti yönetenlerinin tehdidi boşuna değildir ve bu tehdit salt adı geçen arkadaşlarımıza yapılmış bir tehdit değildir. Bu tehdit ve saldırı genelde devrimci düşünce ve hareketlere yapılmış bir saldırı ve tehdittir. Bu tehdit ve saldırı İmralı tasfiyeciliğini engelsiz ve itirazsız bir biçimde nihai hedefine götürmek amacıyla yapılmaktadır... Öca-

lan'ı yağlı urgan boynundayken devrimcileri tehdit etmeye, her türlü saldırının boy hedefi haline getirme pervasızlığına yönelten temel kaygı nedir?" denilerek, Öcalan'ın 1 Ağustos 1999 tarihli talimatınada yer verilerek açıklanıyor. Açıklama devletin Öcalan'dan istediklerini; "Devletin Öcalan'dan istemi, bütün Parti, gerilla güçleri ve halkın topyekün bölünüp parçalanmadan firesiz gelip mutlak teslim olmalarıdır. Öcalan bunu partimize ve halkımıza dayattı. Ama partimizin devrimci çizgisindeki ısrar direniş-

miz ve bunu sonuna kadar götürme kararlılığımız onların planlarını alt üst ediyor" denilerek "Tüm gücümle yapmaya çalıştığım sorunun asla bir daha şiddetin diline baş vurulmadan götürülmesidir. Savunma gerekçe ve tezlerimi ağırlıklı olarak bu yönde bilinçli verdim. Çünkü hiç ölmeyen topluma ve onun yüceltilmesi gerekeni ifadesi olarak devlete saygım ve bağlılığımın gereği budur." dediği belirtiliyor. "Yüceltilmesi gereken devlete" böyle söz ve güvence veren Öcalan, şimdi bu ifadesine rağmen sözünü tam

ve firesiz yerine getirmenin bir gereği olarak devrimcilerle saldırayor" denilen açıklamada "Halkımız daha fazlasını yapmalı, Kürde gerçek PKK'lilere savaş, devlet karşısında ise diz çöküşten başka birşey olmayan 'barış' sürecine İmralı tasfiyeciliğine karşı net tavırını almalı, bu gün gasp edilen ama gerçeklikte bizim olan değerlere sahip çıkmalı bulunduğu her mevziyi devrimci-yurtsever ruhu ve hareketi yeniden yükseltmede bir dayanak noktası haline getirmelidir" görüşlerine açıklamada yer veriliyor.

ÖZGÜRCE Bulut Çiçek

Filistin ve Kürt Barışı

"Aynı nedenler, aynı sonuçlara yol açarlar" önermesi diyalektik bir önerme olsa da, sosyal olaylarda bunu çevreleyen yerel ve uluslararası koşulların farklılığıyla bazı değişik nüanslarda gösterirler. Fakat nedenler aynı, temel faktörler aynı ise, özde pek birşey değişmeyen sonuçlar üretirler. Bu anlamıyla esas olarak Filistin ve Kürt sorununda "Barış politikası"nın geldiği noktaya işaret etme ihtiyacı vardır.

Hatırlanması için Filistin tarihi, İsrail tarihine ya da Kürt tarihine bir uzanıp, ana hatlarıyla kronolojiyi sunmak belki gerek olur ama, bu konu açısından şartta değildir. Çünkü burada anlatılmak istenen şey, "barış politikasının emperyalistler açısından, bir başka tarzda teslim almak olduğudur.

Hafızalarımızı bir yoklayalım; silahlı mücadeleye başlayana kadar Filistin sorunu da vardı, Kürt sorunu da. Ama kendi varlığını gündemleştiremiyor ve çözüme zorlayamıyordu. Bunlar tarihi bir gerçek ve kimse'nin inkar etme gücü de bulunmuyor.

Buradan hareketle; "sorunun çözümüne bu mücadele biçimi engel oluyor, bu kadar baskı ve şiddetin yaşanmasının nedeni budur" gibi tehdit(!)lerde bulunan ve bu mücadele tarzına son verilince sorunların da çözüleceğini vareden anlayışlar;

yamadılar sorusuna da yanıt vermek zorundadırlar. b) Her iki alanda devrimci-yurtsever güçler, emperyalistlerin barış politikasına olumlu yanıt verdiler. Buna rağmen sorun neden barış içinde çözülmedi sorusuna da aynı anlayışlar yanıt vermek zorundadırlar.

Açıktır ki, sorunun gündemleşmesinin ve kendi çözümünü dayatmasının mücadele biçimiyle de ilgili, hem de ciddi ilgisi vardır.

Filistin'de Hamas, "barış politikası"na itiraz ettiğinde "Yeni Dünya Düzenicileri" parladılar engel ilan ettiler. Kürt sorununda böyle güçlü bir itiraz ve çekim merkezi henüz oluşmuş değil. Ama "1 Eylül Dünya Barış Günü"nde gördük...

Ne, "mesele askeri olarak halledildi, sıra geldi ekonomik, sosyal tedbirlere" diyenlerin tezi geçerliliğini gösterebilmiştir ne de, "gelişmenin önünde, mücadele engeldir" diyenlerin tezleri.

Meselenin özü şudur; Demokratik Filistin'in varlığı, Ortadoğu ve dünya üzerinde "derin" etki yapacaktır. Çünkü, Arafat çizgisi, diğer çizgileri kendi rotasına getirememiştir. Habbaçılar ve Havatmeciler eski çizgilerini korumakla birlikte; yeni İsrail'in varlığını reddetme ve demokratik Filistin hedefini korumakla birlikte, Arafatın peşine takılmışlardır. Eğer demokratik içerikte değil de, işbirlikçi-teslimiyetçi ve tam bir

uşak çizgiyle gelinseydi- Kuzey Irak'taki Kürt grupları gibi- bir devletçikleri olabilir... Yani sorun "Demokratik Filistin" sorunundadır. Ve tabii Kürt sorununun, "barış politikası" çerçevesinde çözümlenmesini(!) gerektiren sonuçta yine aynı ama farklı bir demokratikleşmeye dayanıyor, TC'nin -burjuva anlamda- demokratikleşmesine...

TC'nin, burjuva anlamında da olsa demokratikleşmesi mümkün müdür?

"Burjuva demokratik haklar" denilen haklar, burjuva devrimleriyle kazanılmış haklardır ve bir ulusun kendi kaderini tayin hakkı da o zamanda kalmış bir haktır. Emperyalizm böyle bir hakkı bağımsız devlet olarak kimseye tanımamıştır, tanımaz da!

İkincisi, bugün AB üyeliği tartışılırken bile; ne TC yetkililerinin "tam demokrasi" dedikleri burjuva-demokrasilere geçme isteği vardır ne de AB'li emperyalistlerin böyle bir talebi ve beklentisi.

Üçüncüsü; ekonomik, politik tarihi gerçekleri de zaten TC'nin demokratikleşmeyeceğinin zeminini oluşturmaktadır. O nedenle, Kürtlerin "ulusal hakları"ni barış içinde elde etmeleri mümkün olmadığı gibi; ulusal-kültürel hak istemlerine yanıtı da defalarca almışlardır. En son 1 Eylül gösterilerine yaklaşım tarzı gibi. Hatta Milli Savunma Bakanı, hem olayı yaratan kendisi olduğu halde; olayların "terörün büyük ölçüde bittirginin ne kadar gerçeğe aykırı olduğunu gösterdiğini" söylemiştir. Yani ortada ne barış içinde hak vermek isteyen vardır ne de "olaylar bitti, yatırım yapalım, iyileşmeler yaratalım" diyen...

"Filistin barışı" yoğun ideolojik

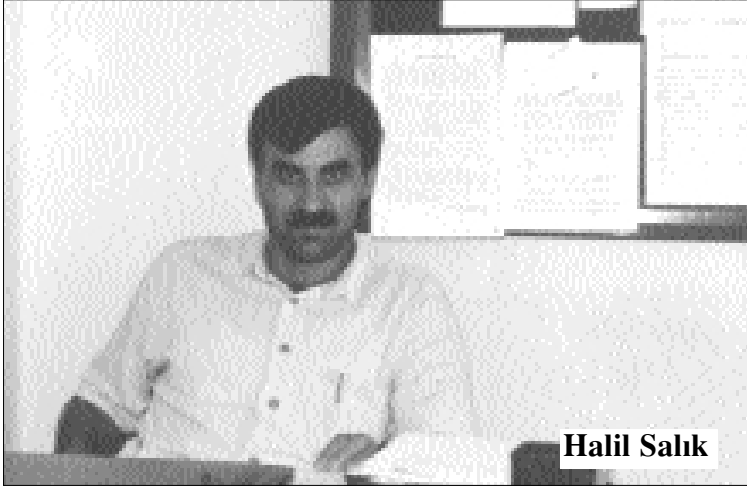
manüplasyon koşullarında yıllara varan bir süre denenmiş ama olmamıştır. "Yeni Dünya Düzeni", "küreselleşme" tezleri, emperyalizmin daha iyi sömürgeleştirme, finans dolaşımının özündeki engelleri kaldırma tezleriydi. Özü değişen birşey yoktu. O nedenle de dünyaya "yeni" bir düzen getiremedi... Emperyalist yağmacılığın üzerindeki pembe örtü aralandı... Filistin'de "barış politikası", diğer ülkelerdeki "küreselleşme-demokratikleşme" politikalarını tıkkandı.

Anti-emperyalist dalga, yeni dönemin belirleyeni olacaktır. Gerek Filistin gerekse Kürt sorununda, önderlik eden güçlerin ideolojik, politik çizgileri ve sınıf konumları da "barış politikası"nın belirleyeni durumundadır. Ancak, bunu belirlemek değil, proleter çizginin ortaya koyduğu çözümü somut bir güç haline getirme meselesini halletmek gerekiyor. Esas anlamlı olan bu olacaktır. Hele de yeni süreci kucaklamak, gelişecek olana önderlik edecek yegane hat, proletaryanın sınıf hattıysa, o zaman (sonradan kimin neden yanlış yaptığını tartışma konumuna düşmeden) kendi çözümünü somut olarak ortaya koymalıyız. Somut, yaşayan ve yaşama yön verecek kadar somutluğun can damarını yakalamış olarak... Ne diyoruz; ulusal sorunun çözümü de proletaryanın üzerine binmiştir! O zaman çözüm gücü kendini göstermelidir.

Emperyalistlerin "barış politikası" tıkanmıştır, proletaryanın "barış politikası"nın bugünkü somut izdüşümü sadece genel belirlemeler olarak değil, ilk adımlar olarak kendisini göstermelidir. Süreç, proleter çizgide birleşmenin koşullarını olgunlaştırmıştır.

“Barışın garantisi mücadele eden halk kitleleridir”

HADEP’e yönelik baskı, gözaltı ve tutuklamalar, girilen barış süreci ve 1 Eylül Dünya Barış Günü’nün gösterdikleri üzerine HADEP İstanbul İl Sekreteri Halil Salık’la yaptığımız röportajı yayınlıyoruz.

Halil Salık

- 1 Eylül Dünya Barış Günü etkinlikleri sırasında HADEP’e yönelik saldırılar oldu. Hatta bu saldırılar sırasında biri polis saldırısı sonucunda olmak üzere üç insan yaşamını yitirdi. 22 HADEP’li tutuklandı. Sizin barış talebiniz saldırılarla yanıtlandı. Bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz? Bu kadar çaplı bir saldırı bekliyor muydunuz?

HADEP İstanbul İl Sekreteri Halil Salık: Tabii ki barış mücadelesinin savaştan daha zor olduğunu hep söylüyoruz, söylem olarak. Tabii ki bunun pratik karşılığı da olacaktır. O açıdan baktığımızda savaş sürecinden farklı olarak bu dönemlerde sadece fiziksel yönden değil ayrıca siyasal alandaki nitelermeler boyutunda saldırılar var. Yine siyasal zemindeki mücadelenin önünü kesmeye yönelik birtakım hazırlıklar var. Bu yönlü devlet içerisinde tartışmaların, genelgelerin olduğunu biliyoruz. Tabii bütün bunlar bize barış mücadelesinin çetin geçeceğini gösteriyor. Bu boyutuyla yaklaştığımızda öteden beri savaştan yana olan, savaştan önemli oranda rant elde eden, palazlanan ciddi bir kesim var. Bir güç var. Şimdi bu güç, son iki yıllık süreçle beraber belli oranda gerilese de ama Türkiye’de önemli oranda yüzünü muhafaza ettiğini gördük. Ve burada biz o niyetle yaklaşmıyoruz.

-Şaşırıyor musunuz yani?

H. Salık: Tabii şaşırıyoruz, bu saldırıları meşrulaştırma anlamında kabul etme anlamında değil. Elbette biz uygulamaları red ediyoruz. Ama biz bu sürecin çetin geçeceğini biliyoruz. Yani biz bu anlamda anti-demokratik yapıyla olduğu gibi uzlaşmaktan öte mevcut yapıyı değiştirip dönüştürmesinden bahsediyoruz. Bunun mücadelesini veriyoruz. Dolayısıyla değişim ve dönüşüme karşı olan güçlerin de bir direnci söz konusudur. Bu açıdan baktığımızda; şu anda İçişleri Bakanlığı Partimizin Genel Başkanı’na rahatlıkla “1 Eylül mitinginin başarıyla geçmesi yönünde mesaj gönderilebilir. O halde mitingi kim yasakladı? Ortamın gerginleşmesini kim istedi? Şimdi burada akla şu geliyor. Yani şimdi sistemin de kendi içerisinde gide-

rek parçalandığı, derinleştiği çelişkileri açığa çıkıyor. Elbette bu noktada bizim vereceğimiz barış mücadelesi, demokrasi, insan hakları mücadelesi bu yönlü kesimlerinde netleşmesini, saflarını netleştirmesini beraberinde getiriyor. Bu mücadeleyi verirken elbetteki bunun bedeli de olacaktır.

Bunun bedeli tutuklanmadır, gözaltına alınmadır, fiili engellenmelerdir. Bunlar olacaktır ama biz de buna karşı meşru demokratik hakkımızı da kullandık. Bu yönlü kararlılığımızı da ortaya koyduk. Bu çerçevede elbette gelişen hukuk dışı anti-demokratik uygulamalar oldu, biz de buna karşı sesimizi yükselttik, geri adım atmadık bir boyutuyla. Belki Ankara’da bir miting yapılması, güçlü bir etkinlik yapılması yönündeki çabalarımız engellendi ama genel anlamda bu halkın ayağa kalkması, bu sürece kendini katması engellenemez oldu, böyle değerlendirebiliriz. Zaten bun-

Egemen sınıflar mevcut halleriyle bizi kabul etmeden, bizi tanımadan ülkede mevcut sistem altında inim inim inleyen geniş halk kesimlerinin talepleri göz ardı edilerek barış tabii ki Türkiye’de gerçekleşmez.

dan dolayıdır ki saldırılar bu kadar uç boyutta gelişti.

-Saldırı ya da saldırının boyutu bu ifade ettiğiniz nedenlerden mi kaynaklıydı? Belirttiğiniz gibi bir yandan mesaj yolluyor bir yandan da saldırıyor. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

H. Salık: Elbette bu yönlü iç çelişkiler var. Bu çelişkilerin kamuoyuna yansıyan bir boyutu var, bir de yansımayan boyutu var. Bunu görmek gerekiyor. Mesela demokratikleşme konusunda devlet içerisinde de çelişkiler var. Yine yargıda mesela Yargıtay Başkanı yeni adli yılın açıklığı dolayısıyla yapmış olduğu bir konuşmada anayasayı polis fezlekesine benzetiyor. Bu yönlü değerlendirme yapanlar da var. Bu bir gelişmedir aslında. Düne kadar bu konuda bir hemfikirlik varken anti-demokratik uygulamalar konusunda bugün devletin içerisinde bile anti-demokratik uygulamalara karşı sesini yükselten bir kesimin açığa çıktığını görmek gerekiyor. Yani bu kendiliğinden gelişmedi elbette.

-Devletin yine yaptığı hazırlıklarda anayasa değişikliği konusunda özelliikle seçimlere ilişkin baraj meselesinde

%10’dan %5’e indirme düşünceleri var. Burada amaçlanan düzen içerisine daha çok yerleştirmektir. Murat Bozlak’ın da Milliyet’le yaptığı röportajda bu yönlü mesajlar verildi. Bu durumun HADEP’e ve Kürt halkına getirisi-götürüsü nedir? Bu konuda bir değerlendirme var mı?

H. Salık: Tabii biz barajı esas alarak politika yapmıyoruz. Sistemin anti-demokratik işleyişinden sorunu olan kesimlerin de bugün artık baraja takılma sorunu olduğunu biliyoruz. Tabii biz barajdan beri barajı aşalım aşamayalım kendi açımızdan değil ama bir demokratik perspektifte baktığımızda; prensip olarak baraj sisteminin anti-demokratik olduğunu halkın geniş kesimlerinin iradesinin parlamentoya yansıtılmasına engel olduğunu söyledik. Elbette bu yönlü değişikliğin olması olumlu olacaktır. Tabii şunu da unutmayalım ki eğer demokrasiden yana olan, demokrat, yurtsever güçler bu yönlü seslerini yükseltmezlerse, mücadelede ortaklaşamazlarsa şu anda kendi içerisinde yoğun çelişki yaşayan toplumdaki değişim-dönüşüm istemi karşısında engel konumunda olan sistemin de kendisini bu çelişkinin içerisinde yeniden organize etmek gibi bir durumu var. Bu da nedir? Birtakım ufak tefek rötuşlarla toplumu yanıltmak gibi bir çabası var. İşte bu bir mücadeledir

lu barışın gerçekleşmesi için kararlılığını ortaya koyar. Böyle değerlendirmek gerekiyor. Tabii ki AB’ne Türkiye’nin girmesi şu andaki mevcut anayasal düzenlemelere, mevcut uygulamalara baktığımızda elbette ki bir ileri adım olacaktır. Ama bu AB’ne girdiğimizde bütün sorunların kökten çözüleceği anlamına gelmez. Yani nasıl ki şu anda bir şiddet ortamı son bulmuş ve demokratik zemindeki mücadelemizi yükseltiyorsak elbette ki AB zemininde de bu yönlü bir takım adımlar atılsa bile yeterli olmayacağı biliyoruz. Herşeyin çözüleceğini de düşünmüyoruz. Orada da ne olacak? Demokratik yöntemlerin öne çıkma durumu söz konusu olacak. Mesela düşünce suç olmaktan çıkacak. Bu politika elbette ki ileri bir adımdır. Böyle bakmak lazım. Türkiye’nin daha AB’ye girip girmeyeceği de net değil. Yasal düzenlemeler yapıp-yapmayacağı da net değil.

-Ama talep edilen haklar zaten bu ülkede yaşayan insanların bir hakkı değil mi? Yani barışın gelmesi için atılacak bir adım değil de insanların düşüncelerini ifade etme hakkının olması değil mi?

H. Salık: Vardır tabii, şimdi sistem bu hakkını kullandırtmıyor. Eğer demokrasi mücadelesi veren güçler sesini yükseltmiyorsa zaten vermiyorlar bu hakkı. Yani hak vardır ama kullanabilen sen vardır. Maalesef böyle bir ülkede yaşıyoruz. Bu açıdan baktığımızda mücadele verilmezse haklar alınmıyor. Verilen mücadele sonucunda bunu vermek zorundalar. Mesela idam cezası konusunda aslında çok muğlak birşey bırakıyorlar. Ne-

dir, adli suçlular için diyorlar. Yani önceki genel affa benzer bir yaklaşım. Şimdi bu yaklaşımıyla sistem kendi açısından diyor ki “idam cezasını kaldırıyorum”. Esasen kaldırmama durumu var. Bu ülkede bir sonuç vardır. Eğer bir barış olarsa bunların sonuçlarının ortadan kaldırılması için bir takım adımların atılması gerekiyor. Yani biz bunların takipçisi olacağız. Yoksa AB’ye girme, ABD’ye şirin görünme açısından bir takım düzenlemeler yapılamaz. Ki bu toplumun ihtiyacı değildir. Biz bunu biliyoruz. Ama nedir? Bazı noktalarda düzenleme yapmak zorunda kalıyorsa yine bu toplumsal muhalefetin sesini yükseltmesinden kaynaklıdır. Bu, olmazsa AB “düzenleme yap, gel” demez. ABD’de demez.

-Konuşmanızın içinde devletin yasal zeminde de saldırı planları, genelgeleri olduğunu bildiğinizi söylediniz. İstenilen talebe baktığımızda, insanların çok iyimser bakacağı bir talep olan barış talebinde bir yasal partinin yöneticileri gözaltına alınıyor, tutuklanıyor, insanlar katlediliyor. Tam da bu noktada yasal zeminde hazırlanan saldırıları

aynı zamanda.

1 Eylül’de halkımız şunu ortaya koydu. Yani bu yapılmak istenen değişikliklerin yine son 2 yıldır silahların susmasından kaynaklı ortaya çıkan barış ortamının oldukça suistimal edilmek istendiği, oldukça kötüye kullanmak; bir çözümsüzlük süreci olarak geliştirmek isteyen güçlerin olduğu ki böylesi bir ayak sürümenin de olduğu aslında biraz da bu sürecin önünü açmaya yönelik istemden kaynaklıydı. Yoksa bu kadar güçlü bir ayağa kalkma, bu kadar güçlü bir şey olmazdı. Sahiplenme biraz bundan kaynaklıdır. Genel anlamda böyle değerlendirilebilir bu.

-Türkiye AB’ne girmek için anayasada bazı değişiklikleri öngörüyor. Bu değişikliklerde; Kürt halkının bazı talepleri var, bu talepler konusunda bir çözüm getiriyor mu? Ya da sizin bu konudaki çözüm öneriniz nedir?

H. Salık: Aynı zamanda bir önceki soruyla da bağlantılı olarak şimdi; burada halkın bu ülkede birşey olmaması gibi, bir savaş yaşanmamış gibi davranılmasına bir oyalamaya girişilmesine tahammül etmeyeceği bilinmelidir. Onur-

biraz açar mısınız?

H. Salık: Son olarak 2 Eylül günü genelde 15 ilçe merkezimiz basıldı. Katledilen arkadaşımızın cenazesinin kalktığı gündü, baskınlar yapılmıştı, il merkezi de dahil. İşte bu keyfi bir uygulamadır. Anayasal güvence altında olan bir partinin böyle ikide bir polis tarafından basılması kuşkusuz ki keyfidir. Bir diğeri de şimdi İstanbul'da 4 ilçe başkanı bir il yöneticimiz tutuklandı. Metris Cezaevi'ne konuldular. Tutuklama gerekçesi 2911 sayılı yasadır. Bu konuda bu yeni bir konsept midir acaba? İnsanın aklına bu soru geliyor. Bu yasal hakkı kullandırmama yönünde bir saldırıdır.

-Peki tam da burada sormak istiyorum, yasal hakkınızı bile kullandırtmıyor, engelliyor, bu noktayı nasıl değerlendiriyorsunuz?

H. Salık: Tabii ki engellemek isteyecekler, ama biz bu hakkımızı kullanacağız. Bu hak meşrudur herşeyden önce. Bu haksız öyle tutuklamalarla engellenemez. Biz zaten yasal alanda da bunu mahkum edeceğiz.

-Bu tutuklamalara ilişkin "yasal zeminde haklarımızı kullanacağız" dediniz neler yapıyorsunuz?

H. Salık: Genel anlamda son gelişmelerle ilgili bir suç duyurusu yapacağız. Yani Zeytinburnu ilçe binasının önünde sadece Ankara'ya gitmek için sessizce bekleyen kitlenin üzerine; kallaslarla ve demir çubuklarla saldırılması sonucu, aşırı şiddet kullanması sonucu oradaki insanlarda bir tedirginlik meydana geldi. Sonra adeta çatıya kadar kovalıyor. İnsanlar paniğe sevk ediliyor ve iki arkadaşımız çatıdan düşüyor bir arkadaşımız Zeynel Durmuş yaşamını yitirdi. Yaşar Özdurak arkadaşımız da yaralı, şu an hastanede.

-T. Kürdistanı'nda da saldırı oldu.

H. Salık: Tabii aynı uygulama orada da oldu. Diyarbakır'da 12 arkadaşımız tutuklandı; benzer gerekçelerle. Daha önceki tutuklamalarda 168, 169'a koyuyorlardı. Şu andaki farkı 2911 sayılı yasa. Toplantı ve gösteri yasasına muhalefetten. Siyasi bir davaya sokmak istemiyor. Tutukladıklarını da farklı cezaevine koyuyor. İçeride yakalanan ortak ruh halini de parçalamaya yönelik bir uygulama var.

-Yine Türkiye Kürdistanı'nda yakın süreçte yaşanan hak ihlalleri, saldırılar var. Siz bu süreçte daha yakından yaşıyorsunuz. Orada nasıl bir uygulama sözkonusu?

H. Salık: Son 2 yılda köy yakmalar, köy boşaltmalara pek rastlanmıyordu. Bunu görmek gerekiyor. Ve yine yapılan operasyonlarda çok büyük bir azalma var. Daha önce de sık sık sınır operasyonu yapıyordu. Onbinlerce asker, tanklar, toplar, uçaklar, gelişmiş modern silahlar kullanılıyordu. Son süreçte Beytüşşebap'ta iki köy boşaltıldı. Faili meçhul cinayette bir düşüş oldu, biliyorsunuz Silopi'de iki arkadaşımız kaybedildi. Bununla beraber yine bir girişimde bulunmak istedik. Dikkat ederseniz o dönemde de bir tepki gelişmişti. Yani bir şekilde bu tepkinin gelişmesi sonucu tekrar şiddet ortamı yanlısı güçlerin de

Gözaltına alınan HADEP'lilerle ilgili yapılan açıklamaya saldırı

geri adım atma durumunda kaldıklarını görüyoruz. Yine bu Diyarbakır'da Gaffar Okan'a yönelik saldırıda kendini gösterdi. Bölgede tekrar bir şiddet havası estirmeye yönelik birbirine bağlı gelişmelerdir. Hak ihlallerinde eskiye oranla bir düşüş var. Yasal anlamda bir yumuşama oldu mu, bu konuda son derece cılız tartışmalar var.

-Peki neyi olumlu görüyorsunuz?

H. Salık: Yani, şiddet dalgasında azalma görülmesi ama buna bağlı olarak kitlelerde demokratik bilincin demokratik mücadele kültürünün gelişmesini. Newroz'da, kongremizde gördük. Süreci sahipleniyor. Kitlelerde bir gerileme durumu yok. Bu bir olumlu gelişmedir.

-Her bir araya gelişte de saldırı oluyor. Halkın biraraya gelmesine tahammülsüzlük mü var?

H. Salık: Her zaman saldırı oluyor. Newroz'u bölgede 1,5 milyonun üstünde insan kutladı.

-Peki Newroz bir direnişin, başkaldırının simgesidir, ama barış daha iyimser bir taleptir. Neden Newroz'a değil de "barış" a saldırıyor?

H. Salık: 1992 yılında Newroz kutlamasını da 123 insan yaşamını yitirmişti. Newroz böyle kazanıldı. Barışta bedel ödenecekse, ödenir.

-Şimdi birbirine çok yakın iki süreç; beş ay öncesi Newroz sonrası Dünya Barış Günü. Her olay için tek tek mi bedel ödemek gerekir?

H. Salık: Bu mücadele adım adım geliyor. Parça parça alınacaktır. New-

roz nasıl kazanıldıysa 1 Eylül de öyle kazanılacak. 1 Mayıs'ta zaten emekçiler sahipleniyor ve kutluyor, bizde bu süreçte katılıyoruz. Mücadeleyle ancak olur. Altın tepside kimse bize hak sunmuyor. Egemen sınıflar mevcut halleriyle bizi kabul etmeden bizi tanımadan ülkede mevcut sistem altında inim inim inleyen geniş halk kesimlerinin talepleri göz ardı edilerek barış tabii ki Türkiye'de gerçekleşmez. Bunları kabul ettirme çabası içerisindeyiz. Bunun garantisi mücadele eden halk kitleleridir.

Mesela İstanbul'da ya da bölgede gerçekleşen kutlamaları engelleyemiyor. 1 Eylülde engellemesi biraz da teknik olarak mümkündü. Ankara'ya gidecek otobüsler engellendi.

-Şu anda kurulan ya da adım atılan herhangi bir diyalogun var olduğunu, buna zemin olduğunu söyleyebilir misiniz?

H. Salık: Bu konuda ülkede ciddi tartışmalar da var. MHP de artık Kürdü kabul etmek durumunda kaldı.

Dünya kadar Kürt adı duyulduğunda adeta kırmızıyı görmüş boğaya dönen anlayış bugün gerçi farklı bir inkarcı kırlıf altında da olsa ifade etmek zorunda kalmıştır.

-Bu durum daha tehlikeli değil mi?

H. Salık: Tehlike şudur. Eğer biz bitti hal oldu, uzlaşalım dersek tehlikelidir. Bunları isteyerek kabul etmediğini biliyoruz. Bunu halkın mücadelesinin sonucunda kabul ettiğini görüyoruz. Bir aldatılma durumu sözkonusu değildir. Türkiye'de kimin ne olduğunu, hangi

gelenekten geldiğini biliyoruz. Ama önemli olan gelinen noktadır. Geçmiş önemlidir; tarihimizdir, unutmayacağız. Tabii ki bizim faşist bir yapılanmanın çok demokratik bir yapıya dönüşeceği konusunda bir iddiamız yok. Faşist bir yapının saldırgan boyutunun bile örgütlenmiş olması bu demokrasi güçleri açısından iyimser bir bakış açısıyla baktığımızda bu boyutuyla da bir kazanımdır. Yine liberal kesimlerin Türkiye'nin temel sorunları konusunda çözüme doğru çekilmiş olanlar, bu da elbette verdiğiniz mücadelenin sonucudur. Bu açıdan olaya bakacağız. Karamsar değiliz, kendimize güveniyoruz.

Özal'ın iktidardan indirilmesinden sonra ANAP Genel Başkanı M. Yılmaz'ın iktidara gelmesini kimin sağladığını biliyoruz. Özal'ın da nereden nereye geldiğini biliyoruz. Bugün M. Yılmaz'da aynı noktaya geldi. Aynı noktaya gelmesi geçmiş politikaların çözümsüzlüğünü ortaya koyuyor.

-Özal ve Yılmaz iktidarı dediğiniz noktayı biraz açar mısınız?

H. Salık: 1993'de bir ateşkes süreci vardı. Her ne hikmetse bu ateşkes sürecinde bir diyalog geliştirecekti. Savaş içerisinde olan güçler arasında arabulucu durumunda olan gazeteci Cengiz Çandar dile getirmişti. Tam da bu noktada T. Özal tasfiye ediliyor. Yine jandarma genel komutanı bu yönde çözüm noktasına gelen açıklamalar yapıyor. Devletin içinde çeteci bir eğilimin oldukça güçlü olduğunu görüyoruz. M. Yılmaz o dönemde başbakan olduğunda oldukça

şiddete dayalı bir dil kullanıyor. Geldiğimiz süreçte durumun değiştiğini görüyoruz.

-Ama o süreçte süren bir devrimci şiddet de var. Bir başkaldırı var. Bunun sonucunda atılan bir adım olarak değerlendirilemez mi?

H. Salık: O dönemde inkara karşı verilen mücadele, bir başkaldırı vardı. Artık dünya bunu biliyor. Yok edilmek istenen halk kendini ifade etmek için şiddete başvuruyordu. Şimdi artık Kürt sorununu karakollarda polis bile tartışıyor.

-Bu saydıklarınız kazanımdır. Ama Kürt halkının özgürlük mücadelesidir diyebilir miyiz?

H. Salık: Bu da başka bir süreçtir. Tartışmayla bütün kamuoyuna mal edilmeye çalışılıyor. Kürtlerin demokratik talepleri, Türkiye’de demokratik mücadeleye evrilme çabalarıdır. Çatışma kırılma noktasıdır. Bu süreçten sonra kimse artık Kürt halkının varlığını inkar edemez.

Dikkat ederseniz Silopi’de, Diyarbakır’daki olaylardan bahsettiğimizde şiddet yanlısı kesimler böyle bir şeyin getirilmesini istiyorlar. Yer yer operasyonlar var. Şiddet yanlısı güçler bu durumdan rahatsız, dünyadaki emperyalist güçlerin desteğini de almışlar. Dikkat ederseniz 9 Ekimde PKK Genel Başkanı sayın Öcalan’a karşı geliştirilen komploda bunun en üst boyutuydu. Son ikibuçuk yıllık sürece baktığımızda şiddet aygıtının tamamen devreden çıkarılmasıdır. Şiddeti kim tırmandırmak istiyordu, savaş rantı alan güçler. Gerek Türkiye’de olan ayağı gerek emperyalist güçler. Yine batılı ülkeler silah vb. ticaretinden rant elde ediyordu. Çözüm aşamasına gelmesi çok kritiktir. Artık buradaki mücadelenin kararlılığı önemlidir. Bu boyutuyla 1 Eylül bu sene çok önemliydi. Umarım önümüzdeki 1 Eylül’de demokrasi güçleri ortaklaşır. Kürt sorununun çözümü birçok sorunun çözümünü de beraberinde getiriyor. Bu açıdan “şiddetle üzerimize geliniyor” diye bir moral bozukluğumuz yok. Bu konuda işimizin daha zor olduğunu düşünüyoruz.

-Dersim’de gerillaya yardım yataklık ettiği iddia edilen Nineler tutuklandı ve ceza aldı. Bu bariz bir olaydır. Daha önce sıcak pratiğin yaşandığı bir yerde, “barış süreci”nde Ninelerin tutuklanmasını nasıl değerlendirdiriyorsunuz?

H. Salık: Kendi aralarında ciddi çatışma ve çelişkiler var. Burada süreci sabote eden bir çevre var. Verdiğiniz örnek çok barizdir. Yine Silopi örneği de böyledir. Beytüşşebap’daki köylerin boşaltılması da böyle. Ama tutmayacaktır. Biz bunları barış mücadelesinin bir bedeli olarak görüyoruz. Elbette bedelinin ağır olmasını istemeyiz.

Birkaç sene önce bırakın 70 yaşındakilerin hapse atılması, diri diri yakılıyorlardı. Bebeler yakılan evlere atılıyordu. Bunlar yeterince kamuoyuna yansımada. Gün gelecek bu tarih, acılar günışığına çıkacak. Günlük olarak yaşıyordu. Kanıksanmıştı bazı olaylar. Şimdi bu olaylar sırtıyor.

İrlanda halkının sıcaklığı yanibaşımızdaydı

İrlanda Zamanı adlı gazetesinin organize ederek gönderdiği 2 gazeteciye karşılıyoruz hava alanında. Gazetecilerin geliş sebepleri; hem gazetemizin genel yayın yönetmeni Memik Horoz’un mahkemesini izlemek hem de ülkemizdeki basın özgürlüğü, insan hakları ihlalleri, F tipi ve Ölüm Oruçları’yla ilgili bilgi, belge ve fotoğraf temin edip, bunları hem Avrupa kamuoyuna hem de çalıştıkları İrlanda Zamanı adlı günlük gazeteye iletmek.

Julien Bahel, Kitty Holland. Yüreği insan sevgisiyle dolu, cıvıl cıvıl iki genç gazeteci. Çalışkan ve bir o kadarda çoşkulu tercümanımız Elizabet sayesinde hemen kaynaşılıyor.

İlk randevu Türkiye İnsan Hakları Vakfı’ndan Dr. Önder Özkalıpcı ile. Julien fotoğrafçı, Kitty ise muhabir. Her ikisinde işini en iyi şekilde yapma çabası veriyorlar. Kitty’nin derinleştiği nokta, ÖO direnişçilerinin sağlıkları hakkında bilgi toplamak. Direniş boyunca ne tür evrelerden geçtikleri, fiziksel ve psikolojik olarak durumlarının nasıl olduğu, tedavileri noktalarında ne tür yöntemler uyguladıkları ve ne gibi ilginç olaylarla karşılaştıkları noktasında sorular soruyor. Dr. Önder direnişçilerin sağlık durumlarıyla ilgili gerçekliğin kavranması noktasında uzun uzun anlatıyor. Ve insanların 19 aralık katliamında nelerle karşılaştıklarını, o günden bu yana F tiplerinde yaşananlardan ve bunların tutsaklar üzerindeki etkilerinden söz ediyor. TİHV’den ayrıldıktan sonra En genç ÖO direnişçilerinden olan Diren Kırkoç’un yanına gidiyoruz.

Gazeteci dostlarımız, mevsimlere yayı-

lan ÖO direnişinin insan bedeninde yarattığı tahribatları yakından görmeyen insani acısını yaşıyorlar. Ve 18’inde birinin ölümü dahi göze alarak girmek istemediği F tipi hücre koşullarını anlamaya çalışıyorlar. Diren’in sağ-

yor. 6 Ay ceza ertelemesiyle tahliye edilen Ganime Bozlu, S.Oral Uyan, Meral Şahin, Fedai Şahin, Yalçın Özbek oradalar.

Direnişçiler neden böyle bir direnişi seçmek zorunda kaldıklarını, neler yaşadıklarını

yarlı kapıdan geçip duruşma salonunun kapısında bekliyoruz. Asker yığınağı altında Memik Horuz ve daha sonrada itirafçı sanık getiriliyor. Askerler aramıza etten duvar örüyorlar. Bizim ona onunda bize bakmasını

ni yitiriyor.

TÜRKİYE ANLATILMAZ YAŞANIR

Eve dönüyoruz.

Apartmanın gençleri kapının önünde bekliyorlar eve alınmışlar. Evde bir yığın polis olduğunu söylüyorlar. Biz eğer şaka ise saatin geç ve misafirlerimizin yorgun olduğunu anlatmaya çalışırken, sivil polisler bir yere kıpırdamayı diye etrafımızı çeviriyorlar. Hemen yedek ekip arabaları çağırılıyor. Konuklarımız tedirgin ve ne olduğunu anlamaya çalışıyorlar. Kalabalık bir ekip evi basan polisler iki küçük çocuğun gözleri önünde çalış-

İrlanda’lı gazetecilerin Aymasan işçilerini ziyareti

lığı ile ilgili bilgiler aldıktan sonra, Diren’e hem anne hem yoldaş olan Semiha Kırkoç’a sorularını yöneltiyorlar. “Bir anne olarak kızının ÖO’da olması sende nasıl bir duygu yarattı?”

Onları Aymasan Deri işçilerinin direniş mekanlarına götürüyoruz. Direnişçi işçiler bizleri büyük bir coşku ile karşıyorlar.

İşçiler neden direnişte olduklarını ve ne tür sıkıntılar yaşadıklarını anlatıyorlar.

Sohbet daha sonra ülkemizdeki sendikaların konumuna geliyor. İşçilerdeki sınıf bilincinin yetersizliği ve sarı sendikaların bolluğunun sömürücülere, sömürü cenneti yarattığı üzerinde duruluyor. İşçiler kendi sendikalarından memnun olduklarını ama çoğunluk sendikaların patron yanlısı olduğunu anlatmaya çalışıyorlar.

“Aymasan işçisi yalnız değil”dir, “**Direne direne kazanacağız**” sloganlarıyla bizleri uğurluyorlar.

Yaşam boyu direnişin içinde olan Güzel Anamız’ın evine yöneliyoruz. Orada da başka direnişçiler ve onların yakınları bizi bekli-

ve hücre gerçeğinin neler olduğunu anlatıyorlar.

Analarında söyleyecek sözleri var. Güzel Ana, Gülmez Ana, Hatun Abla’mız emek verdikleri evlatlarına sahip çıkmanın onurunu yaşıyorlar.

ZAMANLA YARIŞIYORUZ

Bu defa yolumuz Küçükarmutlu’daki direniş evlerine yöneliyor. Tahliye olan tutsakların ve dışarıdan katılan ailelerinin ÖO sürdürdükleri direniş evleri. Anlı kızıl bantlı direnişçiler ve şehit düşenlerin fotoğrafları. Julien tüm bunları belgelemek istiyor. Kitty’nin bir direnişçiyle yaptığı söyleşiden sonra o gün için son durağımız olan Alibeyköy’deki direniş evine doğru yol alıyoruz.

Aydın Hanbayat, Sabri Diri, Tekin Yıldız ve Murat Şahin’in ÖO’nu sürdürdüğü direniş evi.

ANKARA’YA YÖNELİYORUZ

Genel Yayın Yönetmenimiz Memik Horoz’un 3 Ekim’deki mahkemesini izlemek üzere Ankara’ya gidiyoruz.

Tepeten tırnağa arandıktan sonra du-

engellemeye çalışıyorlar. Bir anlık görebilmenin bile bizler açısından ne anlam ifade ettiğini bilemeyecek zavallılık ve zalimlik içerisindeyiz.

Salı günü İHD yönetim Kurulundan Şaban Dayanan ile görüşmemiz var. Zaman yetersizliği nedeniyle Çağdaş Hukukçular Derneği, Depremzedeler Derneği, Zorla Göç Ettirilenler Derneği ile aldığımız randavuları iptal ediyoruz.

Kitty İHD ile görüşmesinde daha çok Türkiye’deki basın özgürlüğü üzerinde duruyor. Katledilen gazetecilerin, zindanlara tıkılan düşünce suçlularının, yasaklanan, toplanan, yakılan kitap ve gazetelerin varlığını daha doğrusu olmayan basın özgürlüğünü anlatmakta Şaban Dayanan’a düşüyor.

VE GAZİLER.....

Son durak Tahliye olan TİKB ÖO direnişçilerinin bizi beklediği ev. Bir demet kırmızı karanfil alıyoruz. Direnişlerinin kızılığını selamlamak için. Yürek sıcaklığıyla karşılıyorlar bizleri. İsmail, Melek, ...Ömer, ve 96 SAG direnişçisi Cafer.... Burada artık nalsızımız sözleri anlamı-

yaşamımızın kafasına nam-luyu dayayarak ellerini arkadan kelepçeledikten sonra gözetimsiz ve hukuksuz bir şekilde evi darmadağın etmişler. Daha sonra da 20.30’da 3 çalışanımızı alarak karakola götürmüşler. Çocuklarla beraber evde kalıp karakol kuran polisler saat 23:00 sıralarında da bizleri kapının önünde gözaltına aldı. Gerekçesini dahi bilmeden 3 gün gözaltında kaldık. Savcılığa çıkacağımız gün “Kırsal alandaki örgüte malzeme gönderme” suçundan gözaltına alındığımızı uzatılan evraktan öğrendik. Gerekçe evde bulunan ve çalışanlarımızın ait olan kot pontolonlarla, montlar. Kitaplar, yayınlar örgütsel döküman yerine geçmiş. Türkiye’ye gelirken acaba fotoğraf makinalarımıza ve bilgisayarımıza el koyarlar mı endişesi taşıyan konuklarımızın kendilerine el konulmuş, hukuksuz bir şekilde gözaltına alınmışlardı.

Yaşananların anlatıklarımızla örtüşmesi sistemin bir gerçekliği. Ve bizler bu gerçekliğin değişmesi uğrunda mücadelelerimizden asla vazgeçemeyeceğiz.

Hiç bir güç halkın davasına hizmet

TC devletinin emperyalist politikalar doğrultusunda yürütülen “yeniden yapılandırma” sürecinde önemli adımlarına atıldığını; hakim sınıfların bu yönlü devleti flekillendirmeye çalıştıklarını bir çok kez ifade ettik. “Yeniden yapılandırma”nın çeflitli boyutlarını, iflçi sınıfı ve emekçi halka yansımalarını sayfalarımızda yer vermeye çalıştık. İflçi sınıfı ve halkımızın uygulanan politikalar sonucunda düflürüldüğü; yaflamak zorunda bırakıldı sorunlar ve en önemlisi bu sorunların kaynağı ve çözüm yolunu birçok kez sayfalarımızda iflledik.

Faflist TC devleti uzunca bir süredir “yeniden yapılandırıyor.” IMF, Dünya Bankası gibi emperyalist kurumlar aracılığıyla ekonomik, siyasal, sosyal vb. bütün alanlarda hayata geçirilen politikalar sonucunda iflçi sınıfı ve emekçi halk iflsizlik, sefalet ve yoksulluk içinde yaflamak zorunda bırakılıyor. Emperyalizmin ve faflizmin topyekün saldırısının planlı bir biçimde yürütüldüğü ve saldırının yönetildiği/yönlendirildiği kurum olarak Milli Güvenlik Kurumu; ayda bir toplanarak bu saldırının gidiflatı ile ilgili icracı güç olarak hükümete emirler veriyor. Ve bu emirler hiç sektirilmeden yerine getiriliyor. Topyekün saldırının bizzat MGK’da planlandı ve hayata geçirildiği bugün çeflitli verilerle daha da açıklağa kavuflmufl durumda.

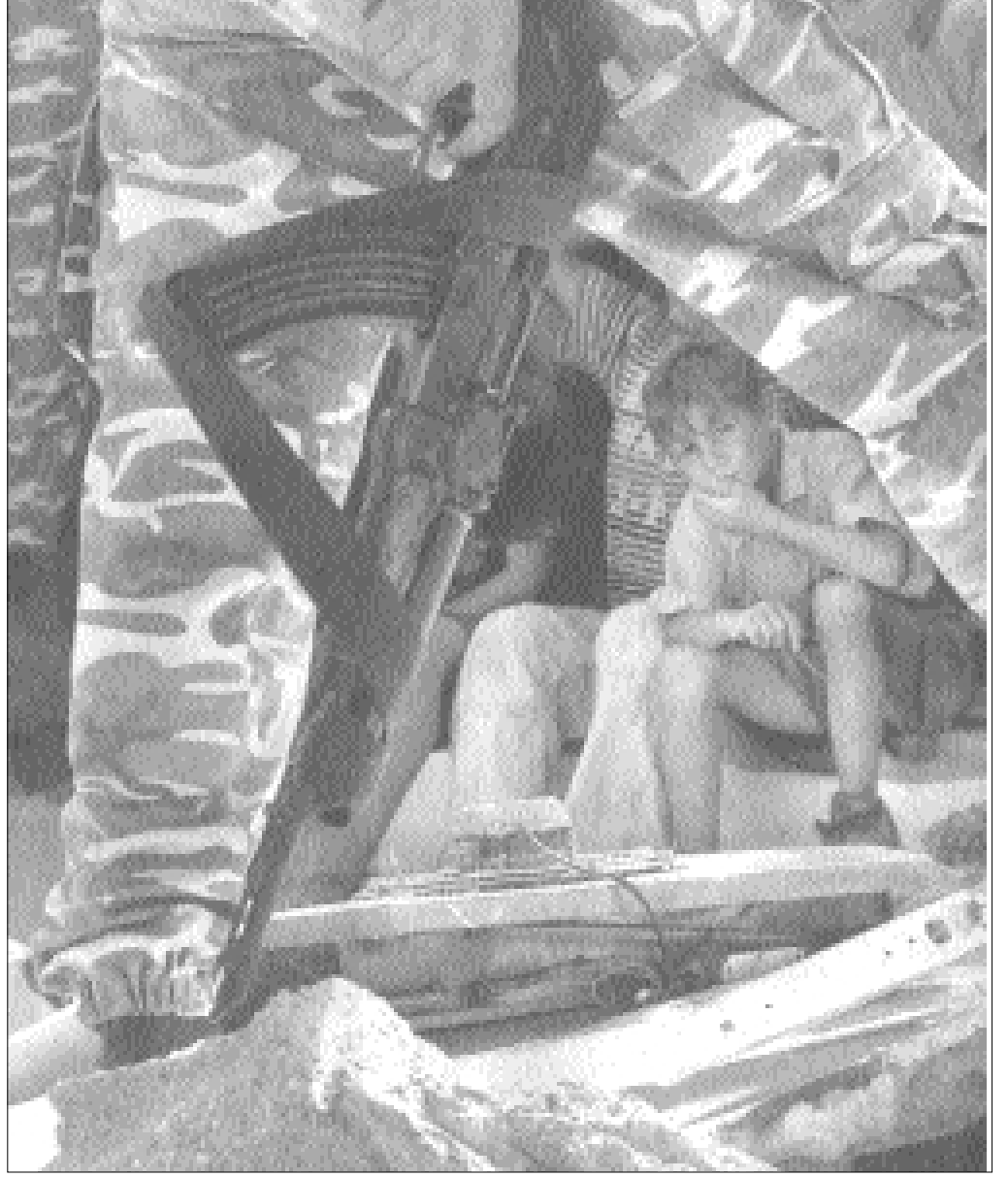
Topyekün saldırının en önemli hedeflerinden biri olan F tipi tecrit saldırısının ve 19 Aralık hapishane katliamının bizzat devletin bu faflist odağınca planlandı ve yönetildiği bugün çok açık bir biçimde ortaya çıkmıfl durumda.

Son süreçte yapılan MGK toplantılarında ise, iflçi sınıfı ve emekçi halka yöneltilen bu saldırının sonuçlarından hareketle çeflitli önlemlerin alınmasına yönelik tartışmaların yapıldığı ve hakim sınıfların bir “sosyal patlama” korkusu ile yatıp kalktıklarını ve bu korkuların ortadan kaldırmak için çeflitli önlemler aldıklarına tanık olduk.

Hakim sınıfların emperyalistlerin politikalar doğrultusunda devleti yeni bir anlayıflı doğrultusunda “yeniden yapılandırdıkları”nı bu süreç bir kez daha ve oldukça net olarak gösterdi. TC’nin son yıllarda dünyanın çeflitli bölgelerinde

“stratejik güvenlik anlayıflı” doğrultusunda sürdürülen “yeniden yapılanma” saldırısı iflçi sınıfı ve emekçi halka yönelik kapsamlı bir ideolojik-örgütsel-psikolojik-askeri vb. saldırıyı içeriyor.

halklara karflı bir katliam ve baskı gücü olarak yer alma heves ve isteminin tam da bu “yeniden yapılanma” ile iliflkisi vardır. TC’nin “yeniden yapılanma” sürecini belli bir anlayıflı doğrultusunda sürdürdüğü ve bu anlayıflı da “ulusal güvenlik” kavramında yeni bir yaklaşımla ortaya koyduklarını; bu yaklaşımla ise “**stratejik güvenlik anlayıflı**” olduğunu görmek gerekiyor. MGK, Milli Güvenlik Siyaset Belgesi doğrultusunda devleti bu anlayıflı doğrultusunda flekil-

lendiriyor. Ve hiç kufku yok ki bu flekillendirme topyekün bir saldırı olarak bir çok yönüyle iflçi sınıfı ve emekçi halka yansıyor. Devletin, emperyalistlerin istekleri doğrultusunda bafllarlı olabilmesi için hem yurtiçinde hem de sınıır ötesinde tam bir vurucu güç olarak konumlandırılması gerekiyor. Bunun içinde yurtiçinde uygulanan politikalara yönelik en ufak bir muhalefetin olmaması, var olan muhalefetin ise tam olarak susturulması gerekmektedir.

Bu “stratejik güvenlik anlayıflı” doğrultusunda sürdürülen “yeniden yapılanma” saldırısı iflçi sınıfı ve emekçi halka yönelik kapsamlı bir ideolojik-örgütsel-psikolojik-askeri vb. saldırıyı içeriyor. Herfleyden önce hakim sınıflar, emperyalist haydutlar ile birlikte iflçi sınıfını ve emekçi halkı ideolo-

jik olarak teslim almak istiyor. Tüm saldırıların merkezinde bu vardır. Hakim sınıflar devletin bütün kurumlarını bu amaçları doğrultusunda kullanıyorlar. Son süreçte belli oranda ön plana çıkartılan “sivil toplumculuk” anlayıflının da bu kapsamda değerlendirmek gerekiyor. Çeflitli kesimlerin bilinçli ya da bilinçsiz olarak bu kavramın arkasından gitmesi hiç kufku yok ki hakim sınıfların ekmeğine yağ sürmektedir.

Özellikle Kürt Ulusal Hareketi’nin «mral» eksenli geliştirdiği “barıflı” çizgisiyle bu yaklaşımla arttına tanık olmaktayız. «mral» eksenli estirilen “Türkiye bence güzle birlikte hızla siyasal deaflim sürecine giriyor” rüzgarı ve “sivil toplum örgütlenmesi savaftan daha değerlidir” anlayıflı, hem Kürt halkını ve hem de

net etmemizi engelleyemeyecek

Polis baskınından sonra büromuz

reformist-revizyonistleri etkiliyor. İflçi sınıfı ve çeşitli milliyetlerden Türkiye halkına Avrupa Birliği üyeliği bir kurtuluş umudu olarak gösteriliyor. Özellikle AB üyeliği için 17 Eylül'de 37 maddelik anayasa değişikliğinin mecliste görüşülecek olması bu kesimleri daha da hareketlendirmiş durumda. Komprador patronların örgütü TUSAD'ında bu koroya katkı olarak anayasa değişikliği için açıklamalarda bulunması ve paket hazırlaması bu kesimler tarafından iflçi sınıfı ve emekçi halka kurtuluş yolu olarak gösteriliyor. Gerçekte olan ise emperyalistlerin kendi çıkarları doğrultusunda istediği değişikliklerin hakim sınıflar tarafından gündemleştirilmesidir. Yani zalimden medet umuluyor. Üstelik bu değişikliklerin olabilmesi tartışmalıdır. Çünkü TC devletinin iflçi sınıfı

ve emekçi halk nezdinde bir meflruluk sorunu vardır. Hakim sınıflar güçsüz olmalarından kaynaklı olarak sürekli bir biçimde kendilerine karşı gelişebilecek bir halk hareketliliğinden korkmaktadırlar. Bu durum hakim sınıfları en küçük bir demokratik talebi dahi zorla bastırmaya kofullamaktadır. TC tarihinde kazanılan en küçük demokratik haklar bile mücadele ile kazanılmıştır. Oysaki emperyalistlerden ve onların yerli iflbirlikçilerinden bir parça "demokrasi" hayal ediliyor. Üstüne üstlük estirilen bu sivil toplumculuk rüzgarı "ne savafl ne barfl konsepti" olarak adlandırılıyor. Oysa hakim sınıflar herfleyi açık açık ortaya koyuyorlar. Bunu son MGK toplantılarında ve austos ayında yapılan devir teslim törenlerinde ifade ettiler. Kara Kuvvetleri Komutanı H. Özkök'ün

Tablo 1

2001 yılı insan hakları ihlalleri bilançosu

Faili meçhul cinayetler:	78
Yargısız infaz, işkence sonucu, kuşku ve gözaltında ölümler:	31
Çatışmalarda ölenler:	72
Gözaltında kayıplar:	4
İşkence-kötü muamele görenler:	435
Gözaltına alınanlar:	21.812
Tutuklamalar:	1721
Gösterilere müdahale sonucu yaralanma:	163
Tehditle ajanlık yapmaya zorlanan:	23
Uğradıkları saldırı sonucu yaralanma:	78
Bombalama-kundaklama:	41 yer/ 13 yaralı

Cezaevleri:

Saldırıda yaralanma-tecavüz:	34
Tedavi edilmeyen-engellenen:	23
Açlık Grevi-Ölüm Orucu sonucu ölenler:	32

Çalışma yaşamına yönelik ihlaller:

Siyasi ve ekonomik nedenlerle gereksiz işten çıkarılan:	23.206
Sürgün-görevden alma, uzaklaştırma-idari ceza:	372
Haklarında soruşturma açılan:	5179
İş kazaları:	11 ölü/ 18 yaralı

Düşünce, ifade, örgütlenme ve inanç özgürlüğüne yönelik ihlaller:

Kapatılan kitle örgütü, siyasi kuruluş, yayın organı, kültür merkezi:	77
Baskına uğrayan kitle örgütü, siyasi kuruluş, yayın organı:	84
Toplatılan ve yasaklanan yayın:	136
Yasaklanan etkinlik:	17
İnançları nedeniyle görevine son verilen, eğitimi engellenen:	108
İstenen hapis ve para cezaları: 1519 kişi için: 3125 yıl 4 ay hapis cezası	
Cezavinde bulunan düşünce suçluları:	95

Tablo 2

Gözaltı:	95
İşkence ve kötü muamele:	74
Tutuklama:	41
Çatışmada yaşamını yitirenler:	1
Faili meçhul cinayetler, yargısız infazlar:	5 ölü 1 yaralı
Mayın:	1 ölüm 19 yaralı
OHAL'e girişi yasaklanan gazete ve dergiler:	3 (toplam 29)
İntihar:	5
Kayıp iddiası:	2
Köy boşaltma/ gıda ambargosu:	2/3
Cezaevi:	3

“Bizim teröre karşı konseptimiz deşiflemiftir” derken ifade ettiği gerçek; hakim sınıfların emperyalistlerin istekleri doğrultusunda “stratejik güvenlik anlayışı”na hayata geçirmeleridir. İleriye sürüldüğü gibi “ne savafı ne barafı konsepti” vardı. TC kuruluşundan itibaren varlık gerekçesi olan iflçi sınıfı ve emekçi halk düflmanlığına “stratejik güvenlik anlayışı” doğrultusunda daha da arttırarak devam ettirmektedir. Kör gözlere parmak sokarcasına kendisini gösteren bu gerçek; pratikte kendisini ispatlamaktadır. 2001 yılı Ocak-Haziran aylarını kapsayan HD raporunda yapılan hak ihlalleri geçen yıllara göre arttıfl göstermiştir. (Bakınız tablo 1) Yine T. Kürdistan’nda HD Diyarbakır fiubesi tarafından hazırlanan raporda; faili ‘meçhul’ cinayetlerde belli bir arttıfl ifade edilerek: “HD Diyarbakır fiubesi’ne insan hakları ihlalleri alanında 117 bafıvuru yapıldı. Haziran ayı içerisinde iflkence ve kötü muameleden 39 bafıvuru gelmişken Temmuz ayı içerisinde % 100’lük bir arttıfla 74’de çaktı.” denilmektedir. (Bakınız tablo 2) 1 Eylül Dünya Barafı Gününde yapılan ve yüzlerce kiflinin gözaltına alınması, 22 kiflinin tutuklanması ve bir kiflinin öldürülmesi ile TC devletinin sürece yaklaşımında var olan deşifliliğin yansıdığı gibi bir deşifliliklik olmadı, tam aksine deşiftiltilen konseptle halk düflmanlığına daha da arttırıldına tanık olmaktadır. Çünkü ileriye sürdükleri “stratejik güvenlik anlay-

flı”nın halka yansımaları- nın bizzat halka yönelik gözaltı, iflkence, katliam vb. olduğu ortadadır. Faflist devletin bu anlayışını hayata geçirebilmesi, TC’nin Balkanlar, Kafkasya, Ortadoğu’da vurucu bir güç olarak konumlandırılabilmesi için, her fleyden önce iflçi sınıfı ve emekçi halkın teslim alınması gerektiği; bunun yolunda iflçi sınıfı ve emekçi

“barafı” rüzgarının, demokrasi taleplerinin ne anlama geldiğini ortaya koymaktadır. Bu yaklaşım faflizmin elindeki kartları güçlendirmektedir. Eğer bir demokrasi mücadelesi verilmek isteniyorsa hiç kufku yokki bu mücadele F tipi tecrit saldırısına karşı mücadeleden geçmektedir.

Tüm bu yapılanlar çok açık bir flekilde “yeniden yapılanma” yla birlikte iflçi sınıfı ve emekçi halka yönelik iflkence, katliam, baskı, gözaltıda kaybetme saldırılarının arttırıldığını göstermektedir. Bu saldırıların yanı sıra çaktırlan yasalarla iflçi sınıfı ve emekçi halk tam bir yoksulluğa itilerek,

sının iflçi sınıfı ve emekçi halkı teslim almayı hedeflediğini, bu amaçla tüm yöntemleri kullandığını belirtmiştik. Topyekün saldırı her yerde ve her alanda çeflitli biçimlerde sürdürülmektedir. Bu saldırıların gerçek yüzünü iflçi sınıfı ve emekçi halka ulaftırmayı bir görev olarak bilen, bu saldırıların karşısında yer alan ve en önemlisi bu saldırıların nasıl karşılanması gerektiğini iflçi sınıfı ve emekçi halk kitlelerine aktararak Maoist bir çizgide yayın faaliyetini sürdüren gazetemiz iflçi köylü’de bu saldırılardan payını almaktadır. Yayın politikasını iflçi sınıfı ve emekçi halkın bilinçli öncüle-

Polis baskınından sonra büromuz

halkın en ileri, en bilinçli ve en örgütlü kesimlerinin hedef alındığını görmek gerekiyor. Hapishanelere yönelik gerçekleştirilen F tipi tecrit saldırısı ve 19 Aralık zindan katliamında devletin emperyalizmin politikaları doğrultusunda iflçi sınıfı ve emekçi halka yönelik “stratejik güvenlik anlayışı” doğrultusunda gerçekleştirildiği topyekün saldırının en önemli ayağı ve en önemli hedefi olduğu orta yerde dururken; faflizmin bu saldırıya yönelik bir tepki göstermemek, büyük bir suskunluğa gömülmek estirilen

üzerlerinde ekonomik terörde uygulanmaktadır. Ve hatta denilebilir ki uygulanan bu ekonomik terör diğer fiziki saldırılardan daha fazla iflçi sınıfı ve emekçi halkı etkilemektedir.

TC’nin bu topyekün saldırı-

rinin mücadelesini desteklemek olarak, halkın haklı davasının yanında yer almak olarak ortaya koyan gazetemiz; Genel Yayın Yönetmeni’nden muhabirine kadar devletin bilinçli bir saldırısıyla, bilinçli bir yöneli-

Saldırıların gerçek yüzünü iflçi sınıfı ve emekçi halka ulaftırmayı bir görev olarak bilen, bu saldırıların karşısında yer alan ve en önemlisi bu saldırıların nasıl karşılanması gerektiğini iflçi sınıfı ve emekçi halk kitlelerine aktararak Maoist bir çizgide yayın faaliyetini sürdüren gazetemiz iflçi-köylü’de bu saldırılardan payını almaktadır.

miyle karflı karflıyadır. Gazetemiz **iflçi-köylü** henüz emekleme döneminde. Yayın hayatına bafllayalı henüz 10 sayı olmasına rağmen üzerinde yük-

seldiği yıllara varan bir birikimle okuyucu-

suna ulaflmaktadır. Bu anlamıyla gazetemiz **iflçi-köylü** yeni bir gazete değildir. Ancak yayın çizgisinde yüzünü kitlelere dönmesi, kitlelerin sorunlarını iflemesi ve en önemlisi onlara gerçek kurtuluflu göstermesi nedeniyle ki iki yönlü bir ilgiyle karflı karflıyadır. Gazetemiz kitlelerin ellerine ulaftıktan kofullarda kitlelerin haklı bir ilgisiyle karflı karflıyadır. Öte yandan bu durum diğer bir ilgiyi de beraberinde getirmektedir. Bu da hakim sınıfların ve onların zor aygıtı olan devletin ilgisi. Bizler hiç kufku yok ki bu ilgiden rahatsız değiliz. Bu ilgiyi bizlerin doğru yolda olduğunu, iflçi sınıfı ve emekçi halkın bilinçli öncülerinin mücadelesinde üzerimize düflen görevleri yapmaya çalıftığımızın en açık göstergesi olarak anlamak gerekiyor.

Gazetemizin gerçekleri iflçi sınıfı ve emekçi halka ulaftırmasına, iflçi sınıfı ve emekçi halkın bilinçli öncülerinin davasına hizmet etme çabasına; yönünü kitlelere dönerek, devrimci-sosyalist gazetecilik anlayışını pratiğe geçirmesine tahammül edemeyen hakim sınıflar; gazetemiz yayın hayatına baflladıktan andan itibaren sistemli bir flekilde saldırıların arttırdılar. Bu saldırılarda:

-27 Nisan 2001 gecesi An-

kara gazetemiz muhabiri Derya Binay evi basılarak gözaltına alındı. Ve çıkarıldıktan mahkeme tarafından tutuklandı.

-10 Mayıs 2001'de Umut Yayımcılık Sahibi **Sakine Dönmez** ve çalıflanlarımız **Selma Kaan ile Derya Gökmen** tutuklandı.

-18 Haziran 2001'de Gazetemiz Genel Yayın Yönetmeni **Memik Horuz** gözaltına alındı ve tutuklandı.

bay, Güven Genç gözaltına alındı.

-8 Eylül 2001'de Tokat/Turhal büro muhabirlerimiz **Derya Gökmen, Sefagül Kesgin** haber için Almus ilçesine giderken gözaltına alındı.

-9 Eylül 2001'de Sinan Günel'in cenazesine haber için giden gazete çalıflanlarımız

tutuklanmıştır. Gazetemizin her sayısının keyfi gerekçelerle toplatıldıktan ve okuyucularıyla bululmasının engellenmesini burada belirtmeye gerek yok sanırım.

Tüm bu yaşananlar da bizlere göstermektedir ki kitlelere giden, onlarla birlikte hareket eden, onların gerçek sorunlarına emilen ve kitlelere bu sorunların gerçek çözüm yolunu

gösterek, harekete geçme çabalarını yapan bir yönelim doğru bir yönelimdir.

- 22 Temmuz 2001'de Samsun büro

muhabirimiz **Betül Kılıçaslan** haber için gittiği Samsun'un Bafra ilçesinde "hakkında ihbar var" gerekçesiyle gözaltına alındı.

-24 Temmuz 2001'de Tokat/Turhal bürosuna gelen sivil polisler gazete muhabirlerimiz **Sefagül Kesgin ve Derya Gökmen**'i GBT'lerine bakma bahanesiyle gözaltına aldı.

-7 Eylül 2001 Cuma günü gazete çalıflanlarımız ve muhabirlerimizden **Ufuk Balçık, Murat**

Deniz, Kamil Tafl, Selma Kaan ve TU-YAB çalıflanlarımız **Seza Mis Horuz ve Sema Gül** gözaltına alındı.

-8 Eylül 2001'de gazetemizin merkez bürosundan Yazıfleri Müdürü **Barfl Açekel**, gazete çalıflanları

Befir Kasap, Erdiç Öz-

YENİ DEMOKRAT GENÇLİK

Ufuk Balçık ve Kamil Tafl gözaltına alındılar.

Görüleceği üzere son 6 aylık sürede gazetemize yönelik yoğun bir saldırı söz konusudur. Çalıflanlarımız gözaltına alınarak psikolojik ve fiziki ifkencelere tabi tutulmuş, kimileri

Ve hiç kufku yok ki biz bu yönelimi sürdürmekte kararlıyız. Tekrar yinelemekte bir sakınca görmüyoruz; "**Bizim yaptığımız, yapmakta olduğumuz ve yapmaya devam edeceğimiz fley budur.**"

Kolluk güçlerinin halka saldırısı

Yılmaz Güney Paris'te Mezarı Başında Anıldı

Aramızdan ayrılışının 17.yıldönümünde devrimci sanatçı **Yılmaz Güney**'i anmak amacıyla Konfederasyonumuz **ATİK** ve bünyesindeki dernekler tarafından çeşitli etkinlikler düzenlenmektedir. Paris **Halklarla Dayanışma Derneği**, her yıl geleneksel olarak 9 Eylül tarihinde Yılmaz Güney'in mezarını kitlesel olarak ziyaret ederek, anma çalışmalarının başlangıcını yapar.

9 Eylül 2001 tarihinde Paris "Père Lachaise" mezarlığında gerçekleştirdiğimiz anma etkinliğine, üzerine "**Yılmaz Güney mücadelemizde yaşıyor / Halk-Der / ATİK**" yazılı çelenkin bırakıldığı "sonsuzluk evi"nin etrafında Paris'te bulunan yaşlı, genç, mülteci, işçi, kadın ve erkekten oluşan yaklaşık yüz kişinin top-

lanması, O'nun, halkımızın ki ve bilindeki yerini bir kez daha gösteriyordu.

Yılmaz Güney, Nazım Hikmet, **Ahmed Arif**, Musa Anter, **Ahmet Kaya**, Enver Gökçe, **Hasret Gültekin**, Hasan Hüseyin Korkmazgil...ve ismini saymadığımız tüm devrimci-yurtsever sanatçılar ve aydınlarımız ve şanlı Ölüm Orucu direnişimizde şehit düşenlerimiz şahsında devrim ve sosyalizm mücadelesinde aramızdan fiziken ayrılanlar anısına yapılan saygı duruşundan sonra etkinliğimiz başladı.

Daha sonra yapılan açılış konuşmasında, "Yeni Dünya Düzeni ideologlarının devrimimizin tüm değerlerine olduğu gibi, devrimci sanata ve sanatçılara da saldırıp, bu cephenin yaşayan

dinamik etkisini azaltmak, devrimci özünü boşaltmak ve egemen sınıflar için zararsız bir duruma çekebilmek amacıyla yoğun saldırılar yürütmektedirler. Bundan dolayı biz devrimciler, emperyalizm tarafından dünya halklarının daha da köleleştirilebilmesi için yürütülen bu saldırılara karşı durmak ve yeni mevziler yaratmak bilinciyle Yılmaz Güney'i ve tüm devrimci, ilerici ve yurtsever sanatçılarımızı anmak amacıyla bu etkinlikleri gerçekleştiriyoruz" denildi.

Açılış konuşmasından sonra **Halklarla Dayanışma Derneği** Yönetim Kurulu'ndan bir yoldaş, Yılmaz Güney'i anmanın anlam ve önemine değinerek, "Türkiye gibi bir ülkede devrimci sanatçı olmak, halkımızın acılarını ve dertlerini dile getirmek; Yılmaz Güney, Nazım Hikmet, Ahmet Kaya...gibi sürgün olmak, Sivas'ta olduğu gibi yakılmak, hapisane, işkence, yokluk-yoksulluk, 'Faili meçhul' cinayette yaşamını yitirmek...gibi bedelleri göze almak anlamına gelir" dedi. Yine konuşmasında sürmekte olan şanlı Ölüm Orucu direnişine değinerek "Yaklaşık bir yıldan beridir sürmekte olan bu muazzam irade savaşımında, tüm emekçilere dayatılan teslimiyet politikalarına karşı, zindan cephesinde, 61 şehit, yüzlerce sakat pahasına bedeller ödenerek politik yönden zafer kazanılmıştır" dedi. "F-tipi zindanlara karşı mücadele biçimlerinin zenginleştirilerek devam ettirilmesi ve bu doğrultuda duyarlı

herkesi sürmekte olan mücadelenin biz-zat sahibi olması gerektiğini" vurguladı.

Konuşmaların ardından, aynı gün Halklarla Dayanışma Derneği lokalinde Yılmaz Güney'in yaşamını anlatan bir belgesel gösterileceği, ayrıca Avrupa'nın bir çok merkezinde olduğu gibi Paris'te de 7 Ekim 2001 tarihinde "**Yeni bin yılda Yılmaz Güney yine kavgamızda**" çağrısıyla gece etkinliği yapılacağı duyurusu yapılarak, anma etkinliğimiz sona erdi.

Yılmaz Güney'i mücadelemizde yaşatacağız!

Yaşasın Ölüm Orucu ve Süresiz Açlık Grevi direnişimiz!

Paris Halklarla Dayanışma Derneği

İrlanda'da ÖO direnişiyle dayanışma yürüyüşü yapıldı

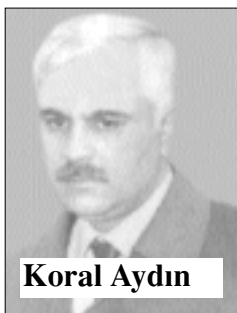
İrlanda'nın başkenti Dublin'de 8 Ağustos 2001 tarihinde Türkiye'deki Ölüm Oruçları'yla dayanışma yürüyüşü düzenlendi. Yaklaşık 1000 kişilik katılımıyla saat 14.30 da Parnell Meydanı'nda başlayan yürüyüş şehir merkezinde bir mitingle sona erdi.

Yürüyüş boyunca 19 Aralık katliamı ve Ölüm Orucu şehitlerinin fotoğraflarının yanı sıra 1981'de IRA'nın gerçekleştirdiği Açlık Grevi'ndeki şehitlerin fotoğrafları taşındı. Yürüyüş esnasında İrlanda halkına geniş bir şekilde **Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri**'nin mesajı, **Memik Horoz**'a ilişkin HUML (Halkların Uluslararası Mücadele Liği)'nin çıkardığı bildiri, ATİK'i tanıtan bildiriler dağıtıldı. Gerçekleştirilen mitingde sıkça Türkiye'ye turizm boykotu çağrısı ve Türk devletin katliamcı yüzü teşhir edildi. İrlanda halkının büyük ilgisini ve dayanışmasını toplayan bu eylem, enternasyonal dayanışmanın güzel bir örneği oldu. Miting konuşmalardan sonra saat 17.30'da son buldu.

MHP'de yolsuzluklar diz boyu

Devlet Bahçeli

Koral Aydın

MHP'nin yolsuzluklarla mücadele, halktan yana ve iktidarın temiz ortağı olma yönünde yaptığı roller, ortaya çıkan gerçeklerin karşısında tuzla buz oldu. Telekom'un peşkeş çekilmesinden buğday taban fiyatının belirlenmesine kadar her konuda sözde IMF karşıtlığı ve muhalefetleri ile halkın yanında gibi görünmeye çalıştılar. Halkın gelişen her tepkisinde "Biz uğraştık, didindik ancak sözü-müzü dinletemedik" diyerek saldırılardaki rollerini gizlemeye çalıştılar. Bu imajdan faydalanarak da (iktidara geldikten sonra) neredeyse yaşamın her alanında muazzam bir kadrolaşmaya imza attılar. Bu aynı zamanda bir sürü yolsuzluğa, vurguna, dolandırıcılığa da atılan bir imzaydı. Şimdi ise bu

vurgunlardan sadece bir tanesi, söz konusu bakanın kaçacak delik bulamaması sonucu ortaya çıktı. Aslında MHP ile ilgili bu kadrolaşma ve yolsuzluk sürecini değerlendirirken sürecin ilk başından; Abdullah Öcalan'ın bir komplo sonucu Türkiye'ye getirilmesiyle beraber başlayan dönemi ele almak gerekiyor. O dönemde bolca "Şehitler ölmez, vatan bölünmez" sloganı ile gündeme oturan, vatansız pozlarına bürünen MHP bu politikaların ürünü seçimleri de alarak iktidar ortağı oldu. MHP'li kadrolaşmanın çok yoğun bir şekilde başını alıp gittiği bu dönemde, bazı bakanların densizlikleri de ortaya çıkmaya başladı. Özellikle de MHP'li Osman Durmuş'un densizlikleri sürekli basına konu oldu. Bunun son örneği de "Bekaret kontrolü" olmuştu. Şimdi ise Bayındırlık ve İskan Bakanı MHP'li Koray Aydın'ın gizlenmeye çalışılan ancak ortaya çıkan vurgunu MHP'nin gerçek yüzünü (soygunu) ortaya döküyor. İlk başta mümkün olduğunca kamuoyundan gizlenmeye çalışılan yolsuzluk, Koray Aydın'ın kaçacak delik bulamaması sonucu isti-

fası ile sona erdi. Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'nda 27 ay boyunca görev yapan Koray Aydın, son MHP kurultayında Devlet Bahçeli'nin desteğiyle MHP MKYK listesinde yer aldı. Görev yaptığı süre boyunca ardı ardına yolsuzluğa karışan Aydın, istifasını açıkladığı NTV canlı yayınında da yolsuzluklarını açıklamaktan çok, yüz-süzce kendisini aklamaya çalıştı. Ülkücü camiaya içini kusmak için fırsat kollayanlara fırsat vermemek için istifa ettiğini belirten Aydın "Soruşturma ile ülkücü camiaya karşı tarihi kinlerini kusmak isteyenlere ve en önemlisi mensubu olduğum MHP'yi yıpratma hareketini boşa çıkartmak için, istifa ediyorum" dedi. Bütün siyasetçilere de örnek olmak istediğini de sözlerine ekleyen Aydın görevi sürecinde devletin yüce menfaatlerini yerine getirme gayreti içinde olduğunu iddia etti. Koray Aydın'ın devletin yüce menfaatlerini korumaktan anladığı, ortak olduğu şirketlerin cirosunu 7 trilyon lira açıklayıp; 181 milyar lira kar beyan edip; 54 milyar lira vergi ödemek olmalı. Bir yandan yüz-süzlükle ekranlara çıkan Aydın bir yandan da kendini "ül-

kücü nefer" olarak ilan etmekten geri durmuyor. Ecevit bu istifayı onurlu bir hareket olarak değerlendirirken Koray Aydın da kendini memleketin ihtiyacı olan bir yiğit olarak tanıttı bile. Ortaya çıkan onca yolsuzluğa, IMF'nin talimatları ile halkı adım adım sefaletle yaklaştıran 57. Hükümet bunların hiçbirinden kendine toz kondurmuyor. Adı onca yolsuzluğa karışan bir Bakan devletin menfaatlerini korumak için çalıştığını söylerken; bir Başbakan da bu soyguncunun değerli hizmetleri olduğunu ve onu şükranla anacaklarını söyleyebiliyor, üstelik olaya adı karışan sadece bir bakan değil Bayındırlık ve İskan Bakanlığı Müsteşar yardımcısı **Sedat Aban** ve Yapı İşleri Genel Müdür Yardımcısı **Mehmet İnce** de vurgunda adı geçenlerden. Bunların dışında gözaltına alınan tüm bu kişilerin özellikle Mehmet İnce'nin Ankara'da ve çeşitli tatil beldelelerinde çok sayıda evi olduğu öğrenildi. Tüm bu gerçekler MHP'nin çizmeye çalıştığı pembe tablonun asıl renklerini yani soygunun, vurgunun yüzünü açığa çıkardı.

Bingöl'de devletin kimyasal terörü

Kimilerine göre demokrasi rüzgarından başka rüzgarın esmediği ülkemizde Kürt halkının bitmeyen sıkıntısı devam ediyor. Öyle ki yıllar önce zorla koruculaştırılmaya çalışılan, yakılan-yıkılan köylerden şehirlere zorunlu göçen köylülerin durumu hala içler acısı.

Köylerinde yaşaması yasaklanan, tek geçim kaynağı tarım ve hayvancılık olan Kürt köylüleri büyük şehirlere göç etmek zorunda bırakılarak daha çok sefaletin, işsizliğin, açlığın kucağına atıldılar.

Köylerini terk etmemekte ısrar e-

denlerse kimi zaman işkencelerden geçirildi. Kimi zaman TC'nin zulüm kurşunlarına, faili meçhullerine maruz kaldı.

Günümüzde ise bu uygulamalar Karadeniz bölgesinde yürütülen gerilla mücadelesinden dolayı Karadeniz'e de kaydırılırken, Kürt halkının yarası kanamaya devam ediyor. Bir yanda geri dönüş izin verilen köylerde tekrar silah alınması dayatılırken diğer yanda köylüler yakılıp-yıkılmış köylerindeki evlerini onarmaya çalışmakta aç-suzsuz...

Bingöl'de köylere dönme umu-

duyla yollara düşen köylülerin durumuysa devletin bölgedeki kimyasal terörünü iyice açığa çıkarır niteliktedir.

1992-1995 yılları arasında PKK'ye karşı "kullanmadığımız imkanları da kullanırız" tehditleriyle bölgede kimyasal silahların haberini veren dönemin Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in itirafları bugün Kürt halkının yaşadıklarını açıklar niteliktedir.

Köylere geri dönüş harabeler içindeki evlerini temizleyen Bingöl'lü köylülerle ilgili bir haber iki hafta kadar önce basında yer aldı. Köylülerin yemekten zehirlendiği haberlerine karşın köylülerin anlatımları gerçekleri gün yüzüne çıkarır nitelikte.

Bingöl'ün Genç ilçesi Yolaçtı köyü Toklu Mezrasındaki köylülerden 21

kişi evlerini temizlerken karşılaştıkları toz şekere benzeyen maddenin etkisiyle zehirlendi.

'93 yılında köylerinden zorla çıkarıldıklarında evlerinin sağlam olduğunu ancak şimdi yıkık duvarların erimiş gibi olduğunu belirten köylüler dokundukları beyaz tozun çökeleğe benzediğini söylediler. Mide bulantısı, kusma, ishal ve yüzde morarma ile ulaşım sorunundan kaynaklı bir gün sonra hastaneye kaldırılan köylüler "Solunum yolu ile kimyasal maddeden zehirlenme" teşhisi konduktan sonra müşadeye alındılar. Köylüler Bingöl Cumhuriyet Savcılığı ve Genç Kaymakamlığı'na olayın araştırılması için başvuruda bulundular.

NEHİR

Zeki Aydın

Ne olacak bu memleketin hali?

Komünistlerin ve birçok devrimci kesimin Avrupa Birliği'ne (AB) karşı oluşları ve bunu emperyalist bir birlik olarak değerlendirmeleri, başta liberal burjuva aydınları olmak üzere, reformist ve revizyonist kesimlerden tepki topluyor. Ülkede AB yanlısı güçlerin basında TÜSİAD ve onun destekçileri geliyor. Bunların derdi, yabancı sermaye olarak adlandırdıkları emperyalist sermayeden daha fazla pay alabilmektir. Bunların başka çıkar yolu da yok. Çünkü her yönüyle emperyalist sermayeye bağlıdırlar.

İkinci ve biraz ilerici görünen reformistler ise, AB'ne girmekle, "demokratik hakların genişleyeceğini" ileri sürerlerdir. Komünistler, ülkede demokratik hakların genişlemesinden yanadır. Türkiye ve Türkiye Kürdistan topraklarında (dünya genelinde bu böyledir), demokratik hakların genişletilmesi mücadelesinin en militan kesimlerini de bunlar oluşturur. Ülkede, burjuva anlamda dahi mücadeleyi komünistler ve devrimciler vermiştir. Bu uğurda idam edilmişler, kurşunlanmışlar ve yıllarca hapis yatmışlardır. Ve bugün F Tipi işkencehanelerine karşı verilen mücadele de bir demokrasi mücadelesidir.

Bu nedenle komünist ve devrimcilerle getirilen, "demokrasiye karşılar" vb. gibi suçlamalar yersiz ve haksızdır. Ülkede, demokrasinin bazı kısıntıları zaman zaman yaşanıyor, bu güçlerin sayesinde olmuştur.

Bu ikinci kesim, Doğu Avrupa ülkelerinin Türkiye'den önce AB'ye gireceğini görüyorlar ve yakınıyorlar. Oysa, o ülke halkları yıllar önce demokratik devrim sürecini tamamlamışlardı. O ülkelerde 2. Paylaşım savaşı sürecinde, anti-emperyalist, anti-feodal ve anti-kapitalist savaşlar verildi. Doğu Avrupa halkları demokratik devrim sürecini tamamladı. Bunun için ağır bedeller ödedi. Türkiye, demokratik devrim sürecini tamamlamadı. Kemalist devrim, de-

mokratik sürecin tamamlanmasını engelledi. Türk, Kürt ve diğer azınlık uluslardan halkların, faşist Türk devlete karşı ciddi hesaplaşması olmadan, ülkede burjuva anlamda bir demokrasinin dahi gelişmesi ve bunun kısmen de olsa kalıcı olması olası değildir. Ezilen halklar, kendi haklarını kendi savaşlarıyla almak zorundadır. Burjuva demokrasisi dahi, halklara bir lütf olarak verilemez. TC tarihi bunun en yalın örneğini oluşturur. Kürtlerin, en az 30 bin ölü verdikleri son savaş, burjuva demokrasisi sınırları içinde kalan bir savaşımdır. Avrupa halkları, emperyalizm öncesi dönemde, büyük savaşlar vererek burjuva demokrasisini elde edebilmişlerdir. Daha açık söylemek gerekirse 200 yıllık bir savaş sonrası burjuva demokratik hakları elde edebildiler.

Ülkemizde ise burjuvazinin, burjuva demokrasisini dahi savunduğu görülmemiştir. TÜSİAD gibi komprador burjuva kesimler, ülkede burjuva anlamda bile bir burjuva demokrasiye yana olmadılar ve olamazlar. Emperyalizmin jandarmalığı görevini yerine getirmek için, Türk, Kürt ve diğer azınlık halkların ezilmesini ve demokratik hakların gasp edilmesi yönetimini uyguladılar. Bugün kısmen çıkan cılız "demokrasi" havariliği, işin esas yönünü oluşturmuyor. Türk komprador burjuva kesimler, ülkede demokratik hakların düşmanı olarak gelmişlerdir. Ülkedeki azınlık ulusların ve esas olarak da Kürt ulusunun yok sayılması, ulusal haklarının devlet terörü ile gasp edilmesi, bu kesimlerin istemleriyle olmuştur. Çünkü, ülkemizdeki burjuvazinin niteliği komprador karakterlidir.

"Türk devleti AB'ne girmemekte direniyor" şeklindeki bir yaklaşım da gerçekleri saptırmaktır. Türk egemen sınıfları, girmek istiyor, ama, Avrupa burjuvazisi gelecekte kendi yararına olacak belli yaptırımlar dayatıyor. Çünkü, Türkiye'nin bugünkü ekonomik, sosyal ve siyasal yapısı ile AB'ne alınması, Avrupa tekeli burjuvazisine daha ağır ekonomik, siyasal ve sosyal sorunlar yaratacaktır. Bu açıdan bakıldığında da Avrupalı emperyalistlerin isteklerinin tamamen kendi çıkarları için ileriye sürüldüğünü, Türk, Kürt ve di-

ğer azınlık halkların talepleriyle bir ilgisinin olmadığını görürüz.

Türk devleti, girmek için can atıyor, ama, "Kopenhag Kriterleri" denen kriterlerin yerine getirilmesi, Türk egemen sınıfların kaldırmayacağı bir olgu değildir. Ülkenin ekonomik ve siyasal yapısı buna uygun olmadığı için, faşist devlet yapısından taviz verilmeyip, tersine her geçen gün yeni yasalarla, demokrasiye açılan kapılar kapatılmaya çalışılıyor. Ekonomik ve siyasal durum, baskıların daha fazla arttırılmasını zorunlu kılıyor.

Türkiye'nin bu durumunu AB ve ABD tekeli burjuvazisi bilmediğinden değil, bildikleri için, zaman zaman "insan hakları" vb. kavramlarıyla dış kamuoyuna yönelik yüksek perdeden atılan kaz çığılıkları bu iki emperyalist blokun Türkiye üzerindeki egemenlik çatışmasını gizleme manevralarıdır. AB ve ABD, hiçbir zaman kendi egemenlik alanları içinde yer alan yarı-sömürge ülkelerinde demokratik hakların genişletilmesini savunmamışlar ve desteklememişlerdir. Tersine, demokratik hakların genişletilmesi yönündeki mücadelelerin bastırılmasını desteklemişlerdir.

Bugün AB ve ABD'de burjuva anlamdaki demokrasinin sınırlarında hızla daralmalar yaşanırken, emperyalist tekeli burjuvazi, modern köleliği pekiştirme mücadelesi verirken ve bu ülkelerde demokratik ve ekonomik hakların her geçen gün gasp edilmesi sonucu hızlı bir yoksullaşmaya doğru gidilirken, emperyalist tekeli burjuvazinin, Türkiye de dahil, diğer yarı-sömürge ülkelerde "demokratik hakların geliştirilmesinin savunucuları ya da koruyucuları" olmaları sözkonusu değildir. Bunu ileri sürerler, emperyalist burjuvazinin yağma ve talancı karakterini işçi ve emekçilere "ilerici" göstermek isteyen burjuva dalkavuklarından başkaları olamaz.

Türkiye işçi sınıfı ve emekçilerinin kaderi bugün emperyalist burjuvazi ve yerli işbirlikçilerinin elindedir. Bu kader, işsizlik, yoksulluk, açlık ve sefalet demektir. Bu kader de, demokratik hak ve özgürlüklere, Kürt ulusunun ulusal demokratik haklarına ve diğer azınlık ulusların üzerindeki baskıların kalkma-

sına yer yoktur.

HADEP'in "1 Eylül Dünya Barış Günü"nü kutlamak istemesi karşısında, Türk devletinin "barış" ve "demokrasi" isteyenlere jop ve panzerlerle karşılık vermesi, Türk egemen sınıflar usulü "barış" ve "demokrasi" nasıl olması gerektiğinin bir kere daha altı çizilmiş oldu. Türkiye'nin makus talihi, çeşitli uluslardan Türkiye halklarının ortaklaşa mücadelesi ile değişebilir. AB burjuvazisinden ya da her hangi bir emperyalist güçten "demokrasi" bekleyenler, kendi elleriyle kendi cellatlarının kılıçları altına yatanlardır. Daha doğrusu bunun anlamı; halka, cellatların kılıcından merhamet beklemesini söylemekle eş değerdedir.

Özellikle, 1980'den beri dünya ve Türkiye'de hızla bir gericileşme süreci başladı. "Küreselleşmeye" alkış tutan reformistler, bunu görmezden geliyorlar. Emperyalizmin küresel saldırısı, halkların var olan demokratik haklarına yönelik olduğu gizlenmek isteniyor. Dünya halklarındaki yoksullaşma sadece yarı-sömürge ülkeleriyle sınırlı olmayıp, ABD, AB, japonya gibi emperyalist ülkelerde de artık güncel bir sorun haline gelmiştir. ABD'de 20 milyon insan açlık sınırında yaşarken, Almanya'da son 20 yıl içinde yoksullaşma %5'den %11 düzeylerine çıkmıştır.

Ülkede demokratik bir ortamın yerleşmesi ve çeşitli uluslardan halkların kardeşçe bir arada özgürlük ortamı içinde yaşaması için, işçiler, emekçiler ve köylüler faşist devlet yönetimine ve devleti elinde bulunduran güçlere karşı ayağa kalkması gerekir. Türkiye'de reformcu mücadelelerle ya da parlamenterizmle demokratik hakların elde edilmesinin koşulları hiç bir zaman olmadı.

Umutların sönmesi için hiçbir neden yoktur. Bu memleketin halinin ne olacağı belli. Karmaşık olmayan oldukça yalın iki yol var: Ya 80 yıldır sürdürülen düzene, halkın ezilmesi, sömürülmesi ve aç kalması pahasına omuz verilerek, bir avuç sömürücülerin kanlı saltanatı sürdürülecek ya da işçi sınıfı önderliğinde bütün ezilenler birleşip iktidara yürüyerek, bugünkü faşist devlet yapısını yıkıp kendi demokratik iktidarlarını ve düzenlerini kuracaktır.

Eğitim sistemi halkı vurmaya devam ediyor

Yoksulluğun oluşturduğu kitap pazarları

İl	Öğrenci sayısı	Okul sayısı	Aylık katkıpayı	Yıllık katkıpayı
İstanbul	1.832. 515	1715	800.000	14.660
İzmir	579. 768	1171	800.000	4.640
Ankara	739.045	1191	800.000	5.912
Toplam	3.151. 328	4.077		25.222

Yeni eğitim-öğretim yılının 10 Eylül'de başlamasıyla birlikte, eğitim sistemindeki çarpıklıklar öğrencilerin okul sıralarına daha oturmadan kendisini göstermesiyle başladı. Ayar öncesinden kayıt parasıyla gündeme gelen ve Milli Eğitim Bakanlığı'nın "okullarda zorunlu kayıt parası alınmayacak" sözlerinin aksine okullara kayıtlar sırasında yaşanan çileler, ardından okul kitaplarına bahane edilen krizle birlikte yüzde 150'ye varan zamlar, emekçi yok-

sul halkın eğitim sisteminin çarpıklığı içerisinde yaşadıkları sorunları kat kat arttırıyor. Okullar açılmadan çocuklarını bir yerlere kayıt yaptırabilmek için, insanların yoksulluk sınırı altında yaşadığı bir ülkede "bari elinde bir diploması olsun" niyetiyle varı-yoğuyla okulların önünde uzun kuyruklar oluşturan veliler, günler süren kayıt işkencesiyle yüzyüze bırakıldı. Sabahtan başlayan ve adeta gece yarısına kadar süren kayıt işlemleri sırasında yine parası olanlar önceden pürüzsüzce işlerini hallederken parası ol-

mayanlarsa arkalara bıraktı. "Paran kadar yaşa" dünyasında, "paran kadar söz sahibisin..."

Peki madalyonun öteki yüzü? Diğer tablo da hiç iç açıcı değil. Zorunlu bağış almak zorunda kaldıklarını belirten okul yöneticileri eğitime ayrılan payın düşüklüğünden (hatta bazı okullara MEB tarafından hiç ödenek ayrılmıyor) yakınıyorlar. Kendilerine de, velilerden alınan paranın olmaması halinde okulun su, elektrik, bakım masraflarını karşılayamayacaklarını söylüyorlar. Nereden baksak bakalım, her iki yüzü de eğitime verilen önem(sizliğin)in boyutunu yansıtıyor.

İstatistiklerle eğitimin gerçekliği

Eğitim-Sen Genel Merkezi tarafından yapılan bir açıklama, okul kitaplarının ders değil rant aracı haline geldiğini gözler önüne seriyor. Kitaba yapılan zammın sadece kitapla sınırlı kalmadığı, diğer kırtasiye eşyalarına da yapıldığı düşünülecek olursa, son asgari ücret artışlarıyla bir-

üzerine yapmak zorunda kaldığını belirtiyor. Ankara'da okumak isteyen bir öğrencinin ilk öğretim için toplam masrafı 545 milyon iken, lise öğrencisinin 1 milyar 540 milyon olduğu ortaya çıkmıştır. Bu veriler ise il il değişmektedir.

Yine, Eğitim-Sen tarafından yapılan bir araştırmaya göre: İstanbul, Ankara ve İzmir'de okullardan alınan bir yıllık katkı payının tutarı şöyle hesaplanmıştır.

Veliler Ankara'ya yürüdü

Eğitim sistemindeki bozuklukları ve eşitsizliği dile getirmek amacıyla 21 Ağustos günü İstanbul'dan Ankara'ya yürüyüş başlatan öğrenci velilerinden **Ümran Tanışıklı** ve **Nükhet Çağlar** Ankara'ya 3 Eylül günü vardılar. Tandoğan Meydanı'nda yürüyüşlerini sonlandıran veliler, burada bir açıklama yaparak, velileri temsilen bir anne ve baba olarak "Eğitim için elele yürüyüşü" başlattıklarını ve eğitimin daha nitelikli hale gelmesi gerektiğini bildirdiler. Veliler sorunun çözümü için sonuçların değil, nedenlerin ortadan kalkması gerektiğini söyleyerek açıklamalarına son verdiler.

"Varsa şikayetiniz iletin"

Yaşanan bağış adı altındaki okullara kayıtlar esnasında alınan kayıt parasının alınmasının MEB'e iletilmesi sonucu

likte çalışan bir velinin iki çocuğunu okutabilmesinin ederi bir yıllık gelirine karşılık gelecektir. Eğitim-Sen'in Türkiye genelinde 610 okulun idaresinin katılımıyla gerçekleştirilen anketin sonuçlarına göre okulların yüzde 96'sı bağış (ne tür olduğu belli değil) kabul ediyor. Bağışların yüzde 84'ü öğrenci velilerinden, yüzde 9'u patronlardan, yüzde 5'i esnaftan ve yüzde 2'si diğer kesimlerden alıyor. Yeni "eğitim sırasında velilerden kayıt için bağış istiyor musunuz" sorusuna da okul idarecilerinin yüzde 85'i evet, yüzde 14'ü hayır yanıtı vermiş. 610 öğrenci velisinin ise yüzde 80'inin kayıt sırasında bağış yaptığı, bunlardan yüzde 50.2'sinin okulun isteği

Milli Eğitim Bakanı Metin Bostancıoğlu'nun verdiği cevap "zorla bağış konusunda somut şikayetler varsa bildirin" oldu. Tüketici Hakları Derneği (THD)'ne gelen şikayetler üzerine velilerden oluşan bir heyetle 4 Eylül günü Bostancıoğlu'nu ziyaret eden **THD Başkanı Turhan Çakar**, görüşmenin ardından bir açıklama yaparak bağış adı altında katkı payının zorunlu hale getirildiğini söyleyip, kılık-kıyafetlerin tekelleştiğini ilettilerini, Bakan'ın kendilerine "varsayışikayetinizi iletin" dediği bildirildi.

Yurtlara yüzde 100 zam

Bu yıl için sınavı kazanan ve daha önceki yıllarda öğrenimlerini yurtlarda kalarak sürdüren öğrencilerin yurt ücretlerine yüzde 100 zam yapıldı. Geçen yıl aylık 12 milyon olan yurt ücretleri bu yıl için 24 milyon gibi yüksek bir rakama çıkartılırken bu yıl yurtlara yeni kayıt yaptıracak olan öğrencilerin kayıt ve depozito masrafları ise bundan ayrı tutulmaktadır.

Okul sıraları parası olana parselleniyor

Ankara: Eğitim sistemindeki çarpıklıklara ve eşitsizliklere çıkartılan yeni yasalar ve uygulamalarla her gün bir yenisi eklenirken, bu yıl ilk defa yürürlüğe sokulan yeni bir uygulamayla sıralar özelleştirildi. Bu yıl ilki uygulanan "planlı okul gelişimi modeli" adı altındaki "yenilik"le öğrencilerin tek kişilik sıralarda oturmasını hedefleyen yöntemle, okul sıraları adeta parsellenerek parası olana satılıyor. Müfredat Laboratuvar Okulları (MLO) adı ile anılan ve öğrencilerin ayrı sınıflar oluşturularak tekli sıralarda oturmasını sağlayan bu sistem, 76 lise türü olan eğitim sisteminin, 77 türü olarak sisteme dahil edildi. Kredili ve kredisiz toplam 209 tane olmak üzere açılarak eğitimdeki eşitsizliği daha da uçurumlaştıran bu sistemle amaçlanan, sermayenin gereksinme duyduğu işgücü kapasitesini bilişim teknolojisi ile iç içe geçirerek, ayrıcalıklı okullar sayesinde sisteme adam yetiştirmektir. 1993 yılından beri Dünya Bankası tarafından finanse edilen bu okulların finansı artık veliler tarafından karşılanıyor. Projenin amacı eğitimde kaliteyi arttırmak, gelişen teknolojiyi kullanmak olarak hesaplanıp piyasaya sürülse de, asıl amaçlanan eğitime de el uzatan emperyalistler aracılığıyla eğitimin özelleştirilmesidir. Sözleşmeli öğretmen uygulamasıyla, iş güvencesini de öğretmenlerin

üzerinden atmaya çalışan bu okullarda, sendikalaşmanın da önüne geçilmeye çalışılmaktadır.

Bu yıl özellikle devlet okullarında uygulanmaya konulan bu yöntemle parası olan veliler satın aldıkları sıralarda çocuklarının tek başına oturmasını sağlayabilecek. Satın alınan sıralarla ayrı bir sınıf oluşturularak bu kapsamda sınıfın ve dersin özelleştirilmesi gündeme getirilerek yaşamımızın her alanındaki fırsat eşitsizliği bir kere daha kendini göstermiş olacak. Devlet okullarının da bu yöntemle özelleştirilmeye çalışıldığı uygulamada okul sıraları 30 milyon ile 50 milyon arasında bir rakamla satışa çıkartıldı. Bu sıralarda iki devre eğitim verildiğini gözönüne alırsak (sabah ve öğlen olmak üzere) dönen vurgunun maliyetini hesap etmiş oluruz. Peki çocuğunu tek kişilik sıralarda oturtamayan veliler ne yapacak? Onlar da üç kişilik oturtulan sıralara kayıt yaptıracak şu anda ayrı sınıflar oluşturularak yapılan bu yeni uygulama yakın bir zamanda bir sırada üç kişinin oturduğu sınıflara da indirgenerek diğer çocukların okuma hakkı parsellenmiş olacaktır. Ayrıca bu okulların uygulamaya konulmasıyla birlikte "toplam kalite yöntemi" olarak isimlendirilen metodla da eğitimin tamamen parası hale getirilmesi bekleniliyor.

Işık sönmez

Muharrem Horoz'un anısına...

3 Ağustos 2001'de saat 7:30'da, ÖO eyleminin 236. gününde şehit düştü.

I

- Çekilin! dışarı, dışarı diye bağırıyor birkaç saniye önce biri.

Boğuk bir gümbürtü düşmüştü peşlerine. Herkes, herşeyi bir anda olduğu gibi bırakıp dışarı fırlamaya çalışıyordu. Eklemlerini demir desteklere çarpıp yaralıyor, sendeliyor yine de ilerlemeyi sürdürüyorlardı. Kafa büyüklüğünde kaya parçaları yere çarpıp, tozlaşıyordu.

Aniden bir fare sürüsünün damardan kaçışına uzaklaştığını görüp makineyi durdurmuşum. Tam sırtımı kömür duvarına yapıştırmayı başaramıştım ki bir ateş küresinin ağır ağır üzerime yuvarlandığını son anda farkedebilirdim. Bu bağırta sığınağında ekipten üç kişi çoktan ceketlerini, battaniyelerini atıp onu boğmayı başarmışlardı bile. Birinin yüzü, birinin elleri yandı.

- Kimdi onlar?

Nikolay, Andrey, İvan... yada Ahmet

-Neredeyim?

Tonlarca ağırlıktaki makina ve kaya parçaları koridorda uçuşurken herşeyi param parça eden kuvvetli bir rüzgar beynimde uğulduyor. Hava yasta imiş gibi simsiyah tozlarla örtünmüş. Öfkeden çıldırılmışçasına rüzgar, tozları avuç avuç savuruyor yüzüme. Gözlerim görmüyor, nefes alışı güçleşti, ciğerlerim patlayacak gibi

Bayılıyorum.

II

Gözlerimi açtığımda çocuklar gibi hüngür hüngür ağlayan adamlar gördüm.

- Anne- baba yaşlıca da biri var yanlarında.

Uzun uzun ağladılar. Ben de öyle.

Kim bunlar?

III

Vardiya şefi İlya Gri-bak:

- Herkes sağlam mı? diye soruyor, dışarıda güne ağarırken usul usul. O parlak ateşin metan gazı olduğunu söylüyor ocak başında toplanan tecrübeli işçilerden biri.

- Sağlam dağılanlar yandılar.

Yaktılar diyorum siz.

Diye çılgınlıkla doğru-lup duvardan, vardiya şefinin gırtlığına sarılıyorum.

- Ekipten dört kişi de kayıp. Sahi Andrey Timotey nerde?

Öfkem yüreğimden gözlerime çıkıp şimşekleniyor. Neden sonra gözlerimi avucuma diktiğimde bir tutam saç, iki pırpır görüyorum.

Küçük bir kız çocuğu çekiştiriyor paçamı.

- "Yanmadılar" diyor Andrey Timotey'in eşi Anna. Sağ kaldığı bilirse akşam bu ayki maaşımı alabilir, çocukları doyurabilirim.

Lanet olsun yaktılar onları... diye geçiriyorum içimden.

IV

- Neredeyiz- Andrey Timotey, nerede yitirdik seni? Nazi işgalindeyken köyünüzü bir tank mı ezmişti sizin. Yunan iç savaşında kurşuna mı dizilmiştiniz yoksa.

Yoksa Kürdistan'da bir sabah usulca kaçak çayınızı yudumlarken köyünüzle birlikte mi yaktılar sizi?

V

Aylar sonra maden işçilerinin ısrarı üzerine 6. bölgeden bir tamirci ekibi getirdiler. Ölü bir ocak faaliyete geçirilecekti. Bu ekiple birlikte

kıdemli olduğum için ben de dalış yaptım derinliklere. Derken üç ay içinde çalışma epey ilerlemişti.

Ocak birkaç gün sonra ölüm ve ekmek saçacaktı yine.

Son bir kontrol için ocağa indim bu sabah. Dirseklerden birinin dibinde bir battaniye parçasına rastladım. Battaniyeyi hızla kaldırıp fırlattığımda korkunç bir silüet belirdi karanlıkta.

- Kendim miydim bu, biri ayna mı tutuyordu yüzüme? Benimle oyun mu oynuyordu birileri? ...

Hayır, hayır. Gözlerinden tanıdım onu.

Andrey Timotey'di bu. Aylar önce göçük altında kalan ekibimizden biri. Sıçanlar ve yeraltı sularıyla ayakta kalmayı başaramıştı bu güne kadar.

- Öldüm ben, ölüyüm anlıyor musun diye hıçkırarak ağlıyorum, "burası cennet, cenneteyiz" diye kömür parçalarını koparıyordu duvardan.

Sonra birden kömür parçalarını yere çarptı.

Telaşla:

- Yoksa sende mi göçük altında kaldın diye battaniesini üzerime sardı. Yeraltı sularından avucuyla içirdi önce, sonra bir sıçanı taşla öldürüp önüme koydu.

Andrey Timotey 43 yaşında. Kıdemlilerindendi ocağın. Uzun yıllar frezenin başında çalışmıştı. Sonra bir akıl hastanesine kapadılar onu.

Burda doğmuştu. Çocukluğu, gençliği, yaşlılığı bu ocağın metrelere derinliklerinde geçmiş, cennete de yine orada kavuşmuştu.

VI

Sen, Almaznaya Kömür Madeni'nin 6. Bölgesi 3. vardiyasından Andrey Timotey. Dinle beni:

İlya Gri-bok, aküsü yarı yarıya boş olan lambayı tutuştururken eline, öfkeliydin.

Sana o gün dememiş miydim:

- Işık bizim beynimizin içinde. Aküsü umut onun. Paylaştıkça, ürettikçe kolay kolay bitmez ve öyle yol alırız biz. Ölüm pusuya yatmış olsa da her gün madende, hücrede, tarlada, fabrikada dağda ışık sönmez umudunu koruyanlar yaşadıkça.

VII

Andrey Timotey yattığı akıl hastanesinden taburcu edildi. İyileşmişti. Madende çalışmaya başlayalı üç ay olmuştu. Bir gün

demir direklerin arasında ustaca gizlenmiş bir dergi eline geçti. Okudu, resimlerine göz attı. Gülümsedi dalgın dalgın. Yüzünü kaplayan toz tabakalar silkindi birden toprağa.

Anadolu hapishanelerinde yakılan insanların küllerinde, Ölüm Oruççularının eriyen bedenlerinde kayboldu.

- "Ne kadar da benziyoruz birbirimize" dedi. Ne kadar...

VIII

Yatağından hafifçe doğruldu Muharrem.

En son bir gazeteden Ukrayna'nın doğusundaki bir kömür madeninde çalışan işçilerin

yaşam öyküsünü dinledi kardeşinden.

Gülümsedi usulca:

- Ne kadar da benziyoruz birbirimize.

Demek biri yüzüne ayna tutmuştu. "Aynadaki benmişim" dedi kendi kendine.

Büyük bir gürültüyle sarsıldı ocak.

Andrey Timotey'le birlikte bir göçük altında can verdi Muharrem.

IX

Işık sönmez dedi ikisi.

Ölüm pusuya yatmış olsa da umudunu koruyanlar yaşadıkça.

EVRENSEL BAKIŞ
Acar Çağlayan

Yazarımızın yazısı elimize ulaşmadığından yayınlamıyoruz!

Fırtınalarda yürüyüşün adı Cihan

1949 yılında orta halli bir işçi çocuğu olarak dünyaya geldi. Dersim/ Ovacık ilçesine bağlı Hülüküşağı Köyü'nde doğan Süleyman Cihan, yıllardır baskı ve zulüm altında yokedilmeye çalışılan Kürt Milliyetine mensup bir ailenin çocuğu olarak büyürken; 1938'de yapılan katliamda 60 bin yoksul Kürdün çeşitli işkencelerle yok edildiğini de öğreniyor. Dersim'e yakılan ağıtlarda büyüyen Cihan, aynı zamanda sınıf kinini de içinde büyütüyordu. İlkokulu Aslandoğmuş Köyü'nde bitiren Cihan, ortaokulu Ovacık'ta ve Lise öğrenimini de Elazığ'da tamamladı. Öğretmenlik yapmaya başladığında evlendi. Bir yandan öğretmenlik yapan Süleyman Cihan, diğer yandan da üniversite öğrenimine devam eder.

Gerçek önderler, fırtınalı süreçler içinde zorluklarla boğuşarak gelirler ve o konumu hak ederler.

Kuşkusuz önderler, yaşadığı tarihsel süreçte, oynadığı rollerde farklı farklı olurlar. Belli dönemlerde unutulamaz derecede tayin edici bir rol oynarlar. İşte bu unutulmaz derecede tarihsel rol oynayanlardan biri de, şehit düştüğünde Proletarya Partisi'nin Genel Sekreteri olan Sü-

mesi sonucu kongre hazırlığı konferans hazırlığına dönüştürüldü. O dönemlerde MK'nın "Silahlı Mücadeleye Hazırlık" tespiti hala sürüyordu. Silahlı mücadeleye hazırlık yönlü bazı çabalar ve AEP'ten belli etkilenme yönlü tespitler, 1. MK'nın 7. Toplantısında alınmasıyla sağa çark etmesine karşı mücadele edip, 8. toplantıda geri adım atılmasında Süleyman Cihan'ın ağırlıklı ve ciddi katkısı vardır.

Yapılan bir sonraki toplantıda da gerilla savaşı yürütmek için somut adımların atılması ve ilkin bölge kadrolarının askeri kampta eğitilip bölgelerine dönen kadroların (Doğu Anadolu ve Güney Doğu Anadolu bölgeleri) alanlarında askeri kamp düzenleyip, kampta eğitilen gerillalarla fiilen gerilla faaliyeti başlatmak için atılan adımlarda belirleyici rol oynadı.

Bu fiili faaliyetler içinde konferans çalışması ön plana çıktı. (12 Eylül den 6 ila 8 ay önce, "önümüzdeki süreçte ABD yanlısı bir darbe kaçınılmazdır" tespitine rağmen) örgüt hazırlıksız yakalandı.

Buna rağmen, hem Dersim'de, hem de Siverek-Diyarbakır tarafında herhangi bir "hazırlık" olmasa da darbenin gelmesiyle gerilla faaliyetine başlandı.

Konferans faaliyeti ertelendi ve cunta koşullarında 81 Şubatında 2. Konferans gerçekleştirildi. 2. Konferans bazı yanlış tespitlerine rağmen, Mao ve Çin Devrimi'ne yönelik saldırıları mahkum etti. Mao'nun Marksizme-Leninizme katkılarını savunarak, parti içindeki sağ çizgiyi mahkum etti. Ve gerilla savaşını yürütmeyi daha da bilince çıkarttı.

12 Eylül Askeri Faşist Cunta'nın gelmesiyle, toplumda korkunç derecede terör estirildi. Devrimci örgütlerin bir çoğunu darma dağınık etti. Devrimci örgütlerin ciddi yenilgi aldığı o dönemde Proletarya Partisi önemli bir darbe almamıştı. Üstelik ağır istihdam koşullarında 2. Konferansını başarıyla gerçekleştirip pratiğe yönelmek için daha canla başla savaşa kararı almıştı.

12 Eylül'le birlikte mücadeleyi bırakma, yılgınlık, karamsarlık, örgütleri feshetme, yurtdışına kaçma mülteçileşme vb. gibi ihanetin kol gezdiği, ricat taktiklerinin alındığı bir süreçte, Proletarya Partisi'ne sebatla silahlı mücadeleyi yürütmeye kararını alıp, sınıf mücadelesindeki kararlılığını dosta da düşmana da gösteriyordu. Bu azim ve kararlılık demektir. O koşullarda bu azim ve kararlılığı göster-

Süleyman Cihan tiyatro oyununda

renlerin, pratik adım atanların başını Süleyman Cihan çekiyordu. Bu nedenle PMK'sı ona Parti Genel Sekreterliğini ve TIKKO Genel Komutanlığı'nı vermişti.

Proletarya Partisi darbenin azgın faşist teröründen darbe almamak ve gücünü kollamak için örgütün ve MK'nın önemli bölümünü kıra gönderme kararı almıştı. Somut adımlar da atılmaya başlamıştı. Merkezi yayın kıra yerleştirilmişti. Süleyman Cihan bu nedenle eski faaliyet alanı batıdaki ilişkilerini devredip kıra gitmeye hazırlanıyordu. Tam da bu dönemde 1981 Temmuz ayında bir MK üyesi yakalandı. MK üyesi de eşi de göz altına alınıp bırakılmıştı. Yakalanan PMK üyesi Süleyman Cihan'ı yakından tanıyordu. Düşmanın o dönemlere kadar Proletarya Partisi hakkında hemen hemen hiçbir somut bilgisi yoktu. İlk olarak bir MK üyesi yakalanıyordu. Süleyman Cihan, faşizmin ağır koşullarına rağmen parti değerlerine sahip çıkma ve koruma bilincinden hareketle, düşmanın parti hakkında ne bilip ne tür bilgileri edindiğini öğrenmek amacıyla yakalanıp serbest bırakılan yoldaşının akraba çevresine randevu bırakıyor ve görüşmeye gittiğinde yakalanıyor.

Konumunu çıkaran düşman, bütün iğrençliğiyle yüklendi ama sonuç alamadı. Kimliğini dahi kabul ettiremeyen düşman çareyi 15 Eylül 1981 tarihinde onu katletmekte buldu.

Süleyman Cihan, İbrahim Kaypakka'ya'dan sonra işkenceyle katledilen Proletarya Partisi'nin ikinci Parti Genel Sekreteriydi.

Süleyman Cihan, sadece düşman karşısında başeğmez direnişi ve komünist idealleri için ölümü kucaklamayı miras bırakmadı.

O, Marksizm-Leninizm-Maoizm bayrağını dalgalandırmayı, parti ve değerlerini savunmayı, parti ruhunu yaşatmayı, mücadelenin her alanında azimli ve kararlı olmayı, her cephede sınıf düşmanlarına karşı mücadelede davaya inanç, partiye güven, kendine güven ve dava adamı olma geleneğini miras bıraktı.

Süleyman Cihan ardıllarına parti için ideolojik mücadelede yılmamayı, aksine azimli, kararlı olmayı, parti dışında olduğu gibi parti içinde de oportünist-revizyonist görüşlere karşı kararlı bir şekilde mücadele etmeyi, partiye güvenmeyi,

partiyi kazanmayı, parti için mücadeledeki zorluklara göğüs germeyi, sadece işlerin yolunda gittiği zaman değil, en kötü koşullarda bile partiye sahip çıkmayı, partinin yükünü omuzlamayı miras bıraktı.

Süleyman Cihan ardıllarına sadece cunta gibi ağır faşist terör dönemlerinde ihanetin, kaçışların, tasfiyecilik-

lerin yaşandığı dönemde değil, partinin bugünkü durum ve dönemlerde de azim ve kararlılığını yitirmemeyi, partinin sorunlarına her zaman azim, kararlılık ve fedakarlıkla sahip çıkmayı ve omuzlamayı öğretti. Dava adamı olmayı, halkımızın insanlığın kurtuluşu için gerektiğinde hayatımızı adamayı öğretti ve buna layık olmayı gösterdi.

Süleyman Cihan'ı anmak ve ona layık olmak, onun bu yönlerine bağlı kalmaktır.

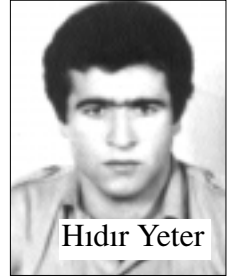
Amutka şehitleri yaşıyor

Faşist ordu güçleri, Hozat'ın Esenevler köyünün Amutka mezarını sarmaya başladığında Ali Karadağ komutasındaki gerilla birimi 12 Eylül karanlığının halkı üzerindeki sindirme politikasına karşı halk mermi-lerini kendi bedenlerin de namluya sürüyordu. 26 Eylül 1983 günü faşist kolluk güçlerle halk ordusu gerillaları arasında çıkan çatışmada Ali Karadağ, Aziz Süer ve Murat Diri teslim ol çağrılarına "Gelin, gelin... Biz şerefimizle ölümü seçtik teslim olmayacağız. Yaşasın önderimiz İBO" haykırışlarıyla yoksul, direnişçi geleneğe sahip Dersim halkının bilincinde yer ettiler.

Hıdır Yeter (Hamit)

1963 yılında Dersim-Hozat doğumlu olan Hıdır Yeter, direniş diyarında büyüdüğü için zaten zulmün canlı tanığı olmuştur. Birçok çatışmayı ustaca yararak yoldaşlarını korumuş ve düşmana kayıp verilmesinde rol oynamıştır. TIK-

KO komutanlarından olan Hıdır Yeter, Erzincan'ın Tercan ilçesine bağlı Yollarüstü Karakolu baskınında yaralı olarak düşmanın eline geçti. Baskın sırasında bir astsubayın ölmesi ve birçok askerin savaş dışı bırakılmasına tahammül edemeyen düşman güçleri Hıdır Yeter'e işkence yaparak katletti. Erzincan bölge sorumlusu olan Hıdır Yeter, ser verdi sır vermedi. 25 Eylül 1986 günü şehit düşen Hıdır Yeter ailesi tarafından alınarak Hozat'ta toprağa verildi.

Hıdır Yeter

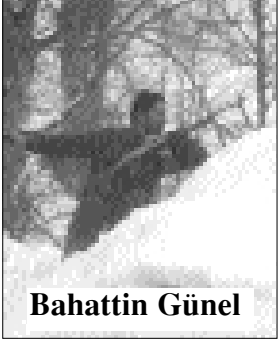
leyman Cihan'dır.

Süleyman Cihan 1970, okul yıllarında siyasal mücadeleye başladı. Öğretmen olduktan sonrada aktif siyasal mücadelesi sürdü. 70'li yılların ortalarında kurulan Tuncelililer Derneği'nin kurucularından biriydi. Dernek, günümüzün derneklerinden farklıydı. Ve Süleyman o dönemdeki faaliyetlerde ön plana çıkan militan eylemlerinde toplanmada aktif rol aldı. Proletarya Partisi'nde yaşanan '76 ayrılığında tavır koyanların başında yer alanlardan biriydi. Bölgesel dönemdeki toplanmada aktif rol aldı. 1978'de yapılan TKP/ML 1. Parti konferansında MK üyeliğine seçildi.

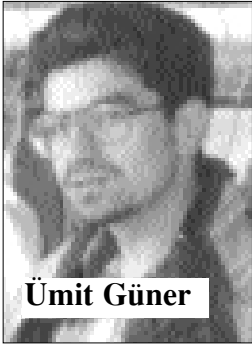
77 ve 80 dönemi arasında uluslararası alanda ortaya çıkan "Üç dünya teorisini"nin akabinde AEP modern revizyonizmine karşı Mao'yu ve Çin Devrimi'ni savunarak revizyonist cephenin saldırılarının boşa çıkartılmasında aktif rol aldı.

O dönem Kongre hazırlıkları için sürdürülen tartışmalarda bu konu gündeme geldi. Uluslararası alanda AEP Revizyonizminin etkisi Proletarya Partisi'ne de yansdı ve kimi yönetici kadrolar bu sağ rüzgarın etkisi altına girdi. Bazı yönetici kadrolar AEP revizyonizminden etkilen-

Dumanlı direnişi kavgada derinleşmenin ifadesidir

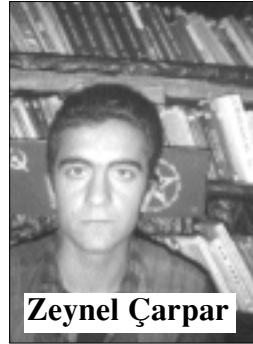
Bahattin Günel

Ümit Güner

Leyla Karataş

Zeynel Çarpar

Dumanlı şehitleri, "zirveleri hedefleyen zorlu yürüyüşlere hazırlan" çağrısına; büyüyen hedeflerimize paralel her geçen gün artan görevlere dört elle sarılarak, Dumanlı direnişinde büyük bir feda ruhuyla ölümsüzleşerek yanıt oldular. Zirveler iktidardır. İktidara yürümek, savaşarak bedel ödemektir. Ve Dumanlı şehitleri halkımızın kurtuluşu için çıktığımız zorlu yürüyüşte büyük bir cüretle yürüdüler. Bu bilincin yön verdiği pratikle savaştılar son nefeslerine kadar partiye bağlılığı, direnişi yoldaşlarına ve ezilen halklara miras olarak bıraktılar.

Bahattin Günel(Eyüp)

Tokat/Almus'a bağlı Dadukta (Çambulak) köyünde doğan Bahattin Günel, şehit düştüğünde TKP/ML'nin ileri sempatizanı Halk Ordusu komutanlarındandı. Düşmana sonsuz kin ve yoldaşlarına, halkına duyduğu derin sevgi; O'nun sessiz, sakin kişiliğinin altındaki önemli iki unsurdu. Savaşın ihtiyaçları ve gelişmesine sunacağı katkıları aktarmada kişiliğinde bir devrim gerçekleştirerek en "zor" olarak gördüğü eksikliklerini aşmış ve askeri pratikte olduğu kadar politik ve örgütsel faaliyette de ileri bir aşama kaydetmiştir. Artık Karadeniz'in çocukları O'nu örnek alıyor ve komutan yardımcılığını üstlendiği bölgede umudun şaha kalkışını kendi diyarında Duranca, Dilekçe selamlıyordu. Yoldaşları Leyla Karataş, Zeynel Çarpar, Ümit Güner'le birlikte Almus'a bağlı Varzıl (Görümlü) köyü yakınlarında girdiği çatışmada yaralı olarak ele geçti. "Biz partizanız bizi teslim alamazsınız" şiarını haykırarak yanıtladı kurşuna dizilişi. Duran'ın Bahattin'in kavgası, bugün Sinanlarla Karadeniz güneşi gibi şavkıyor dorukların semaları kucakladığı yerde.

Zeynel Çalpar (Bakış)

Hepimizin bildiği gibi partiye kapalılık, kendine kapalıdır. İçimize kapanmak bize hiçbir yarar getirmeyeceği gibi, bizi sorunlarla başbaşa bırakarak tamamen çözümsüzlük, içine kapalıdır. Bir taraftan bunları savunurken pratikte hiçbir çaba göstermezsek ne kadar bu yönlü çabamız olduğu açığa çıkacaktır. Kendi açımdan; bazı konularda partiye tamamen açıkken, bazı konular-

da tamamen kapalıyım. Sorunlarımı kendim çözmeye gibi bir eğilimim var. Bu da partiye kapalılık, burjuva zaafımdır..." diyor Zeynel Çalpar. Zaaflarının üstüne acımasızca yüklenmenin, partili kişiliği pratiğinde somutlayan ve önderliğin yön verdiği bir pratikte yürüyerek yanıtladı. Henüz kurşun kalemin kokusunu birlikte soluduğu lise sıralarında adını umuda yazdırdı. Birlikte okuduğu can yoldaşı Dilek Konuk'un gerillaya katılışının ardından O'da lise faaliyetini arıllarına bırakarak dağları mesken eyledi. Almus'a bağlı Gevrek köyünde doğan Zeynel Çalpar, güneşin sofrasına bağdaş kurduğunda TKP/ML'nin orta sempatizanı, Halk Ordusunun bir savaşçısıydı. Köylerdeki propaganda, ajitasyon faaliyetlerindeki çabasıyla dikkat çeken dağların Bakış'ı; azmeden başarabilir şiarını yaşamında somutlayarak halk savaşında çoğalıyor.

Ümit Güner (Ümit)

Sorumlularının mücadeleye sırtını döndüğü bir süreçte bile partiye bağlılığını koruyan, tek başına da kalsa umudunu kaybetmeyen Ümit Güner. Üniversitede okurken Proletarya Partisi'yle tanıştı. Zaman zaman karşılaştığı zorluklar karşısında bocalasa da halka ve partiye olan güveniyle kendini yenilemeyi biliyordu. Güneşin sofrasına uzandığında TKP/ML'nin ileri sempatizanı ve Halk Ordusu'nun bir savaşçısıydı. Gerillaya katıldığında TMLGB üyesiydi. 1998 yazında düzenle olan tüm bağlarını kopararak, "Bütün yetmezliklerime, zaafıma rağmen, kendimi savaşın içine atmalıyım. Düzenin hiçbir olanağı benim için hiçbirşey ifade etmiyor. Beni ve çevremdekileri insanlık-

tan çıkarıyor..." diyerek savaşın ortasına atılmada tereddüt etmedi. "Uyuyanları uyandırmanın yolu canımızsa onu da vereceğiz" sözünü yaşamında somutlayan Ümit Güner, okulda "kantin devrimciliği", küçük-burjuva devrimciliğine karşı tetik durmanın adı olmuştur.

Leyla Karataş (Nilüfer)

Munzur gözelerinde filizlenen sevdalılardandı. Gerillanın ellerinde büyür Dersim'in çocukları. Leyla Karataş'ta daha çocuk yaşta gerillalardan etkilenmiş, bilincine yer etmişti. Henüz çocuk yaşta evlendirilen Leyla Karataş, kendisini her yönüyle sınırlayan feodal evliliğin pençesinden iki çocuğu olmasına rağmen kabulünü kırmış ve Halk Savaşı'nda özgürleşmiştir. Kadın ve anne. Bir insanı çepeçevre saran kırılması oldukça zor olan bir kabuktur içinde yaşadığımız toplumda. Leyla Göçer işte bu iki kabuğu da kırarak kadın ve annelere güçlü bir örnek, gerilla yaşamında savaş koşullarına uyum ve silah elde savaşarak faşizmin kalelerini, burjuva, feodal karargahları kendi şahsında bombalamıştır. "Sadece kendi çocuklarımı düşünme bireyciliğine düşmem, tüm çocukların geleceği için savaşmalıyım. Ve eminim ki çocuklarım büyüdüklerinde anneleriyle gurur duyacaklar" sözlerini silah elde dövüşerek yerine getirdi. Düşmanda dahi saygı uyandıran Leyla'nın cüretkar tavrı kavgada kadının özgürleşmesinin de ifadesiydi. Kavgada derinleşmenin bir ifadesi olarak ölümsüzleşen Leyla Karataş, eksik yönlerinin farkındaydı. Ve her türlü kabuğu birer birer parçalıyordu. Leyla Karataş şehit düştüğünde TKP/ML'nin orta sempatizanıydı.

Ulucanlar'da on'lar

F tipi hücre saldırısının bir adımı olan ulucanlar katliam saldırısı On'ların ve direnenlerin bedenlerinde prova ediliyordu. Eylül'un 26'sıydı. Köpükler insan boyunu aşıyordu. Ulu'Canlar boğulmak isteniyordu. Önce çatırlardan mermilerle deşildi Halil'in Abuzer'in, Önder'inin bedeni. Ardından dinmek bilmeyen yağmur misali yağdı bombalar, gazlar "teslim olun"... Dumanlar gökyüzüne ulaşmış. Duvarlar devrimci dayanışmanın direniş destanına tanıklık ediyor. "Asıl siz teslim olun" diye haykırarak ellerinde kavradıkları bombaların patlamasını engelleyerek düşmana atıyor, Habipler, Mahirler.

Omuz omuza bir direnişte Ümit, Zafer, İsmet, Aziz tenlerindeki son sıcaklık anlarına kadar devrimci onuru yüceltiyor. Devlet bir yandan hücre tipi hapisane yaparken Ulucanlar hapisanesinde tutsakların koğuş sorunu katliamla yanıtlanıyordu. Kamuoyunda bilgisine sunulan idareden koğuş isteme sorunu bilinçli bir şekilde çözülmüyordu. Kendi iradeleriyle az sayıda adli tutuklunun kaldığı koğuşa kendi iradeleriyle geçen tutsaklara devlet uzun

Zulüm durmak bilmiyor başkaldırmadıkça!

Sınırlar aşarak dünya halklarına mal olan ÖO ve SAG sürecinin yaşandığı 1996 yılında direnişle kapatılan tabutlukların üzerinden bir ay geçmesine rağmen devlet kanlı yüzünü bir kez daha Diyarbakır zindanında gösterdi. Yüce iradelere, tarihsel süreçlere tanıklık eden Diyarbakır zindan duvarları İbrahimce, Mazlumca, Kemalce direnişe tanıklık etmenin gururuyla, 10 PKK'li tutuşağın kanına boyanır. 24 Eylül günü görüşten koğuşlara dönen tutsaklar, maltadaki şebeke kapıları kapatılarak dar bir alana sıkıştırıldı. Çivili kalaslar, demir çubuklarla saldırdı. Ellerinde kendini savunacak hiçbir şeyi olmayan tutsakların özellikle kafalarına vurularak 10 tutsak vahşice katledildi. **Cemal Çam**, Mehmet Aslan, **Rıdvan Bulut**, Hakkı Tekin, **Edip İpekeçi**, Ahmet Çelik, **M. Sabrı Gümüş**, Nimet Çakmak, **Kadir Demir**, Erkan Perişan'ın şehit düştüğü katliamda, yaralı tutsaklara

"Kamu malına zarar veremektен" dava açılır. Katliamcılara açılan davalar ise göstermelik olmaktan öteye gidemedi.

Buca katliamı

4 devrimci tutsağın görüş kabini demirlerini keserek faşizmin zindanlarını parçalamasının ardından Buca'da intikam günleri başlamıştı. Mahkeme gidiş gelişlerinde arama dayatılarak tutsaklar yaralanacak derecede dövülüyordu. 21 Eylül 1995'e gelindiğinde PKK dışında tüm koğuşlarda 10 gündür sayım verilmiyordu. İdare dışarıdan, aile ve Avukat görüşlerine imkan vermiyordu. Adepta bir orduyla maltada görülen Özel TİM ve jandarmaya karşı tüm koğuşlarda barikat örülmeye başlandı. Direniş geleneği sürdü. 6. Koğuşun duvarları delinerek bombalarla saatler sonra giren devlet, **Turan Kılıç**, Uğur Sarıaslan, **Yusuf Bağ'ı** katletti. Ancak teslim alma politikası Buca'da tutmadı.

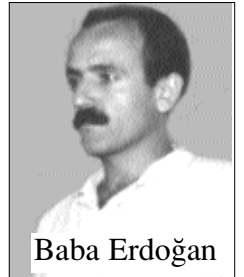
Osman Yaşar Yoldaşcan

Çatışarak direnmenin temsilcilerindendir Osman Yaşar Yoldaşcan. TİKB önderlerinden olan Yoldaşcan, 1968'den itibaren devrimci faaliyetine başladı. TİKB'nin kuruluşunda önemli görevler üstlendi. O, Yaşar Yoldaşcan, 29 Eylül 1980'de faşist devlet tarafından Bağcılar'da kaldığı evde saatlerce gösterdiği direnişi sonucunda katledildi.

Baba Erdoğan

Baba Erdoğan'ın 1980 yılında Halk Ordusuna katılmasıyla siyasi yaşamı başladı. TKP/ML içerisinde 1987 yılında ortaya çıkan DABK'tan yana tavrı alan Baba Erdoğan, DABK içerisinde SB üyeliği ve Genel Sekreter yardımcılığı gibi görevlere getirildi.

Devrimci bir önder olarak gerilla mücadelesinde yerini alan Baba Erdoğan, Kandıra baskını gibi birçok eyleme katıldı. 1990'da Bayrampaşa hapisanesinden firar etti. 15-16 Eylül 1990 yılında Tokat Almus'ta bir karakol baskınında şehit düştü. Anısı mücadelemizde yaşıyor

Baba Erdoğan

süredir en ince ayrıntısına kadar planladığı katliam saldırısını 26 Eylül 1999 gecesi saat 04:00'te bomba yağdırarak, itfaiye araçlarıyla köpük sıkarak ve sonunda hamam işkencesine tabi tutarak katletti, teslim almak istedi. Teslim alma hevesi kursağında kalan katiller sürüsü bu istemlerini Burdur, Bergama ve son olarak 19 Aralıkta gerçekleştirmeye çalıştı. Ama nafiye... Direniş devrimci ve komünistlerin bedenlerinde 4 mevsimdir taşıyor. Direnişin gözleri her mevsimde başka renkte açıyor şimdi.

Kudüs'ten bir görüntü

minin nefes borularının tıkanması anlamına geliyordu. Böylelikle İsrail, halkın su içme ihtiyacını dahi engelleyerek, Ürdün Nehri'nin yüzde 95'ini kendisi kullanılabiliyor. Filistinliler'i ise bir yudumluk suya mahkum ediyordu. Tüm ticaret noktaları İsrail'in denetimine geçiyordu.

Toprakları işgal edilen, açlığa mahkum edilen, katledilen Filistin halkının gerçek anlamda direnme hakkını kullanması durumu, elbette ki 2000 yılında gerçekleştirilen Camp David toplantısında hiçbir hükmünün olmayacağını açıkça işaret ediyordu. Kime rağmen direnme? Arafat'a; O'nun uzlaşmacı, teslimiyetçi çizgisine rağmen kendisini intifadada sentezleyen direnme.

**BARAK-ŞARON YA DA
ŞİMON PEREZ:
HEPSİ DE ELİ KANLI
KATİLLERDİR**

İsrail'de İşçi Partisi ya da ırkçı-siyonist Likud Partisi'nin iş başında olması Filistin sorununa yaklaşımda esasta hiçbir

Baş tarafı sayfa 32'de

İsrail işgal altındaki toprakların bir bölümünden çekilecek ve Filistin devleti birbirinden kopuk iki bölgede, Ürdün Nehri'nin batı yakasında ve Gazze bölgesinde oluşacaktı. Anımsatmakta fayda var ki; **İsrail hala Ürdün Nehri'nin batı yakasının yüzde 60'ını ve Gazze'nin yüzde 40'ını işgal altında tutmaktadır.** Ki Ürdün'ün batı yakasının su kaynaklarının yüzde 95.5'inin halen İsrail'in denetiminde olduğunu düşünürsek Filistin'e vaat edilen devletin çapı daha iyi anlaşılabilir.

Oslo Anlaşması'yla İsrail'in çekilmiş olduğu topraklardaki Filistin halkı, Tunus'dan getirilen Filistin'li kuvvetlerce kontrol edilecekti. İsrail ve ABD'nin buradaki amacı; Filistin'in kontrol dışı güçlerini Filistin polisince hizaya çekilmesini sağlamaktı. Ki bu plan uzun bir dönem tuttu.

İşbirlikçi FKÖ'ne bağlı bu polis kuvvetleri süreç içinde kendi halkına karşı işkence ve terör uygulamıştır. İsrail ve Amerika'ya karşı direnen bir çok Hamas ve Hizbullah militanı işkenceden geçirilmiş ve Filistin hapishanelerine atılmıştı. **Bir zamanlar İsrail'in yaptığı, Oslo sürecinden sonra işbirlikçi Arafat yönetimi yapmaya başlamıştı.**

Oslo süreci Filistin'i kasabalara ayırmanın resmi belgesi niteliğindedir. **Filistin'in ulusal haklara ilişkin sorunu BM 242 kararı gereğince Filistinliler'e neredeyse hiç bir hak tanınmadı.** Kalıcı yerleşim yerleri Yahudilere açılmaya devam edecekti. Ki İsrail, "İlkeler Deklarasyonu"nu dahi çiğneyerek Yahudi yerleşim yerlerini Filistin'in iç taraflarına kaydırды.

Keza Filistinliler'in herhangi bir İsrail saldırısı karşısında meşru savunma hakları bile, Arafat'ın "İlkeler Deklaras-

yonu"na atılmış olduğu imzayla ellerinden alınıyordu. Arafat, bu teslimiyet deklarasyonuna atılmış olduğu imzayla, İsrail siyonizminin saldırılarına karşı direnme hakkının olmadığını tüm dünyaya ilan etti. Herhangi bir saldırı durumu ise, terörizm olarak nitelendirilecekti. **"İlkeler Deklarasyonu" aynı zamanda Lübnan halkının da direnme hakkının elinden alınmasının belgesiydi.** Dolayısıyla İsrail, tıpkı geçmişte olduğu gibi istediği zaman Lübnan topraklarını da uçaklarla, tanklarla, toplarla bombalayıp yüzlerce sivil bir gecede katledebilir; ama Lübnan'ın buna karşılık meşru müdafaa hakkı bile söz konusu olamaz. Ha keza İsrail, Filistinliler'i suikastlerin ya da toplu katliamlarla katledebilir; ama Filistinliler'in direnme hakkı İsrail ve ABD'nin ipoteğine takılıdır. Eğer direnme hakkı olursa FKÖ ve Arafat Filistinliler'in meşru temsilcisi olarak tanınmayacak ve terörist örgüt ilan edilecek.

İşte Arafat'ın Filistin'i ABD hamiliğinde satma anlaşması bu esaslar üzerine kuruludur. Ki tüm dünya, İsrail gestaposu (Sabra ve Şatilla katliamının bir numaralı sorumlusu) Şaron'un 29 Eylül'de Harem -ü Şerif'e yapmış olduğu gözdağı mesajından bir gün sonrası cami çıkışı camiye kuşatma altında tutan İsrail polisine taş atan Filistinliler'in nasıl kurşunlandığına tanık oldu. Bu tarih, yeni intifadanın tarihiydi. Bu tarih Filistinliler'in direnme hakkının bir taşla olsa da hi, karşılığının kurşun, bombalar olacağına göstergesiydi. Bu tarih, "İlkeler Deklarasyonu" belgesinin Filistin halkınca (gerçek direnme hakkını kullanarak) yırtılıp çöpe atılmasının tarihiydi.

Ariel Şaron'un Harem -ü Şerif'teki provokasyonu bir tesadüf değildi. Tüm gelişmeler Başbakan Barak'ın planları doğrultusunda geliyordu. Şaron fazla-

sıyla medyatik ve Filistin halkının hiç bir zaman unutamayacağı bir düşman olduğu için tüm tepkileri üzerine çekebilecek, iyi seçilmiş aktördü.

İsrail planı, Filistin topraklarını parça parça kontrol altına alma biçiminde işliyordu. 2 Ekim tarihinde İsrail pilotlarının kullandığı ABD helikopterleri Gazze'deki Netzarım'a bomba ve kurşunlarıyla saldırarak 10 Filistinli'yi katlettiler, 35'ini de yaraladılar. Öldürülen 10 Filistinli'den biri henüz 12 yaşında çocuktu. Netzarım İsrail planlarının en önemli ayaklarından biriydi. Bu plan gereğince İsrail, Gazze şeridini ikiye bölecek ve Gazze'nin güneyinde yer alan küçük bir yerleşim birimine büyük bir karakol kuracaktı. Ki bu karakolun kurulması için Gazze şeridini ikiye bölecek büyük bir yol gerekliydi. Bu biçimiyle nüfusunu günün olduğu Gazze kenti şeridini Güney kesitinden ve Mısır'dan ayrılmış olur. Dolayısıyla bu plan, Gazze'nin İsrail tarafından kontrol altına alınmasını da beraberinde getiriyordu. İşte, Netzarım'da İsrail helikopterlerinin 10 Filistinli'nin ölümüne neden olan katliamı bu planın yaşama geçirilmesi için gerçekleştirilmişti. Bu ve benzeri planlar daha da yaygınlaşarak uygulanmaya devam edildi. Katliamlar sürdü. Filistin topraklarının Yahudi yerleşimine açılması hızından hiçbirşey kaybetmeden devam etti. İsrail ablukası katı bir şekilde devam etti. Böylelikle Filistinliler hem katlediliyor, hem toprakları elden gidiyor ve hem de açlığa mahkum ediliyordu. **Abluka Filistin halkı için daha fazla açlık demektir. Açlık ise Filistin halkının intifadasının daha da büyümesi anlamına geliyordu.** Abluka, ABD'nin "barış" projesi, birbirinden tecrit onlarca, yüzlerce tecrit Filistin mahalleleri ve kentleri abluka altına alınarak, Filistin yöneti-

minin nefes borularının tıkanması anlamına geliyordu. Böylelikle İsrail, halkın su içme ihtiyacını dahi engelleyerek, Ürdün Nehri'nin yüzde 95'ini kendisi kullanılabiliyor. Filistinliler'i ise bir yudumluk suya mahkum ediyordu. Tüm ticaret noktaları İsrail'in denetimine geçiyordu. Toprakları işgal edilen, açlığa mahkum edilen, katledilen Filistin halkının gerçek anlamda direnme hakkını kullanması durumu, elbette ki 2000 yılında gerçekleştirilen Camp David toplantısında hiçbir hükmünün olmayacağını açıkça işaret ediyordu. Kime rağmen direnme? Arafat'a; O'nun uzlaşmacı, teslimiyetçi çizgisine rağmen kendisini intifadada sentezleyen direnme. farklılık göstermiyor. İsrail'de hükümet kuran her parti siyonist-faşist politikaları uyguluyor. Arada oluşan nüanslardır yalnızca. Eski Başbakan Barak'ın onlarca, yüzlerce Filistinli çocuğu, genci, kadını nasıl katlettiği henüz taze bir anı olarak hafızalardadır. Bugün "barış" güvercinliğine soyunan Şimon Perez'in Lübnan'daki katliamları ve yüzlerce insanı sürgün etmesi; Cana'daki BM kampını bombalatarak yüzlerce mültecinin katledilmesindeki sorumluluğu henüz unutulmamıştır. Keza, faşist Şaron'un Sabra ve Şatilla katliamlarıyla 2000 mültecinin katledilmesinde baş sorumlu olması unutulmamıştır. Tüm bu katliamlar ABD tarafından onaylanmıştır. Ki zaten ABD için önemli olan İsrail'in yapmış olduğu katliamların uluslararası kamuoyunda fazla tepki göstermeyecek düzeyde olması. Bu açıdan da, toplu katliamların tersine hergün üç-beş Filistinli'nin katledilmesi uluslararası kamuoyunda fazla göze batmıyordu. Dolayısıyla İsrail'in yeni taktiği, hergün üç-beş Filistinli'yi katlederek katliamları kabul edilebilir bir düzeyde tutmaktır. Bu taktik, Filistin intifadasını sindirme ve uluslararası kamuoyunun tepkisini nötralize etme taktiğidir.

Fakat intifadanın şiddetlenmesi durumunda ise, İsrail ve ABD yüzlerce, binlerce ve hatta onbinlerce Filistinli'yi birkaç gecede katletme yolunu tutmaktan kaçınmayacaktır. İsrail, Nablus'ta iki çocuk, birisi Hamas'ın önde gelen isimlerinden Şeyh Cemal Mansur olmak üzere toplam 8 Filistinli'yi katletti. İsrail'in eli kanlı Başbakanı Ariel Şaron bu katliamı "İsrail'in en büyük başarılarından birisi" olarak dünya kamuoyuna duyurdu. Filistin halkı ise ilk tepkisini yüzbin kişinin katıldığı büyük bir cenaze töreniyle göstermişti. Ardından intifadanın

zirvesi olan intihar saldırılarıyla İsrail siyonizmine yanıt verildi. Fakat Şaron, yeni intifadayla birlikte ezici bir çoğunluğu sivil olan 700 Filistinli'yi katletmelerini hiçbir şey olmamış gibi bir kenara bırakarak Filistin halkını terörist ilan edebiliyor. Aslında gerçek teröristin kim olduğu açık; ama Arafat, ektiği pireyi ejderha olarak biçiyor.

BÖLGESEL İTTİFAKLAR VE YENİ SAVAŞ SENARYOLARI ÜZERİNE

1999'da ABD'nin Ortadoğu'ya (Özellikle de İran ve Irak'a) ilişkin dönem planı "çifte kuşatma" biçimindeydi. Ki "Çekiç Güç", Kuveyt ve Suudi Arabistan'daki ABD, İngiltere üsleri bu planı yaşama geçirecek olan askeri tehdit ve hatta saldırı unsurlarıydı. Keza "çifte kuşatma"nın tam anlamıyla yaşam bulabilmesi için Oslo sürecinin başarıyla atbaşı gitmesi gerekiyordu. Bu anlamda: İsrail ve Arafat arasında kabul edilebilir bir "barış" ortamının sağlanması şarttı. Filistin halkı açısından en ciddi dezavantaj, Filistin'de ulusal-dinsel ve mezhepsel çelişkilerin çok güçlü olmasıdır. Bunda emperyalistlerin bölgedeki rekabeti önemli bir rol oynamaktadır. Bu da ulusal, dinsel ve mezhepsel çelişkilerin sık sık kaşınmasını ve gündemleşmesini beraberinde getiriyor.

Bu çelişkilerin emperyalistler tarafından sık sık kaşınması ve gündemleştirilmesi, bölgede gerilim politikalarını ve bu gerilim politikaları üzerinden bölgeye müdahale edilmesinin (bu müdahale çoğu zaman diplomatik biçimde yürüse de, bu dönemde çatışmalar ve diplomasi iç içe geçmiş durumda. Fakat, yoğunlaşan çatışmalar her geçen gün emperyalist koridorlarda yürütülen diplomasi'nin gücünü de zayıflatıyor.) zeminini yaratıyor. Özellikle de ABD'nin bu gerilim politikasında başı çektiğini söyleyebiliriz. Dolayısıyla, Ortadoğu'daki tüm politikalar hassas dengeler üzerine oluşturulmuştur. İsrail'in Ürdün ve özellikle de Türkiye ile geliştirmiş olduğu ilişkiler ABD'nin Ortadoğu ve hatta Kafkaslar'a dek uzanan politikalarının bir parçasıdır. Bu çerçevede Türkiye-İsrail ittifakını yakın plana alarak analiz etmekte fayda var.

Türkiye-İsrail ilişkilerinin başlangıç tarihi 1991-93'lere denk gelmektedir. Bu dönem aynı zamanda Kürt Ulusal Hareketi'nin yükselişte olduğu bir dönem olmasıyla da karakteristiktir. Daha sonraki süreçlerde Türkiye ile İsrail arasında as-

keri, istihbarat, teknoloji vb. anlaşmalar yapılarak ilişkiler stratejik bir düzeye yükseltilmiştir. 1997'de Türkiye-İsrail-ABD ortak olarak "Güvenilir Denizkızı Tatbikatı"nı yaptılar. 1998 ve daha sonraki yıllarda da bu vb. tatbikatlar düzenli olarak yapıldı. "Güvenilir Denizkızı" tatbikatlarıyla başlayan ortak askeri tatbikatları daha sonra (2001 yılında) Konya'da ABD, İsrail ve Türkiye'nin ortak hava tatbikatı izledi. İsrail ve ABD uçaklarının günlerce Konya semalarında manevralar yapması ve hatta "düşük yoğunluklu uranyum silahları"nın kullanıldığının kamuoyuna yansımaları, bu ittifakın niteliğinin savunma amaçlı değil, ordudan ve diğer yetkililerden gelen, açıklamalarda da ifade edildiği gibi "saldırın"ydı. Keza, İsrail eski Başbakanı Netanyahu'nun Savunma Bakanı İzak Mamdeçay "iki devlet ellerini birleştirdiğinde, güçlü bir yumruk oluşuyor. Bu ilişki stratejiktir" demeci 1997'de Mesut Yılmaz'ın "Türk-İsrail işbirliğinin bölgedeki güç dengesi açısından şart olduğunu" açıklayan bu beyanıyla tam olarak örtüşüyordu.

Zira bu açıklamaların türkçesini,

sınırlı olduğu kanısına varmak tam anlamıyla bir yanılsama olur. Konya'da yapılan tatbikat ve açıklamalar, ittifakın yalnızca, İsrail'in, Türkiye hava sahasını ve üslerini kullanmasını kapsamadığı, aynı zamanda "ortak düşmanlar"a karşı birlikte savaşmayı, saldırıyı ihtiva ettiğinin altını çizmemiz gerekiyor. Bu ittifakın detaylarının daha da pekiştirilmesi açısından İsrail Savunma Bakanı Benjamin Ben-Elizer ve Genelkurmay Başkanı Mafaz, Türk yetkilileriyle görüşmelerde bulunmuşlardı. Ardından Şaron'un Türkiye çıkarması gerçekleşti. Basının bir kısmı "eli kanlı katil Türkiye'de" açıklamalarıyla diğerinin (Ecevit'in) elinin sanki süttün çıkmış olduğu yönlü kamuoyunu dolaylı olarak manüple ediyordu.

Şaron ve Ecevit kapalı kapılar ardında yapmış oldukları görüşmeden sonra medyatik bir biçimde basın önüne çıktılar. Karşılıklı "atıştırlar"(!) Şaron, Arafat terörü bitirsin, biz barış görüşmelerine hazırız. Aksi halde biz kendimizi savunmaya devam edeceğiz, açıklamasını yaparken Ecevit onun sözünü kesiyor, biz sizinle yalnızca yöntem sorununda

kaç gün sonra Türkiye, Filistin Büyükelçisi ve diğer Arap devletlerinin büyükelçilerine açıklama yaptıktan sonra Ecevit, yine basının önünde "gördünüz mü, Filistinli yetkililer ve Arap yetkililer; Şaron'a karşı yaptığım açıklamaları beğenmişler..." diyor. Ecevit'in bu açıklamasını "Şaron'la basın önünde yaptığımız danışıklı dövüşle Arapların gözlerine bir sis perdesi çektik" biçiminde çevirirsek yerli yerine oturacaktır. Çünkü, aralarındaki fark, yalnızca bir "yöntem" farkıdır. Katliamlar, Arafat'la görüşmeler sürdürülerek mi yapılsın, yoksa hiç "barış görüşmeleri olmadan mı- Şaron ülkesine döndükten sonra siviller öldürülmeye devam edildi. Filistin halkının buna yanıtı intihar saldırısı oldu. Ve tiyatro bitti.

Ortadoğu krizlerinin nedeninde enerji kaynakları ve koridorları yatmaktadır. Mesela bugün, yalnızca Irak'ın petrol rezervlerinin 270 milyar varildir. Irak bu kapasiteyle, Suudi Arabistan'ın önüne geçerek, dünyanın en büyük ham petrol üreticisi haline geldi. ABD'nin kontrolü dışında olan Irak'ın dize getirilmesi ve bu enerji kaynağına sahip olması, ABD açısından önünde duran önemli bir "görev" dir. Öyle ki Irak pazarının Fransa, Çin, Rusya gibi emperyalist ülkelerin kontrolüne geçmesi ABD açısından ciddi bir sorun. Diğer yandan İran'ın Japonya, Rusya ve Fransa, Almanya gibi devletlerle geliştirmiş olduğu ilişkiler ve bu ilişkilerin sonucu olarak Hazar Denizi'nde Azerbaycan'la girmiş olduğu it dalaşı ABD ve Türkiye'yi Kafkaslar'da tasfiye etmenin (Rusya ve Çin'le birlikte) bir parçası. Ki petrol şirketlerinin her an çatışma koşullarının olacağı bir yerde kalması güç bir durumdur. Bu minvalde, BP şirketi Hazar'daki yatırımlarını şimdilik durdurdu. Ardından Türkiye, Azerbaycan'ın yanında olduğunu (ABD de aynı açıklamayı yaptı) açıkladı ve Türk uçakları Azerbaycan'da "gösteri uçuşları" yaptı. Bu İran'a yönelik bir gözdağıydı

Bu, İran-İrak-Suriye üçgeninde gelişen ittifakın önünü kesme girişimiydi. ABD böylelikle, özellikle de Rusya ve

İntifada sürüyor

1998 Şubat'ında Türkiye'nin Washington Büyükelçisi, "Irak'ın İsrail'e füzelerle saldırması durumunda Türkiye'nin İsrail'e misilleme için Türk hava sahasını kullanılabileceğini" açıklamasıyla gayet yalın bir biçimde tercüme ediyordu.

Fakat, bu stratejik ittifakın yalnızca ortak tatbikatlar, askeri vb. anlaşmalarla

farklılaşıyoruz. Barış görüşmelerine başlayalım, ama yine kendinizi savunursunuz. (Biz bu cümleyi, yine Filistinliler'i katledersiniz, diye okuyalım) Daha sonra Şaron, Ecevit'in sözünü kesiyor, ardından tekrar bu böyle sürüp gidiyor. Tam bir tiyatro. Fakat bu tiyatro, halkların kaderi üzerinde oynanıyor. Ardından bir

Çin ekseninde gelişen bu tür bölgesel kutuplaşmaların önünü daha doğmadan ve gelişmeden kesmek istiyor. İran, Kafkaslar'ı Ortadoğu'ya bağlayan bir fay hattıdır aynı zamanda. İran-İrak ve Suriye üzerinde etkinliğini artıran Rusya ve Çin bu etkinliklerini Ortadoğu'nun derinliklerine değin genişletmek istiyor. Bu da, ABD etkinliğinin zayıflatılmasından geçer. Tam da burada duruyoruz. Dikkat! Türkiye ile İsrail arasındaki ittifakın yalnızca Ortadoğu'yla sınırlı olmadığını vurguluyoruz. Bu ittifak Kafkaslar'a kadar (ki İsrail uçakları Türkiye hava sahasını kullanarak sık sık İran sınırında uçuşlar yapmış, istihbarat toplamıştır.) uzanıyor. Türkiye-İsrail stratejik ittifakına Azerbaycan ve Gürcistan da girmek istiyor. Ve yine burada duruyoruz. Bakü, Ceyhan enerji koridoru, anımsanacağı gibi, Bakü, Gürcistan güzergahından geçerek Türkiye'ye ulaşıyordu. Türkiye-İsrail ittifakının Gürcistan ve Azerbaycan'a doğru genişleme durumu tesadüfi değildir.

ABD ise ileri karakollarını (Türkiye-İsrail'i) kullanarak, Ortadoğu ve Ortadoğu üzerinden Kafkaslar'ı kuşatmak istiyor. Ortadoğu sorunu yalnızca İsrail-Filistin sorunu değil, esas olarak enerji kaynaklarının ve koridorlarının ele geçilmesi sorunudur. İsrail-Türkiye ittifakı bu çerçevede Irak, İran ve Suriye'ye açık mesajdır. ABD'nin kontrollü geliştirmiş olduğu İsrail-Filistin çatışmasının kabul edilebilir olanın dışına çıkması her geçen gün güçlenmektedir. İsrail en son 27 Ağustos'ta Filistin Halk Kurtuluş Cephesi(FHKC) lideri **Ebu Ali Mustafa**'yı katletti. Tüm bu çatışmalar; İsrail-Türkiye ittifakı ve bu ittifakın Orta Asya'ya doğru kayması durumu, Türkiye ve İsrail arasındaki askeri tatbikatlar, Arap devletlerini de kendi aralarında ittifak geliştirmeye itiyor. Suriye ile Irak arasındaki ilişki beklenmedik biçimde ilerledi. 1997'de ticaret anlaşmalarıyla

ilişkilerini geliştiren bu iki devlet, bugün sınırlarında ortak askeri tatbikatlara kadar ittifaklarını geliştirdiler. Keza Türkiye-İsrail ittifakından ta başından beri ciddi bir biçimde rahatsız olan İran, son Azerbaycan-Türkiye kriziyle birlikte Suriye-İrak ittifakına göz kırıyor. Ki bu çerçevede özellikle de Suriye ve İran arasında görüşmeler sürüyor. Irak-Suriye ittifakı ABD'yi de kaygılandırmış durumda. ABD Savunma Bakanı Yardımcısı Peter Rodman, "on yıllar öncesine uzanan bir rakiplik var, ama mevcut ortamda hayatı, ABD ve İsrail; zorlaştırmak gibi ortak bir hedefe sahip görünüyor. Sanırım Ortadoğu'da ciddi bir çatışma tehlikesi doğuyor" diyordu. (Evrensel 25 Ağustos 2001) Bu bir Amerikan tehdidi mi, yoksa ileriye dönük savaş senaryoları mı? Bölgede çelişkilerin her zamankinden daha şiddetli olması vesilesiyle her zaman için bölgesel bir savaşın çıkma durumu söz konusu. Bugün bu olasılık her zamankinden daha çok güçlü; ama ABD, tüm Arap devletlerini karşısına alacak bir savaş durumu yaratmak istemiyor. ABD'nin esas hedefi Filistin ve Lübnan'da güç etkinlikleri olan radikal islamdır. Bugün Filistin sorununun ABD'nin istemleri doğrultusunda çözülmesinin önündeki en ciddi engel, radikal islamın etkinliğidir. Dolayısıyla ABD, işte bu etkinliği zayıflatmak istiyor. Bunu yaparken tüm Arapları karşısına alacak bir politika izlemek, Filistin sorununun kendi istemleri doğrultusunda çözümünü bir hayli güçleştirir. Demek oluyor ki, ABD "çözümü" Arap devletlerinin desteği sağlanmadan başarılı olamaz. Bu anlamda Ortadoğu'da en önemli unsur Mısır'dır. Mısır'ın olası bir sınırlı savaşın dışında tutulması Suriye ve Irak'ı geri tetikleyecek bir faktördür.

ABD yetkililerinin bölgede savaş durumu var, tespitine karşılık, daha önce de Rus yetkililer, Ortadoğu'da bölgesel bir çatışmanın başlayacağı üzerine açık-

lamalar yapmışlardı. Bugün için bölgesel bir savaşın çıkma olasılığından söz etmesek bile, Ortadoğu'daki çelişkilerin daha da keskinleşmesi durumu ileriye dönük olarak bölgesel bir savaş olasılığını doğurabilir. Ki İsrail'in çok ciddi bir biçimde silahlanmaya devam etmesi sınırlı ya da geniş çaplı bir savaşa hazırlandığını gösteriyor. Diğer yandan İsrail ve Türkiye'nin silahlanmalarını hızla sürdürmesi, birlikte yapmış oldukları ortak tatbikatlar, İsrail uçaklarının Türkiye-İran sınırında keşif uçuşları yapması vb. gelişmeler Arap kamuoyunu ciddi bir biçimde rahatsız ediyor. İsrail'in özellikle de kendi hava sahasının darılması vesilesiyle Türkiye havasında uçaklarıyla uçuşlar yapması Arap devletlerinin kaygılarını artırıyor. Arap şeyhleri açısından Filistin sorunu çok önemli değildir. Hatta bu sorun petrol şeyhlerinin rahatlarını da bozmamaktadır. Fakat bu aşamadan sonra Filistin sorunu çoktan onları aşmıştır. Arap halkı Filistin sorununa çok duyarlıdır. Arap petrol şeyhlerini tedirgin eden de halkın yoğunlaşan ve artan tepkisidir. İşte, Ortadoğu'da çıkma olasılığı olan sınırlı bir savaşın genişleyerek Ortadoğu'ya yayılmasından (şimdi olmasa bile ileriye dönük) söz edeceksek, Arap halkının İsrail siyonizmi ve ABD emperyalizmine karşı tepkisinin, şeyhlerinin uzlaşmacı, teslimiyetçi politikalarını kırmasını göz önünde bulundurmamızdan dolayıdır. Aksi halde Arap şeyhleri zenginliklerini sürgit devam ettiren mevcut dengelerin bozulmasını istemezler. Bu açıdan özellikle Mısır, her ne kadar ABD'nin yeni /yarı-sömürgesi olsa da Filistin-İsrail savaşının Mısır halkını harekete geçireceğini biliyor. Şimdiden "tedbir" olarak da Mısır, ordusunun bir kısmını İsrail sınırına kaydırmış durumda.

Evet, Ortadoğu'da (özellikle İsrail, Suriye, Irak, İran ve Mısır) keskinleşen çelişkilere paralel olarak da, silahlanma-

lar, askeri tatbikatlar, hazırlıklar yapmış durumda. ABD-Balkanların tüm dengelerini altüst ettikten ve yeni dengeler oluşturduktan sonra şimdi de Ortadoğu (Filistin, Suriye, Irak, İran) ve Kafkasya'nın dengelerini değiştirme ve yeni dengeler oluşturma planları işletiyor. (İlk defa bir ABD uçağının Türkiye hava sahasından Suriye hava sahasını ihlal etmesi, sonra da yanlışlıkla olmuş demesi düşündürücüdür.)

ABD'nin mevcut dengeleri değiştirme planını yürürlüğe koymuş olmasındaki en önemli neden (Orta Asya, Ortadoğu ve Kafkaslar'daki) emperyalistler arası rekabetin (Almanya, Fransa, Rusya ve Çin) ABD aleyhine doğru yön değiştirme durumunun güçlenmesidir.

Ortadoğu adeta bir dinamit kuyusunu andırıyor. Kısa vadede sınırlı bir İsrail-Filistin çatışması, orta vadede ise bölgesel bir savaş olasılığını, her zaman için göz önünde bulundurmalıyız. Bu dinamit yığınının ilk ateşleneceği yer Filistin olacaksa da, patlayan dinamitler yalnızca Filistin'le sınırlı kalmayacaktır. Böyle bir durumda ise Türkiye, en düşük ihtimalle İsrail'in cephe gerisi olacaktır.

Bizler Filistin halkının haklı mücadelesinin yanındayız. Bizler Arap devletlerinin değil, halkların geliştireceği anti-emperyalist ve anti-siyonist mücadelesinin yanındayız.

İçinden geçtiğimiz bu dönemde bazı savaş senaryolarını/olasılıklarını her zamankinden daha fazla dikkate almak zorundayız. Elbetteki, gelişmeler bizim dışımızda geliştiği için, olasılıkların olası olmaktan çıkıp politik bir gerçekliğe dönüşmesi durumu da, yine bizim dışımızda gerçekleşecektir. Biz yalnızca mevcut olasılıklar arasında ön plana çıkanlar üzerinde somut gerçekliğe yakın analizler yapabiliriz. Bu anlamda, Ortadoğu'daki gelişmeleri çok yakından takip etmeye devam edeceğiz.

Mc Donalds'tan katliamlara maddi destek

Geçtiğimiz hafta yapılan BM Irkçılıkla Mücadele Konferansı'na ilk zamanlarda sadece alt düzeyde katılan ABD ve İsrail daha sonra konferanstan tamamen çekildiler. Güney Afrika'nın Durban şehrinde yapılan konferansta konferansın İsrail'e karşı olan tutumunu protesto eden ABD, bu kararı ile hergün onlara Filistin'in kanını akıtan İsrail siyonizmine tam destek verdiğini açıkça ortaya koydu. Hazırlanan taslak metninde "Filistinli'lere ve işgal altındaki topraklardaki diğer halklara karşı yürütülen ırk ayrımcı politikalar olarak geçen ibare ABD'yi oldukça rahatsız etti. Öyle ki konferansa katılmayarak kınayan ABD Dışişleri Bakanı **Calin Powel** bir açıklama yaparak taslak metnini "nefret metni" olarak nitelendirdi. İsrail Dışişleri Bakanı **Şimon Perez** ise konferansı "hava civa" olarak değerlendirdi. ABD bu tutumu ile köle ticareti ve sömürgecilikle ilgili tazminat taleplerinden de kurtulmuş oldu. ABD'nin İsrail'e bir desteği de Mc Donalds aracılığı ile oldu. Mc Donalds Filistin halkına uzun yıllardır kan kusturan İsrail siyonizmine maddi destek sağlayarak katliamlara ortak oluyor. ABD'deki Mc Donalds restoranları Filistin halkına açıktan tavır alarak cumartesi günleri elde ettikleri geliri İsrail siyonizmine aktaracaklarını açıkladılar. Ve bu yardımın nedeni de "Filistinli'lerin uyguladığı şiddet ve terörizme karşı İsrail'e yardım" olarak duyuruldu. Mc

Donalds bugün 120 ülkede 28 binden fazla restoranta sahip ve bunlardan 15 bini ABD'de bulunuyor. Bağış gününün Yahudilerin kutsal günü olan Cumartesi olarak belirlenmesi de oldukça dikkatli bir seçim yaptıklarının en büyük göstergesi durumunda. Bunun üzerine Filistin Türkiye Büyükelçiliği de bir açıklama yaparak herkesi Filistin halkına destek olmaya çağırdı.

Ölüm Orucu gazilerinin dilinden Muharrem Horoz

“Koru birşeylerin ardından akmaları önünden gitmeleri güzel günlerin ...”

Ganime Bozlu

Ganime Bozlu: Türkiye’de önceki Ölüm Orucu direnişlerinden farklı bir tarihsel dönemeç ve buna paralel devletin farklı onlarca saldırısını içeren bir süreçten geçiyoruz. Mevsimlere sarkan bir direniş; etkisizleştirilmeye, silikleştirilmeye, halkın belleğinde iz bırakmayan bir direniş evrilmeye çalışılıyor. Böylesi bir dönemde bütün kararlılıklarıyla, umut ışığı olarak parıldayarak sonsuzlaşan canlarımızı anlatmak, onların ihanetten-teslimiyetten uzak görkemli direnişlerinin gölgenmesine izin vermemek omuzlarımızda bir görev olarak duruyor.

236 gün süren açlığını, direnişimizde bayraklaşarak somutlayan **Muharrem** yoldaşın sesini **Meral, Diren** ve **Kartal Araştırma Hastanesi**’nde alıyorduk. Tahliye saldırısının ardından Bakırköy’e yatırıldığıımızda, diğer direnişçilerimiz gibi onu da merak ediyorduk. Annesi görüşümüze geldiğinde “onu bırakmaya niyetleri yok” diyordu. İçimizden “evet ana onu bırakmayacaklar” diyorduk. Devlet bir yandan direnişimizde amaçlanan taleplerimizin yaptırım gücünü tahliyelerle kırmaya çalışıyordu. Bir yandan da tek tek ölümlere “izin vererek” hem intikamını alma, hem de “boşa şehit verildiğini” belleklere kazıma çabalarına devam ediyordu.

Gözaltı sürecimizde Siyasi Şube’deki işkenceciler Muharrem yoldaştan söz ederlerken öfke doluydular. “Adam bize yumruk atmaya bile kalkıştı” diyerek, baş eğmez, direngen tavrı karşısındaki çaresizliklerini haykırıyorlardı.

Ümraniye Hapishanesi’ne getirildiğimizde Muharrem yoldaş hala günlerce gördüğü ağır işkencelerin izlerini taşıyordu. Tahliye edilişimiz esnasında Siyasi Şube’deki işkencecilerin Muharrem yoldaşın kimliği, kişiliği ve tavrından dolayı duydukları kini düşündüğümüzde, onun kasıtlı olarak ölüme “terkedileceğini”, tahliyesinin çok küçük bir olasılık olduğunu görmemiz mümkündür.

Muharrem yoldaş direniş sırasında hep sesini sesimize katmanın çabası içerisindedir. Bizleri merak ediyordu. Nergizimizin ardından özellikle kadınlarımızın bedenleri daha güçsüzleşebileceklerinin kaygısıyla bize daha sık ses vermenin acelesindeydi. Ancak tahliye sonrası ve o şehit düşmeden kısa bir süre önce elimize geçen mektubunda (mektubun birçok yeri karalanmıştı) hastaneye kaldırıldığını her iki el ve ayağının kelepçelendiğini, “tedaviyi kabul et çıkaralım” yönlü “anlaşma yapma” baskılarını, oldukça hırpalandığını, yorgun olduğunu ve kalemi eline alma gücünü hisseder hissetmez bize yazdığını öğrendik. “Direngen kararlı yüreklerinizden olanca coşkuyla öpüyor ve kucaklıyorum” diyordu.

Bombaların, kurşunların, kan deryasının içinde birçok canımızı ölümsüzlüğe uğurlarken, düşüncelerimizden, değerlerimizden ve en sevdiğimizimizden koparılmaya çalışıldık. Ardından direnişimiz başladı. Birçoğumuz tek tek hücrelere atıldık. Birkaçımızın yanyana durması bile bir tehlike olarak görüldü. Ardından “durumlar ağırlaştı” söylemleriyle hücreden daha yoğun saldırılarla karşılaştığımız hastane süreçleri başlatıldı. Yani hücrelerle devreye giren düşüncelerimizden, değerlerimizden ve sevdiğimizimizden koparılmaya yönelik saldırılar çok yönlü ve daha da ağırlaştırılarak devam etti. Böylesine onlarca saldırının gerçekleştirildiği bu dönemde

bayraklaşanlarımızı dimdik tutan neydi? Bütün bu saldırılar karşısında tertemiz değerlerimizi kirletmeden yürümelerini sağlayan neydi?

Onlar, sadece açlığa karşı irade savaşı verenler değildi. Onlar, iradenin birçok cephede zafer kazandığını, kazanabileceğini somutlaştırıyorlardı. Onlar, bunca katliam, vahşet, haksızlık ve zulüm karşısında çığlığını duyurma cesaretinden yoksun bırakılmaya çalışılan bir halka, bedenleriyle çığlık taşıyorlardı. Onlar, pul pul dökülen ve kemiklerine yapışan derilerine, kıpırdayan hale gelen bedenlerine rağmen, saldırılar karşısında bilinçleriyle halk adına yanıt olanlardı. Onlar, bedenleri susana dek, dudaklarındaki gülümsemeyi gözlerindeki parıltıyı yitirmeyenlerdi. Onlar,

kendilerinden önce düşenlerin bıraktığı mirası omuzlarında taşıyorlar, bedenini açlığa bütün isyanına karşın bilinçleriyle bunu haykırıyorlardı. Onlar, geçmişten geleceğe inşa edilen

mesine izin vermektir. Onlar için, tavizsiz bir direniş gerçekleştirmek, hem geleceğimizin devamı hem de umut filizlerinin tohumlarını atmaktır.

İşte bu bilinç onları bunca saldırı karşısında dimdik tutandı.

Nergizimiz, Muharremimiz ve daha onlarca siperdaşımız kavgamızda, gölgenemez, kirletilemez, görkemli bir irade sevgisinin sembolü olarak duruyorlar. Onları bilincimizle, yüreğimizle ve kalemi-mizle anlatmaya devam edeceğiz. Sınıf mücadeleleri tarihi yengi ve yenilgilerle doludur. Nasıl bir dönemden geçerek geleceğimize, bu görkemli direnişlerin taşıyıcıları varoldukça **er ya da geç biz kazanacağız!** Nergizce gülümsemeye, Muharremce bakmaya devam edeceğiz.

Muharrem Horoz
ÖO eyleminin 236. gününde şehit düştü

bir köprüünün olmazsa olmaz taşlarıydı.

Onlar için, her yeni adım, her teslimiyet, atılmak istenen yılgınlık tohumlarına bunların yeşer-

“Çünkü o, tüm yaşamını güzellikler üstüne kurmuştu”

Meral Şahin: İyi ki tanışmışım diye düşünüyorum. Tanımak ve onlarla birşeyler paylaşmak. Kolay değil çok sevdiğin bir insanı anlatmak. Dün bir arada bir şeyleri beraber omuzlar ken/paylaşırken bugün onun artık fiziken aramızda olmadığını bilmek çok acı veriyor bana. Yoksa yüreğimizi çoktan kazandılar zaten.

Muharrem ile tanışmam hapishane sürecinde oldu. Olgunluğu, bize sevdiğimize düşkünlüğü her zaman örnek aldığım ve örnek alınması gereken bir insandı O. Hatalara ve eksiklere tahammülsüzdü/ kabul etmezdi. Ama karşısındakini kırmadan-sabırla anlatırdı. Dediğim gibi kısa süreli bir tanışıklığımız vardı. Ama yaşam pratiğinde örnek alınacak, sevgi dolu biriydi.

İnsanlığı sindirmeyi, sindiremediğini de yok etmeyi planlayan politikanın bir parçası olan 19 Aralık sözde “Hayata dönüş”ü sağlayan katliamda da sabırlı, üzerine düşeni yapan bir insandı Muharrem. Bu yüzden de dört gün boyunca çok az uyumuştur. Sevdiklerine karşı sorumluluk duygusu ağır basıyordu. Onda bencillikten söz edilemezdi. Çünkü o, tüm yaşamını güzellikler üzerine kurmuştu. Ve hep örnek oluyordu.

Operasyondan sonra, ÖO’na başladığımızda da hep bizleri düşündü. Sürekli bulunduğumuz hücreye /hastane hücrelerine mektupları, kartları geliyordu. Mektuplarıyla güç veriyor, coşkulandırıyor bizleri. Dışarı çıktığımızda, sağlığının en kötü olduğu durumlarda bile bizden bir haber alabilmek/ sesimize ses olmak için ailesini gönderiyor. Bizi hiç bir yerde ve hiçbir koşulda yalnız bırakmıyordu. O’nun için çok önemliydi bunlar. Son nefesinde bile yoldaşlarını sayıklaması, hep onlarla yaşadığının ve onlarla var olduğunun göstergesidir benim açımdan.

O sevdiğine düşkünlüğünü, bağlılığını, insana olan sonsuz güven saygısını bedenini ortaya koyarak/bedel ödeyerek gösterdi. Her şey netti. Hedefe kilitlenmek ve kazanmak. Muharrem diğerleri gibi olması gerekeni yaptı.

Meral Şahin

YAŞAMIN DİLİ

Nergiz Selvi Gülmez
“Düşünemeyen suçlular”

Yüreği insan sevgisiyle dopdolu pırl pırl emekçi bir dostunun kendi doğallığı içinde su gibi dilinden dökülmüştü. “Çoğunluk düşünemeyen suçlular yüzünden, azınlık düşünenler suçlu gösterilmektedir” diye.

Evet bugün düşünen, sorgulayan, adaletin yerini bulmasını, taşların yerli yerine oturmasını isteyenler azınlıkta olduğu için sömürücü egemenler pervasızca at koşturmaktadırlar.

İnsanlar neden düşünmüyorlar, düşünemiyorlar, düşünmeleri neden engelleniyor bunları bilmek, temelini inmek, çözüm yolu göstermek ve alternatif sunmak önemli bir görev olarak orta yerde durmaktadır. Bu gerçeği bir kenara koyduktan sonra **aslında düşünememenin bir suç düşünmenin ise insanlık olduğu** propagandası her yerde her zaman dile getirilmelidir. Bu elbette insanlık salt iyi düşünmekle değil, bu düşünmenin gerektirdiği eylemlilikleri ve yaşam biçimlerini oturtmakla anlam kazandırmaktır.

Bir yandan “insan düşünen varlıktır” denir diğer yandan “düşünenlerin katli vaciptir” diye fetva verilir. Emperyalist, kapitalist, gerici sistem her şeyi öylesine alt üst ediyor ve bunu topluma dayatıyor ki bu da **hergün biraz daha yoğun düşünmeyi biraz daha derin tahlil etmeyi, biraz daha usta taktisyen olmayı dayatıyor**. Sömürücü sistem; Aka kara, iyiye kötü, güzele çirkin, namussuza namuslu, sömürene işini bilen, vatan satana vatan savunan vb. vb. diyerek uzayıp giden bir aldatma politikası uygulanıyor. Bu nedenle onların her söylediğine emekçi halklar olarak mutlak ve mutlak bilimsel bir kuşkuculukla bakmak zorundayız. Her şeyden önce sömürü ve zorbalık üzerine inşa edilen bir sistemde emekçilerin lehine düşünmenin “istisna” olacağını bilmek gerek. O istisnanın altında yatan neden bile “bu iyileştirme ile” halkı ne kadar uzun süreli sömürebiliriz, bu sömürüyü ne kadar derinleştirebiliriz hesabı vardır. Bu onların sınıfsal tavrıdır. Bu nedenle bizlerin böyle düşünmesi kötü niyetli ya da ön yargılı olmak asla değildir. Bu gerçeğin bilince çıkarılmasıdır.

Bilmeliyiz ki biz emekçiler bu sınıf iç güdüsünü kazandığımız an birçok şeyin önü açılacaktır. Gözümüzdeki sis perdesi kalkacak, onların bayrağı altında onların çıkarları için çalışan değil, alinterimizin hesabını soran, insanlığın kurtuluşunu isteyen insanlar olarak kendi safımızda yerimizi almış olacağız.

İşte sömürücülerin can sipera-ne olarak karartmak istedikleri gerçeklik budur. Onlar ayrı biz ayrıyız. Onlar sömüren bizler sömürüleniz. **Onlar insanlığı bataklığa götüren bizler ise insanca yaşamın kurulmasını isteyenleriz**. Onlar bu gerçeğin alt üst olması için yoğun bir ideolojik bombardıman uyguluyorlar. “Hepimiz kardeşiz diyorlar.” “Sınıf çatışması değil toplumsal uzlaşmada yarar var” diyorlar. Hiç sömürenle sömürülen kardeş olur mu? Hiç zulüm edenle zulüm gören uzlaşabilir mi? Bu asla mümkün değildir. Onların “kardeşlik” dedikleri “uzlaşma” dedikleri “bizim dediklerimize boyun eğin ve susun. Bizim verdiklerimizle yetinin” demektir.

Bir düşünelim; birakalım bizden öncekilerin yaşadıklarını, kendi yaşadığımız süreci gözden geçirelim. Egemenler **ne zaman ki** demokrasiden söz etmişler o zaman haklarımız daha çok kısılmıştır, **ne zaman ki** reform paketi demişler, bizlerden sömürücülere kaynak aktarılmıştır. **Ne zaman ki hayat** kurtarıyoruz demişlerdir orada hayat söndürmüşlerdir. 19 Aralık katliamı ve devamı bütün canlılığıyla yanibaşımızda yaşanıyor. Depremden zarar görenler enkaz altında can çekişirken onlara gelen yardımlar yağmalandı, yağmalanmaya devam ediliyor. Zor günlerde yardım yapacağım diye kaynak toplayan Kızılay’da trilyonluk yolsuzluklar çıktı. Halkın konut sorununun çözülmesinde yardımcı olacağım diye oluşturulan Bayındırlık Bakanlığı’nın adı trilyonluk yolsuzlukla çalkalanıyor. Yolsuzluğa karışmayan neredeyse tek üst bürokrat yönetici, bakanlık kalmadı gibi.

Şimdilerde de “**siyasi ahlak komisyonu!**” oluşturularak sorunların üstesinden gelecekleri imajını veriyorlar. “**Bozuk düzende sağlam çark olmaz.**” Geçmişte “işkenceyi izleme komisyonu” oluşturularak işkence olaylarının üstüne gitsin diye, sonuç ne oldu? Komisyondan birileri (Sema Pişkinsüt) birazcık vicdanının sesine kulak verip gördüklerini (bu ülkede yaşananlara bakıldığında devde kulak

kalıyor) dil ucuyla kamuoyuna açıklamaya çalışınca başına gelmedik iş kalmadı. Onu bu işle görevlendiren Bakanlık bu defa “sen bu tavırlarınla terör örgütlerine yardım ve yataklık ediyorsun” diye dara çekmeye çalıştı. Şimdi oluşturulan “siyasi ahlak komisyonu’na “ya ahlaksızlığı ortaya çıkar ya da yarım yamalak ahlaksızlığın üstüne gitmeye kalkmanın sonu Sema Pişkinsüt gibi olur” diyor. Bu resmen halkla alay etmektir. Yolsuzlukların üstüne gittikçe(!) daha çok yolsuzluk ortaya çıkıyor; ki bunlar da devde kulaktır. Aysberg’in görünen yüzüdür 3-5 ay önceki Derviş’i kurtarıcı diye getirdiler, günlerce medyada şov yaptılar. Şimdi ne oldu? Süklüm püklüm sinek vızıltısı sesle ortada dolaşıyor.

Evet **düşünmek** insanlaşmaktır, **düşünmek** vicdanı yitirmektir. **Düşünmek** bizim dışımızdaki olguların, gerçeklerin beynimizde yansımalarıdır. Kadercilerin, metafizikçilerin dediği gibi biz iyi düşündüğümüz için iyi, kötü düşündüğümüz için kötü olmuyor. Yaşamın gerçeği öyle olduğu için bizler bunlar vardır diye düşünüyoruz. Ülkede yolsuzluk, haksızlık, işsizlik, umutsuzluk, olmadığı halde bizler öyle diyebilir miyiz? Desek bile insanları inandırabilir miyiz? Hayır.

Düşünmeden, belki bizlere sorumluluk yükleyeceği için kaçınabiliriz, görmedik, duymadık, bilmiyoruz diye işin içinden çıkmaya çalışabiliriz ama inanalım ki tüm bunlar boş, zararlı ve yanlış çabalardır. Düşünmemenin cezasını en başta kendimiz çekeriz. Toplumun bir üyesi olduğumuz için de topluma da çektiririz. Çünkü bizler gözlerimizi kapatıyoruz diye yaşadığımız sorunlar azalmayacak, aksine dev bir hızla çoğala çoğala toplumla birlikte bizleri de bataklığında yok etmeye çalışacaktır.

Unutmayalım ki en büyük zararı cehaletimizden; korkularımızdan, vicdansızlığımızdan dolayı görürüz. Düşünmekle, bilinçli olmakla, sorumluluk yüklenmekle belki kimi zorluklar çekebiliriz ama insan kimliğinde yaşamının, onurlu olmanın vereceği mutluluk ve huzur bu bataklığa çevrilmeye çalışılan toplumda asla az bir kazanım değildir. Kazandığımız kaybettiğimizden daha fazladır. **Düşünemeyen suçlulardan olmaktansa düşünce suçlusu olarak insanlığımızı yaşamayı tercih edelim, etmenlere kavratalım.**

işçi-köylü "den

Baş tarafı 1’de

ABD’nin dünyanın ezilen halklarına yönelik saldırılarının planlandığı ve çok iyi korunduğu söylenen Savunma Bakanlığı (Pentagon) ve dünya ticaretinde bir numaralı güç olduğuna dair simge olduğu ileri sürülen Dünya Ticaret Merkezi ile Dış İşleri Bakanlığı binası yerle bir oldu. Saldırılarda binlerce insanın öldüğü, binlerce insanın ise yaralandığı ifade ediliyor. Saldırıları kimin üstlendiği ise henüz belirsiz. Dünyanın “efendileri” emperyalist burjuvaziye şok eden bu saldırıların, aynı zamanda “Yeni Dünya Düzeni”nin bütün simgesel kurumlarını yerle bir etmesinden hareketle “Yeni Dünya Düzeni”nin sonunun geldiği, “3.Dünya Savaşı”nın başladığı yönlü açıklamalara da rastladık.

Tüm belirsizlikler içinde ortaya çıkan tabloya baktığımızda ise; bu saldırıların uzunca bir süre hem emperyalist burjuvaziye hem de dünyanın ezilen mazlum halkları üzerinde etkili olacaktır. Yine bu belirsizlikler içerisinde bu saldırılardan hareketle başta ABD emperyalist haydutları olmak üzere emperyalist burjuvazinin dünyanın ezilen halkları üzerinde saldırılarını ve zulümlerini arttıracığı olgusudur. Dünyanın ezilen halkları yeni bir saldırı dalgasıyla karşı karşıya kalacaktır.

Bu saldırıların ortaya çıkardığı diğer bir gerçek ise, ABD emperyalist haydutlarının dünya üzerinde ezilen halklara yaşattığı katliamların, her türlü saldırının yarattığı dehşetin ABD halkınca da yaşanması gerçeğidir. ABD halkının yaşamak zorunda bırakıldığı bu katliamın esas sorumlusu ABD emperyalist burjuvazisidir. ABD emperyalist haydutlarının dünyanın çeşitli bölgelerinde uyguladığı politikalar bu sonucu doğurmuştur. Ve bu sonucun ortaya çıkmasında en önemli paya sahip olanlardan birisi ise yine ABD halkıdır. Bugüne kadar ABD emperyalist burjuvazisinin dünya üzerinde ezilen mazlum halklara karşı uyguladığı zulme ses çıkarmayan ve bu anlamıyla destek veren ABD halkı şimdi bu suskunluğunun bedelini ödüyor. Hiç kuşku yok ki halkların bu yönlü katliama uğraması iyi bir şey değildir.

Ancak bilinmelidir ki halkların bu acıları yaşamaları emperyalist-kapitalist sistem içerisinde her zaman mümkündür. Çünkü emperyalist-kapitalist sistemin ya da emperyalist haydutların deyimiyle “Yeni Dünya Düzeni” katliam, kan, gözyaşı demektir. Ve emperyalist-kapitalist sistem yeryüzünde varlığını sürdürdüğü müddetçe bu tür olaylar yaşanacaktır. Bu acıların yaşanmasını önleyebilmenin yolu halkların ortak bir biçimde emperyalist burjuvaziye karşı mücadele etmesinden geçmektedir. Yeni bin yılın şimdilik “yaşanan en önemli” olayından halkların çıkarması gereken en önemli ders budur.

Nasıl anlatmalı

*Nasıl anlatmalı nereden başlamalı
Tutar mı ellerim yazmaya
bunca yaşanan katliamlar,
tutuşan bedenler
ve kahredici vuruluşları*

*Nasıl anlatılır nereden başlanır
günler ayları,
aylar mevsimleri kovalayıp
boyun eğiyor açlığın önünde*

*Öyle kolay olmadı.
Dört mevsimi bir bedende taşımak,
kolay olmadı.
Şafağın kızılığında yangın çıkarıp
ay ile güneşi buluşturmak*

*Nasıl anlatmalı nereden başlamalı
Yetmez ne anlatmaya,
tomar tomar kağıt, ne de kalem*

*Nasıl söylenir açlığın türküsü
göçüp giden gözlerin ardından
eriyen mi denir hücre hücre
ya da gülmeyi unuttuk mu?
Ölüm müdür yaşamın diğer adı
yoksa yaşatmak için ölmek mi?*

*Nasıl söylenir açlığın türküsü
yoldaşım mı, yarım mı
yaşamak üzereyken düşenin mi?
Söylemler eksik
ve kelimeler çaresizdir artık.*

*Nasıl anlatmalı dostlar.
Olmaz diyorlar açlığın türküsü
ama biz,
biz söyleyeceğiz
açlığın ortasında
Zafer türkülerimizi
24 Mart 2001
Bakırköy Hapishanesi'nden bir tutsak*

Emperyalist talancılara bir jest daha

Ülkemiz topraklarının gün be gün emperyalistlere peşkeş çekildiği şu günlerde IMF ve DB'nin yeni bir senaryosuyla daha yüzyüzeyiz.

Daha 3 yıl öncesinde MAI ve MIGA ile 2 yıl öncesinde Uluslararası Tahkim yasası ile "Gelin ülkemizi talan edin, bizim yasalarımızın hiçbir hükmü yoktur, emperyalist yasalar karşısında boynumuz kıldan incedir" diyerek emperyalizme daha çok kucak açılmasının üzerinden çok geçmemişken yeni bir talan politikası daha eşikte durmaktadır.

Ülkemizde yaşanan siyasi-ekonomik krizi fırsat bilen bu talancılar yine çıktılar meydana. Bu sefer ki emperyalist oyunun baş figüranları ise yine, DB ve onun yan kuruluşu olan Yabancı Sermaye Danışmanlık Hizmetleri Birimi (FIAS) ve de Hazine Müsteşarlığı.

Oyunun senaryosu ise şöyle

Krizin uluslararası sermaye lehine aşılması ve yeni yatırım olanaklarının belirlenmesi. Böylece yabancı ve yerli yatırımlar teşvik edilecek, bürokratik engeller ortadan kaldırılacak.

Emperyalist şirketlerin ülkemizde daha rahat at oynatması önünde engel olarak görülen bürokratik engellerin kaldırılmasıyla doğrudan yatırım sırasında, yatırımın türüne göre Çevre Bakanlığı'ndan, Sağlık Bakanlığı'na kadar birçok bakanlığın incelemesine tabi olan işlemler sadece bir ya da iki kurumun incelemesiyle gerçekleşecek.

Devlet emperyalist efendilerine sadakatının göstergesi olarak kendi bürokrasisinin hantallığını kırarak efendilerinin işini daha da kolaylaştıracaktır.

Bu doğrultuda Hazine Müsteşarlığı, yatırım izni başvurularını en geç üç ay içinde sonuçlandıracaktır. FIAS rehberliğinde yürütülen bu çalışmanın bir amacı da değişik Avrupa ülkelerinde yatırımı bulunan Türk iş adamlarını ABD emperyalizmi denetimine alıp, Türkiye'de taşeronlaştırmaktır. Bunun için Bulgaristan ve Romanya gibi ülkelerde yatırım da bulunan Türk işadamlarının görüşleri alınarak yatırımlarını yeniden Türkiye'ye aktarmaları yönünde ikna çalışmaları yürütülecek.

Devletin emperyalist efendilerine bir jesti de halen TOBB (Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği) koordinasyonuyla sürdürülen, sektör kurulu toplantılarının bitişinin ardından ekim ayında reel sektöre ilişkin genel teşvik ve ver-

gi politikaları belirlenerek daha cazip vergi ve elektrik teşviklerinin sunulmasıdır.

Emperyalist şirketlerin ülkemize yatırımlarının önündeki engellerin kaldırılması ve yeni teşvikler, Devlet Bakanı Kemal Derviş'in de katılacağı Londra ve DB-IMF toplantılarında yabancı yatırımcılara ve kuruluşlara anlatılacak.

10-11 Eylül tarihlerinde Hazine Müsteşarlığı'nda yapılacak konferansta "Yatırımlarda Karşılaşılabilecek İdari Engellerin Tespiti Projesi" çalışması ve raporunun sunusu yapılacaktır. Toplantıda Uluslararası Finans Kurumu; IFC ve Yabancı Yatırım Danışmanlık Kurumu; FIAS'ın yanında konuyla ilgili kurum ve kuruluşlar ve Sivil Toplum Örgütleri de katılacaktır. İki gün sürecek olan toplantı sırasında emperyalist tekellerin ülkemizi mekan eyleyişlerine yönelik ortak bir "emperyalist eylem planı" hazırlanmış olacaktır.

Ekim ayında Bakanlar Kurulu'na sunulacak bu "eylem planı"nın hayata geçmesi emperyalist haydutların ülkemizin bağımlılığını daha da boyutlandırmaları oyunlarına bal kaymak olacaktır. Ancak gelişmekte olan ve yarın daha da gelişecek olan anti-emperyalist mücadeleyi daha da besleyecek olan bu politikalar er-geç halkların yükselen mücadelesiyle parçalanacaktır.

**Direnişi büyütmek için
Dayanışma gecesinde buluşalım
Program**

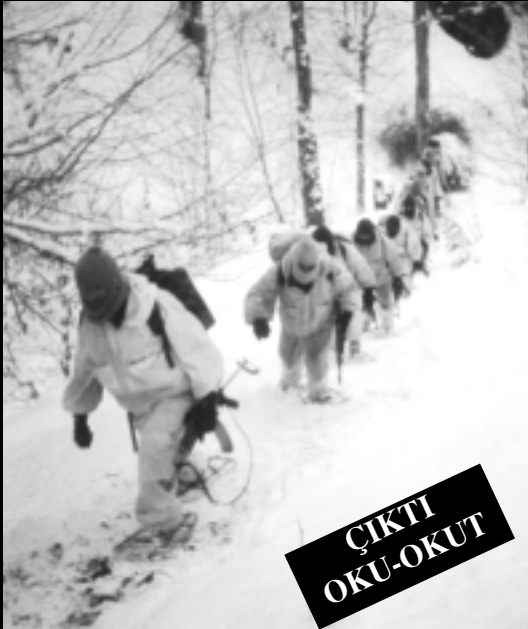
Erdal Erzincan
Bilgesu Erenus
Grup Güneşe Türkü
Serhat Tunç
Sürpriz Sanatçılar

Ekrem Ataer
Vardiya Müzik Grubu
Skeçler
Halkoyunları

Tarih: 22 Eylül

Saat: 19:00-23:00

Adres Başak 5 Düşün Salonu, Topselvi Caddesi, Budak
İşhanı: No: 22 Topselvi- Kartal/İstanbul

Tertip Komitesi**RÜZGAR BİZDEN YANA ESİYOR****ÇIKTI
OKU-OKUT**

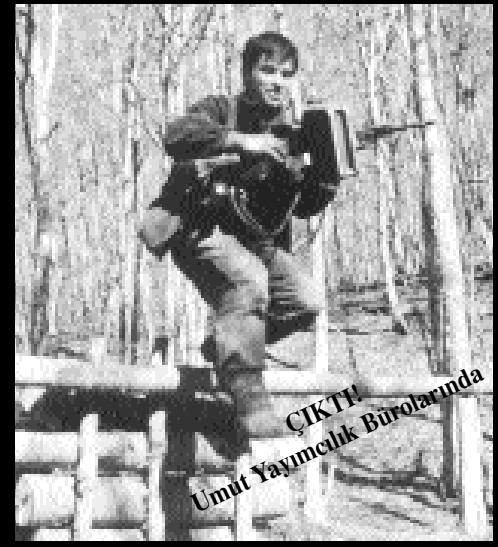
ser verip sır vermeyen komünist önder
İbrahim Kaypakkaya
hayatı ve mücadelesi

3. Basım Hazır
Nihat Behram

PARTİZAN

**Türkiye'de ekonomik kriz ve
yeniden yapılandırma projeleri**

Hakim sınıfların "Stratejik Güvenlik Anlayışı"
doğrultusunda halka yönelik saldırıları sürüyor.
HER ŞEYE RAĞMEN BİZ KAZANACAĞIZ!

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR!

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:23/2
Aksaray-Fatih/İSTANBUL.
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Genel Yayın Yönetmeni: **Memik HOROZ**
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: **Barış AÇIKEL**
Baskı: Serler Matbaası Genel Dağıtım: YAY-SAT
@mail: umutyayimcilik@superonline.com

BÜROLAR
● **KARTAL:** HAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAKS: (0216) 306 16 02
● **ANKARA:** NECATİBEY CAD. NO: 66/4 MALTEPE, TELEFAKS: (0312) 231 77 05 Cep: 0543 362 53 60
● **İZMİR:** GAZİOSMANPAŞA BULVARI, KOÇAŞ İŞHANI NO: 87, DAİRE:318 KONAK, TELEFAKS: (0232) 441 93 09 Cep:0533 414 65 54
● **MALATYA:** DABAKHANE MAHALLESİ, BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO:9 KAT:1/16 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0535 314 36 70
● **BURSA:** GÜMÜŞÇEKEN CAD. ERKMEN İŞHANI, NO:7/21, HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98
● **SAMSUN:** KALE MAH., YUSUF KEFELİ İŞHANI, KAT: 6, NO: 9, TEL: (0362) 435 64 57 Cep: 0535 454 22 50
● **TURHAL:** YAVUZ SULTAN SELİM MAH. TANRI-VERDİ SOK. 19/15 2. NOTER YANI TURHAL/TOKAT TEL: 0356 276 37 20 Cep: 0530 310 31 84
● **AVRUPA MERKEZ BÜRO:** WESELER STR 93 47169 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

Ortadoğu'da derinleşen kriz ve savaş senaryoları üzerine

ABD'nin Ortadoğu'da politikaları doğrultusunda yeniden oluşturmak istediği dengeler emperyalistler arası rekabetin sonucudur. Dinamitin ilk ateşlendiği yer olan Filistin'de yaşanan patlamalar Filistin'le sınırlı kalmayacak. Filistin halkının haklı mücadelesi halkların geliştireceği anti emperyalist, anti siyonist mücadeleyle geri püskürtülecek.

Tarihsel bir sorun:FİLİSTİN

Bugün Ortadoğu'daki çelişkiler her zamankinden daha keskin ve emperyalistlerin inisiyatifinde yürütülen İsrail-Filistin balayı artık bitmiş durumda. İntifadanın çocukları, İsrail siyonizmi ve Amerikan emperyalizmine karşı yeniden kavga mevzilerine yöneldiler.

Şu notu büyük anekdotlarla düşmekte yarar var: Filistin halkına, onun topraklarına ve diğer Arap halklarına saldıran esas güç, hiçbir zaman İsrail siyonizmi olmamıştır. İsrail yalnızca bir jandarmaydı. Hitler'den miras katliam yöntemleriyle aşağılık bir uşaktı. Tüm tarih boyunca İsrail'in arkasındaki gerçek güç Amerika olmuştur. Ve hatta Amerika; çoğu zaman perde arkasında dahi durma ihtiyacı duymamıştır. Bu çerçevede tarih hafızamızı canlandırmakta yarar var.

Nitekim 1948'de İsrail devletinin

Çünkü kendisinden üç-dört kat fazla bir nüfusa sahip olan Filistin tehlikeydi. Dolayısıyla bu tehlike sınırı daha aşağılara çekilmeliydi. Buna toplu katliamlar eşlik etti. Filistin belli bir plan çerçevesinde sindirilmek istendi.

İsrail devleti Ortadoğu coğrafyasında var olmaya başladığından beri bölgede savaşların, çatışmaların ardı arkası kesilmedi. Haziran 1967'deki savaşta İsrail-Amerikan ittifakı Mısır ordusunu bozguna uğrattı. Daha sonra Mısır ile İsrail arasında ateşkes anlaşması imzalandı. Fakat bu ateşkes anlaşmasından sonra İsrail Golan tepelerini aldı. Arap-İsrail (ABD) savaşının bu ilk raundunda Birleşmiş Milletler-Güvenlik Konseyi (BM-GK) toplanarak BM 242 sayılı karara imza attılar. Bu kararın esasını "tam geri çekilme karşılığında tam barış" sağlamak oluşturmaktaydı. ABD'nin

projesi işte buydu. Arap devletleri bu projeyi kabul ettiler. Bu geri çekilme anlaşmasında İsrail lehine "küçük" sınır düzenlemeleri yapılmasının esnekliği de mevcuttu. Ve 242 sayılı kararın en "esaslı" içeriğini ise Filistin gerçekliğinin tam anlamıyla reddedilmesi oluşturuyordu. Filistin halkı, Filistin ülkesi yok sayılıyordu. Bu karar, Arap devletlerince Filistin'in satılmasının ilanıydı.

Emperyalizmin ve siyonizmin bütün vahşetini kendi üzerinde yaşayan Filistin halkı; bu saldırılara karşı haklı ve meşru mücadelesini 1956'larda örgütlemeye başladı. Direniş Hareketinde Filistin Kurtuluş Örgütü ön plana

çıkı. FKÖ esas örgütünü 1964'te kurdu. 1969'da 8 ayrı örgütün birleşmesi ile FKÖ daha da güçlendi. Filistin Kurtuluş Mücadelesi'ne, FKÖ önderliğinden Arafat'ın bir dönem liderliğini yaptığı ve halen doğal önderi konumunda olduğu El Fetih önderliğini anlamak gerekiyor. El Fetih

Filistinli kadın gerillalar

dışında ikinci büyük güç El Saika, üçüncü büyük güç ise 1971 yılında Hristiyan Filistinli George Habaş'ın kuruculuğunu yaptığı ve 27 Ağustos'ta liderleri Ebu Ali Mustafa'yı İsrail saldırısında kaybeden Filistin Halk Kurtuluş Cephesi (FHKC)'dir.

1973'e geldiğinde İsrail-Mısır savaşı yeniden patlak verdi. Savaş sonucunda Mısır, İsrail ile ABD öncülüğünde Camp David anlaşmasını yaptı. Mısır, İsrail'in Sina yarımadasını boşaltması karşılığında İsrail'i tanıyan ilk Arap ülkesi oldu.

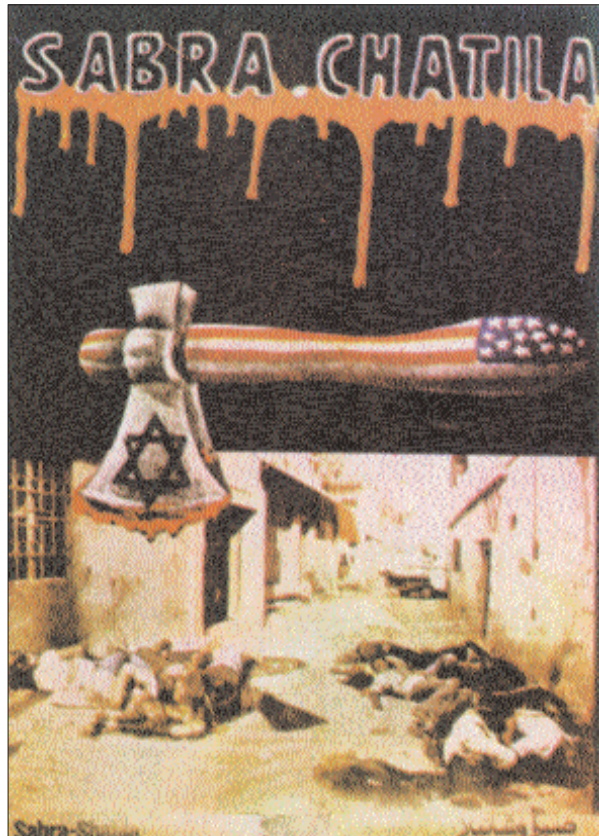
1982'de İsrail Lübnan'da gelişen Filistin Direniş Hareketi'ni bastırma için Güney Lübnan'ı işgal etti. **Resmi olmayan rakamlara göre 40-50 bin Filistinli ve Lübnan'lı katledildi.** 1990'lı yıllara geldiğimizde ise dünyada yeni bir konjonktür oluşuyordu. İşte bu konjonktüre uygun olarak ABD dünyanın yeniden "yapılandırılması" rolünü üzerine aldı. Irak'ın Kuveyt'i işgalinin ardından ABD-İngiliz uçakları Irak halkının üzerine günlerce bomba yağdırdı. Dünya yeniden şekillendirilirken bu minvalde Ortadoğu da yeniden şekillendirilmeye çalışılıyordu.

1984 yılında FKÖ politikasında belirgin değişimler oldu. Artık Filistinliler'in "askeri alanda değil de, siyasi alanda mücadele" verecekleri açıklandı. FKÖ önderliğinin burjuva niteliği, Filistin hareketinin en güçlü olduğu dönemde dahi, içindeki uzlaşmacı ve teslimiyetçi yanını korudu. Filistin Kurtuluş Mücadelesi'ne ha-

kim olan önderlik, mücadelenin başarısını emperyalist çıkar ilişkileri ile uyuma noktalarına dayanarak sağlamaya çalışıyordu. Bu da onu, Filistin ulusunun Kendi Kaderini Tayin Hakkı(UKKTH)'ni emperyalist masalarda pazarlık konusu yapmaya götürüyordu. Nitekim FKÖ'nün bu tavrı Filistin halkının Aralık 1987'de başlattığı ve 1991'lere uzanan İNTİFADA'sının dünya halkları ve emperyalizm-bölge gericiliği üzerindeki etkisini arkasına alarak, Filistin halkının bu onurlu mücadelesini emperyalist masalara taşıdı.

1990'lardan sonra Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) ve onun lideri Arafat, "terörist" olmaktan çıkmıştı. İslah edilmiş bir politikacıydı artık o. ABD emperyalizminin 1990'larda başlayan "Yeni Dünya Düzeni" politikasının ayaklarından biri olan İsrail'i bölge devletleri ile barıştırmak yöneliminin bir ürünü olan "Ortadoğu Barış Konferansı" 30 Ekim 1991'de Madrid'de toplandı.

1993 Eylül'ünde Beyaz Saray'da Clinton gözetiminde Oslo süreci yürürlüğe girdi. Oslo süreci görüşmeleri 1993'ten 95'e kadar devam etti. Bu görüşmelerde İsrail ile Filistin "İlkeler Deklarasyonu" üzerine anlaşma yaptılar. Oslo'da "İlkeler Deklarasyonu" ile varılan anlaşmalar sonucu Filistin'e "bağımsız" bir devlet değil, bir sömürge valiliği taahhüt ediliyordu.

ilanından sadece 12 dakika sonra onu ilk tanıyan ülke ABD oldu. Kurulmasından hemen sonra ABD tarafından tüm ekonomisi militarizm-savaş ekonomisi üzerine inşa ettirildi. Tüm Filistin'i işgal etti. Beş milyonun üzerinde Filistinli'yi Lübnan, Ürdün, Tunus, Mısır gibi ülkelere sürdü.